

เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
กฤตยา ประพันธ์โกมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549

เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
กฤษฎา ประพันธ์โกมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549

กฤตยา ประพันธ์โกมล. (2549). เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการ
ควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสงคำเครือ, รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่
เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปี
การศึกษา 2548 ตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพ
ครอบครัว อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
จำนวน 573 คน เป็นนักเรียนชายล้วน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติ
ต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบบสอบถามบุคลิกภาพ แบบสอบถามสัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรม
ไม่เหมาะสมกับเพศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทิศทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
2. นักเรียนที่มีการศึกษาระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่
เหมาะสมกับเพศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มี
พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05
ตามลำดับ
6. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่
เหมาะสมกับเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. นักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Krittaya Prabandhakomala. (2006). *Attitude Towards Friends with Inappropriated Sex Role Behaviors of The Fourth Level, Secondary Grade 4–6 Students At Wat Suthiwararam School in Sathorn District, Bangkok*. Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assistant Prof. Promptida Sankamkrue, Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to study attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors of the fourth level, secondary grade 4–6 students at Wat Suthiwararam School In Sathorn District, Bangkok in academic year 2005. The following factors were educational level, learning program, economic level of family, marital status, media of inappropriated sex role behaviors, personality, interpersonal relationship between students and their guardian and interpersonal relationship between students and their peer groups with inappropriated sex role behaviors with related factors.

The sample were 573 students: all males of the fourth level secondary grade 4–6 students. The instruments were attitude towards inappropriated sex role behaviors of the fourth level secondary grade 4–6 students questionnaires, personality questionnaires, interpersonal relationship between students and their guardian questionnaires and interpersonal relationship between students and their peer groups with inappropriated sex role behaviors questionnaires. The data was analyzed by t-test and one way analysis of variance.

The results were as follows:

1. The fourth level, secondary grade 4–6 students showed moderate level of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors.
2. There were significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different student s' educational level at .01 level.
3. There were significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different student s' learning program at .01 level.

.

4. There were significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors between student s' introvert personality and extrovert personality at .01 level.

5. There were significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different interpersonal relationship between students and their guardian at .01 and .05 level, respectively.

6. There were no significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different economic level of family.

7. There were no significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different student s' marital status.

8. There were significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different interpersonal relationship between students and their peer groups with inappropriated sex role behaviors at .01 level.

9. There were significantly difference of attitude towards friends with inappropriated sex role behaviors among different student s' media of inappropriated sex role behaviors with related factors at .05 level.

ATTITUDE TOWARDS FRIENDS WITH INAPPROPRIATED SEX ROLE BEHAVIORS OF
THE FOURTH LEVEL, SECONDARY GRADE 4-6 STUDENTS AT WAT
SUTHIWARARAM SCHOOL IN SATHORN DISTRICT,
BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
KRITTAYA PRABANDHAKOMALA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2006

เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
กฤตยา ประพันธ์โกมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ของ

กฤตยา ประพันธ์โกมล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2549

.....ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

.....กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แสนคำ เครือ ประธานควบคุมปริญญาโท รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายมนตรี แสนวิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวราราม นายสิทธิรักษ์ จันทร์สว่าง ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และคณาจารย์ที่ได้กรุณาช่วยอำนวยความสะดวกในการทำเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวรารามและโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ พี่ น้อง ญาติและเพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมให้กับบิดามารดา บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้สั่งสอนอบรมสร้างปัญญาให้แก่ผู้วิจัยซึ่งเป็นเสมือนกำลังใจทำให้สำเร็จการศึกษา

กฤตยา ประพันธ์โกมล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ประชากร	4
กลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรม	
ไม่เหมาะสมกับเพศ	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	40
3 การดำเนินการวิจัย	61
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	61
ประชากร	61
กลุ่มตัวอย่าง	61
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การหาคุณภาพเครื่องมือ	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	73
การวิเคราะห์ข้อมูล	73
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	74
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	74
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	75
ผลการศึกษาค้นคว้า	75
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 85
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	85
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	85
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	86
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	88
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	88
ข้อเสนอแนะ	96
ข้อเสนอแนะทั่วไป	96
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	97
 บรรณานุกรม	 99
 ภาคผนวก	 113
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม	114
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ	128
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 133

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว	44
2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น	62
3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรต่างๆ	76
4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรต่างๆ	78
5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรม ไม่เหมาะสมกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 573 คน จำแนกตามตัวแปรบุคลิกภาพ	80
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรม ไม่เหมาะสมกับเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร	81
7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับชั้น	82
8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามแผนการเรียน	82
9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามอิทธิพล จากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ	83
10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	83
11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ	84

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	8
2 ขั้นตอนพฤติกรรมทางด้านเจตคติ	15

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาพสังคมไทยปัจจุบัน อิทธิพลของวัฒนธรรม สังคมและเทคโนโลยีต่างๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิตประจำวัน วัฒนธรรมอันดีงามของไทยถูกละเลย ปัญหาสังคมที่สำคัญ ปัญหาหนึ่งคือปัญหาเด็กและเยาวชน ซึ่งขณะนี้ได้กลายเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสังคมอย่างสำคัญ ปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และต้องได้รับการเอาใจใส่จากภาครัฐและเอกชนอย่างจริงจัง ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ หนึ่งในสภาพปัญหาที่กำลังทวีความรุนแรงและเด่นชัดขึ้น ซึ่งมาจากผลดังกล่าวนี้ด้วยก็คือ “การเป่ียงเบนและผิดเพศของเด็ก” นั่นเอง บทบาททางเพศของวัยรุ่นไทยเริ่มเป่ียงเบนไปในรูปแบบต่างๆ เป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายควรให้ความสนใจและหาวิธีป้องกันและแก้ไข โดยเฉพาะปัญหาการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีการแต่งกาย แต่งหน้า สวมเสื้อผ้า ตลอดจนแสดงพฤติกรรมของเพศตรงข้าม (Tranvestism) ความผิดเพศในเด็กมีผลเด่นชัดตั้งแต่วัยยังเล็กๆ บ้างสำแดงออกเมื่อย่างเข้าสู่โรงเรียน และบ้างเด่นชัดถึงขนาดเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ทั้งนี้ก็เพราะกระบวนการเลี้ยงดูที่สร้างเพศใหม่ให้แก่เด็ก สร้างความรู้สึกชิงชังเพศของตนเองให้แก่เด็กนั้น ดังที่ วัลลภ ตังคณานูรักษ์ (2535: 121-122) กล่าวถึงสภาพสังคมที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพที่ผิดเพศ ดังจะเห็นได้ชัดจากโรงเรียนจำกัดเพศที่นิยมกันมากในหลายๆ โรงเรียน ด้วยการแบ่งรับจำเพาะเพศ เช่น ชายล้วน หญิงล้วน โรงเรียนลักษณะนี้ได้สร้างความใกล้ชิดระหว่างเพศเดียวกัน บรรดาเด็กที่แอบจิต (จิตที่ได้รับการหล่อหลอมให้ผิดเพศ) ก็มีโอกาสดูซึม “วีรบุรุษ” จนถึงขั้นมีโอกาสได้แสดงออกและสะท้อนพฤติกรรมภายในออกมา

ผู้ผิดเพศในสังคม ปัจจุบันผู้มีบุคลิกผิดเพศมีโอกาสและการแสดงตัว แสดงความสามารถได้มาก ซึ่งเป็นผลให้พฤติกรรมที่แฝงเร้นอยู่ในเด็กมากมาย กล้าที่จะแสดงตนออกมา ประกาศตนขึ้นมา และเลียนแบบมากขึ้น พฤติกรรมที่ผิดเพศจึงได้รับการสนองตอบและหล่อหลอมให้ผิดเพศมากขึ้นกว่าเดิม

สถานรองรับผู้ผิดเพศ เป็นสิ่งที่ตั้งขึ้นมาเพื่อตอบสนองการรวมกลุ่มของเหล่าผู้ผิดเพศ ขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งกระตุ้นให้พฤติกรรมผิดเพศหล่อหลอมและรุนแรงขึ้น ดังตัวอย่างของบาร์เกย์ และคลับ เลสเบี้ยนที่มีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น เด็กๆ ที่เริ่มผิดเพศก็จะมีสถานที่รวมกลุ่มกันจัดกิจกรรมหาคู่หรือแม้แต่ขายเพศ พร้อมกันนี้บรรดาชนชั้นที่ชี้ให้เห็นถึงความตื่นตัว และเพิ่มความนิยมของเด็กผิดเพศมากขึ้นก็คือ ได้มีวารสารของเหล่าผิดเพศมากขึ้นตามมา อันแสดงถึงการแพร่หลายของความผิดเพศในหมู่เด็กและเยาวชนนั่นเอง

นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เช่น การเลี้ยงดูที่ผิดของครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวที่ผิดหวังไม่ได้ลูกที่เป็นเพศตามที่ต้องการ ก็เลยเลี้ยงดูให้เป็นดังที่ตนต้องการ การนำลูกชายมาเลี้ยงแบบเด็กผู้หญิง นุ่งกระโปรง ผูกโบ พุดคະชา ฯลฯ หรือครอบครัวที่เข้มงวด ระเบียบจัด พ่อดุหรือทอดทิ้งแม่ เด็กชายที่มีพ่อลักษณะนี้ก็จะขาดแบบฉบับที่ดี และต้องอยู่ใกล้ชิดแม่ เลียนแบบแม่ ในที่สุดก็ผิดเพศไปได้ (วัลลภ ตังคณานุรักษ์. 2535: 121) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น น่าจะเป็นสาเหตุที่เด็กขาดบุคคลที่เป็นตัวแบบโดยเฉพาะบิดามารดา ย่อมทำให้เด็กแสวงหาตัวแบบทดแทนจากภายนอกครอบครัวซึ่งอาจเป็นตัวแบบที่ไม่เหมาะสมกับเพศ โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นนั้น ทำให้พฤติกรรมของวัยรุ่นกำลังเป็นที่สนใจและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการแสดงออกทางเพศซึ่งเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของวัยรุ่นที่สะท้อนเห็นได้ทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ และอื่นๆ พฤติกรรมนี้เป็นผลให้ผู้ใหญ่ประเมินการ แสดงออกของวัยรุ่นจากความคิด ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานที่ได้รับการถ่ายทอดมาเป็นเวลานาน เป็นเกณฑ์ตัดสินพฤติกรรมของวัยรุ่นโดยส่วนรวม ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความไม่เข้าใจต่อการ เปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ ช่องว่างของความนึกคิดความเข้าใจระหว่างผู้ใหญ่และ วัยรุ่นยิ่งห่างไกลกันมากขึ้นเท่าไรก็จะยิ่งนำไปสู่การปกครองการปฏิบัติต่อเด็กไม่ถูกต้องและมีแนวโน้ม ที่จะขัดแย้งมากขึ้นเพียงนั้น จนถึงบางครั้งพ่อแม่บางรายได้ใช้มาตรการรุนแรงต่อวัยรุ่นเหล่านั้น เช่น ใช้ วิธีลงโทษโดยการกักขัง ฆ่ียนตี บุตรหลานของตนที่พฤติกรรมผิดทางเพศ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า แม้การเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจะเป็นเหตุให้บุคคลเหล่านี้ประสบปัญหาต่างๆ ทั้งจากเจตคติต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของบุคคล รอบข้างและจากสภาพภายในของตนเองจนกลายเป็นความเจ็บป่วยทางจิต ส่งผลให้บุคคลที่มี พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศบางคนไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมต่อไปได้ แต่ในขณะเดียวกันก็มี หลักฐานทางสังคมที่แสดงว่า ยังมีบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศอีกกลุ่มหนึ่งที่สามารถ ปรับตัวดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงความเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่ เหมาะสมกับเพศของตน และสามารถยอมรับตนเองในฐานะบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ได้ อีกทั้งยังประกอบอาชีพที่เป็นประโยชน์สร้างสรรค์สังคม และได้รับการยกย่องในความสามารถไม่ยิ่ง หย่อนไปกว่าบุคคลปกติอื่นๆ ซึ่งปรากฏให้เห็นในหนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ หรือโทรทัศน์ ซึ่งบุคคล เหล่านี้จัดได้ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศที่สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกันกับบุคคล อื่นในสังคมได้อย่างดี จึงทำให้เกิดคำถามว่า ในขณะที่บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศกลุ่ม หนึ่งไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้ แต่อีกกลุ่มหนึ่งสามารถปรับตัวได้นั้นสามารถปรับตัวได้ดี เพียงใด และการประสบความสำเร็จในการปรับตัวนั้นเกิดจากปัจจัยใด

ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นที่โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เนื่องจากน้องชายเป็นศิษย์เก่าที่โรงเรียนนี้และได้รู้จักกับอาจารย์ที่สามารถช่วยประสานงานด้านข้อมูลได้เป็นอย่างดี โดยจากการสัมภาษณ์อาจารย์ โรงเรียนวัดสุทธิวราราม จำนวน 5 คน พบว่า โรงเรียนที่มีแต่นักเรียนชายล้วนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเพิ่มขึ้นในโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมนี้เป็นการแสดงออกผิดธรรมชาติ ได้แก่ ส่งเสียงวีดว้ายเมื่อพึงพอใจ มีกิริยากระดุ้งกระด้าง ชอบใช้มือสับตบผมหรือเสยผม ในอดีตจะมีแต่นักเรียนแผนการเรียนสายศิลป์-ภาษาที่มีพฤติกรรมนี้ แต่ปัจจุบันนี้นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศนั้นมีจำนวนมากขึ้นและมีอยู่ทุกแผนการเรียนทั้งสายวิทย์-คณิต, สายศิลป์-คำนวณ และสายศิลป์-ภาษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ไปสังเกตพบว่ามีนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจำนวนหนึ่งซึ่งมีทั้งแสดงออกเห็นชัดเจนและไม่แสดงออกชัดเจน ทั้งท่าทางและวาจา และจากการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมโดยใช้แบบสอบถาม 592 ชุด พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวรารามที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีจำนวนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 2.12 แต่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ซึ่งเกรงว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจะไม่สามารถปรับตัวได้ และความคิดความรู้สึกของเพื่อนจะส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฌักทรี ทรัฟฟ์อำนวยโชค (2545: ข) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุจากตัวแปรด้านโรงเรียน คือ สัมพันธภาพกับเพื่อนในชั้นเรียนไม่ดี เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับ จึงทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่สามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนๆ ได้ทำให้เกิดผลเสียทั้งด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครองสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวางนโยบายเพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายล้วน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 524 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 630 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 562 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,716 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายล้วน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 175 คน นักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 210 คน และนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 188 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 573 คนที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยมีระดับชั้นเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 ระดับชั้น
 - 1.2 แผนการเรียน
 - 1.3 บุคลิกภาพ
 - 1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.6 สภาพครอบครัว
 - 1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

- 1.8 อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ** หมายถึง นักเรียนชายช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร ปีการศึกษา 2548 ที่แต่งกายและแสดงกิริยา ท่าทาง การใช้ถ้อยคำ ซึ่งผิดไปจากเพศชายและพฤติกรรมนั้นได้แสดงเป็นประจำ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการ ดังนี้

1.1 การแต่งกาย ได้แก่ เวลามาโรงเรียนจะใส่เสื้อที่ฉวมและแต่งหน้า ได้แก่ กันชนคิ้ว ทาปาก และทาแป้งพัฟ

1.2 กิริยาท่าทาง แบ่งเป็น 2 ประการ ดังนี้

1.2.1 การพูด ได้แก่ พูด คะ ขา ตัวเอง หล่อน นะฮะ พูดลอยหน้าลอยตา จีบปากจิบคอขณะพูด ชอบพูดดัดเสียง ส่งเสียงหัวเราะเมื่อฟังพอใจ อุทานคำอุทานที่แปลกๆ ได้แก่ ว้าย อีตาบ้า

1.2.2 การกระทำ ได้แก่ ค้อนเมื่อไม่พอใจ เวลามองตรงๆ ชอบหยิกหรือตีเมื่อไม่พอใจ มีกิริยากระตุงกระตั่ง เวลาเดินจะเดินหนีบขา ชอบใช้มือสะบัดผมหรือเสยผม เวลาเดินชอบเดินแกว่งแขนเกินปกติกล่าวคือแกว่งแขนสะบัดไปมา

2. **เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนชายต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศชาย ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางยอมรับหรือต่อต้านก็ได้ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 เจตคติด้านความคิด หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เหมาะสม ไม่เหมาะสม เข้าใจ ไม่เข้าใจ ต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เกี่ยวกับการแต่งกายและกิริยาท่าทาง

2.2 เจตคติด้านความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ได้แก่ รู้สึกพอใจ ไม่พอใจ ยอมรับ ไม่ยอมรับ มีความสุข ไม่มีความสุข ต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เกี่ยวกับการแต่งกายและกิริยาท่าทาง

2.3 เจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ได้แก่ การทักทาย การวางตัว การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

3. **ระดับชั้น** ได้แก่

3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. แผนการเรียนรู้ ได้แก่

4.1 แผนการเรียนรู้ คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์

4.2 แผนการเรียนรู้ ศิลปศาสตร์-คำนวณ

4.3 แผนการเรียนรู้ ศิลปศาสตร์-ภาษาฝรั่งเศส

4.4 แผนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา

5. **บุคลิกภาพ** หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม และการแสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งตามแนวทฤษฎีบุคลิกภาพของ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung) โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะเงียบขรึม ชอบอ่านหนังสือมากกว่าเข้าสังคม ไม่ชอบพบปะพูดคุยกับคนอื่นยกเว้นคนใกล้ชิดหรือเพื่อนสนิท ไม่ชอบเข้าสังคม ไม่ชอบความตื่นเต้น ใช้ชีวิตอย่างเคร่งเครียด มีระเบียบแบบแผน ควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี โดยปกติไม่มีพฤติกรรมในทางก้าวร้าว และค่อนข้างมองโลกในแง่ร้าย

5.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว ได้แก่ นักเรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบงานสังสรรค์รื่นเริง มีเพื่อนมาก ช่างพูดช่างคุย ไม่ชอบการเรียนรู้หรือการทำงานตามลำพัง ชอบความสนุกสนาน ตลกขบขัน มองโลกในแง่ดี แต่อาจจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวบ้าง และค่อนข้างอารมณ์เสียง่าย

6. **สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง** หมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองต่อนักเรียน และการปฏิบัติของนักเรียนต่อผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกัน ได้แก่

6.1 การปฏิบัติของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ อบรมสั่งสอน รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องของการศึกษา

6.2 การปฏิบัติของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเชื่อฟังการอบรม สั่งสอน ทั้งด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงิน การเรียน การให้ความรัก ความห่วงใย และการช่วยเหลืองานในครอบครัว

7. **ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว** หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

7.1 ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

7.2 ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง ได้แก่ รายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาทต่อเดือน

7.3 ฐานะทางเศรษฐกิจสูง ได้แก่ รายได้สูงกว่า 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

8. สภาพครอบครัว ได้แก่

- 8.1 บิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน
- 8.2 บิดามารดาหรือผู้ปกครองหย่าร้างกัน
- 8.3 บิดามารดาหรือผู้ปกครองถึงแก่กรรม

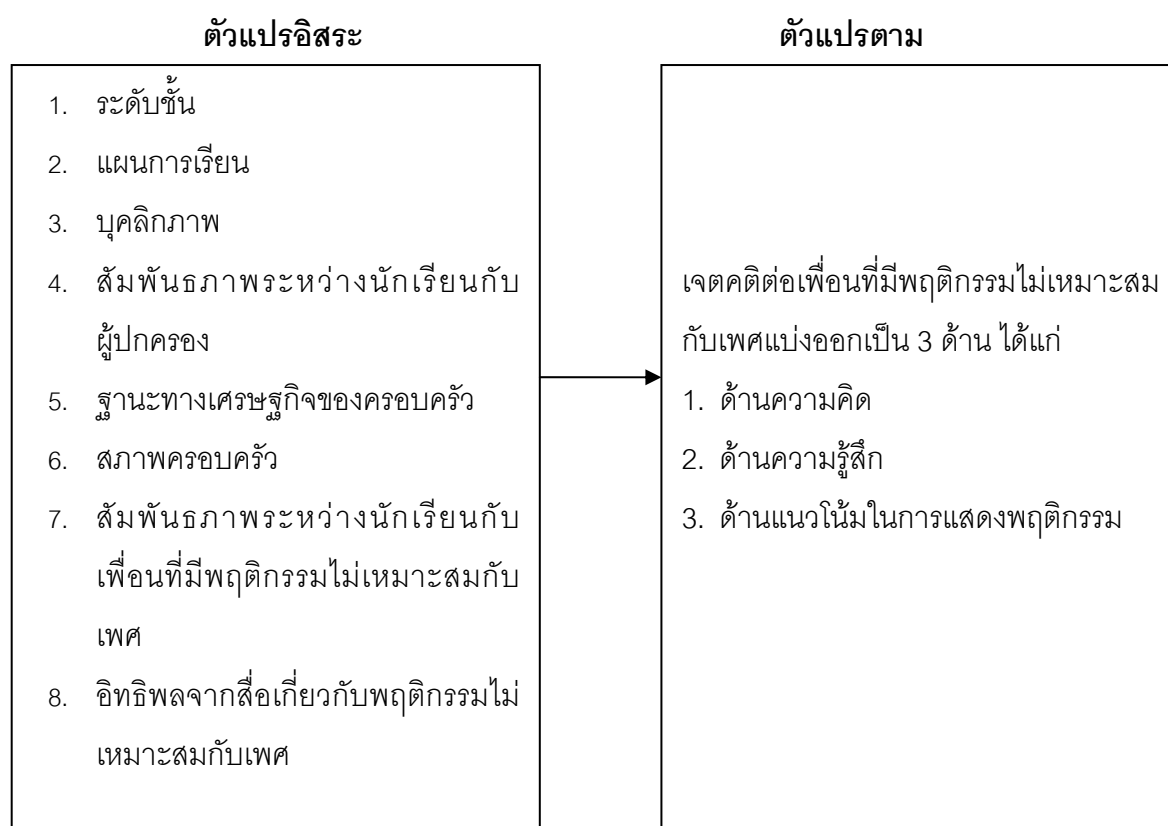
9. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนชายและเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ที่มีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแสดงความเป็นห่วงเป็นใยกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งในด้านการเรียนและด้านอื่นๆ การรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งกิจกรรมการเรียนและกิจกรรมโดยทั่วไปไปร่วมกัน และส่งเสริมกันและกันในการเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

10. อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนและเกิดการเลียนแบบหรือปฏิบัติตาม เกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศชาย ได้แก่

- 10.1 วิทยุ
- 10.2 โทรทัศน์
- 10.3 สิ่งตีพิมพ์
- 10.4 อินเทอร์เน็ต

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม น่าจะมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศและแตกต่างกันตามตัวแปรระดับชั้น แผนการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
2. นักเรียนที่มีการศึกษาระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
9. นักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่

เหมาะสมกับเพศ

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1.1.1 ความหมายของเจตคติ

คำว่า “เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ทัศนคติ” มีผู้ให้ความหมายตามแนวคิดทฤษฎีที่แตกต่างกัน ดังนี้

ฮอลพอร์ท (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539: 5; อ้างอิงจาก Allport. 1962) กล่าวว่า “เจตคติ หมายถึงสภาวะความพร้อมทางความคิดและความรู้สึก ซึ่งก่อตัวจากผลของประสบการณ์มีอิทธิพลในการกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาตอบสนองของบุคคลที่มีต่อทุกสิ่งและทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องด้วย”

ทริแอนด์ส (Triandis. 1971: 2) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความหมายเป็นตัวนำ ทำให้บังเกิดจิตใจโน้มเอียงก่อให้เกิดการกระทำแบบหนึ่งต่อสถานการณ์ทางสังคมเฉพาะอย่างหนึ่ง

กู๊ด (Good. 1973: 48) ให้คำจำกัดความไว้ว่า เจตคติหมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจจะเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางสิ่งบางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว ความไม่พอใจในสิ่งนั้นๆ

กิลฟอร์ด (Gullford. 1975: 456-457) กล่าวว่า เจตคติ คือ การที่บุคคลมีความโน้มเอียงในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย สนับสนุนหรือไม่สนับสนุนต่อการกระทำในสังคม หรือสิ่งที่มีอยู่ในสังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง

อุดม หนูทอง (2518: 7-8) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากการที่คนเราได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น เรื่อนั้นมาแล้ว ซึ่งมีทั้งลักษณะนิมาน (Positive) และนิเสธ (Negative)

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) กล่าวว่า เจตคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีความหมายเป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521: 12) ให้ความหมายของเจตคติว่าความรู้สึกของคนเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกว่าชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งต่างๆ ที่เราเกี่ยวข้องกับอยู่ เจตคติเป็นสิ่งที่ชี้นำทิศทางอาการแสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ เจตคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่างๆ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2522: 93) ให้ความหมายของเจตคติว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคติจะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527: 51) ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติ เป็นกริยาท่าทางที่รวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมของบุคคลหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ เช่นต่อวัตถุ สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุนซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งนั้นๆ หรือในทางต่อต้าน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่เห็นดีไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528: 231) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของเจตคติดังนี้ คือ

(1) เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มิติดตัวมาแต่กำเนิด

(2) เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

(3) เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปอีกบุคคลหนึ่งได้ เช่น บิดามารดาไม่ชอบบุคคลหนึ่ง ย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย

(4) เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติดี ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 185) กล่าวว่า เจตคติดีมีลักษณะสำคัญดังนี้

(1) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้อย่อมจะมีความรู้สึก และความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น นั่นคือ เจตคติเกิดขึ้นนั่นเอง

(2) เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ มิใช่ว่าคนเราชอบหรือเกลียดอะไรแล้วจะต้องชอบหรือเกลียดไปตลอดชีวิต อาจเปลี่ยนแปลงเป็นตรงกันข้ามก็ได้ ถ้าสภาพแวดล้อมสถานการณ์เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงจากเจตคติที่ยอมรับเป็นเจตคติไม่ยอมรับหรือจากไม่ยอมรับไปสู่การยอมรับก็ได้

(3) เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน เราสามารถทราบได้ว่าบุคคลใดมีเจตคติในทางยอมรับ หรือไม่ยอมรับ โดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงด้วยคำพูด หรือด้วยสีหน้าท่าทางพอใจ หรือไม่พอใจ การที่เรารู้เจตคติของใครคนใดคนหนึ่งมิได้หมายความว่า เราจะทำนายพฤติกรรมของเขาได้

(4) เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน มีที่มาซับซ้อนเพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ ได้แก่ ประสบการณ์การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ฉะนั้นจึงแปรผันได้

(5) เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ เจตคติสามารถถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่นๆ ได้ การคล้อยตามเป็นของธรรมดาที่จะพึงมี ถ้าเราเคารพ รัก นับถือ พอใจ ศรัทธาใคร ก็ย่อมจะมีทัศนคติเป็นว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่าง

(6) ทิศทาง และปริมาณของเจตคติ ปริมาณความเข้มข้นของเจตคติ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้นก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกเป็นไปด้านใด เจตคติของบุคคลมีระดับความรุนแรงต่างกัน ทิศทางของเจตคติมี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุน หรือต่อต้าน

(7) เจตคติเกิดขึ้นจากการมีจิตสำนึกหรือจากจิตไร้สำนึกก็ได้ เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีเจตคติสำนึกบริบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็นคิดพิจารณา หาเหตุผล วิเคราะห์จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร ดีหรือเลวเป็นประการใด เจตคติที่เกิดขึ้นจากลักษณะนี้เรียกว่าจากจิตสำนึก ในบางกรณีเจตคติอาจเกิดขึ้นโดยปราศจากจิตสำนึกก็ได้ ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นโดยมิได้มีการพิจารณา ไตร่ตรองแต่อย่างใด

(8) เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร กว่าบุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ต้องใช้เวลาาน ใช้ความคิดลึกซึ้งพิจารณาละเอียดรอบคอบแล้ว เจตคติบางอย่างอยู่ในสภาพที่ไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนเจตคติที่มั่นคงถาวรเปลี่ยนแปลงได้ยากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิภาพมาก

(9) บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์ สิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

จากแนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็นและความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่างๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ชอบ ไม่ชอบ สนับสนุน หรือต่อต้าน เป็นต้น

1.1.1.2 ขั้นตอนการเกิดเจตคติ

แหล่งหรือจุดกำเนิดเจตคติของบุคคลนั้นมีอยู่มากมายหลายประการ ออลพอร์ท และฮิลการ์ด (ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2531: 4; อ้างอิงจาก Allport; & Hilgard. 1962) เสนอว่า เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดได้ตามเงื่อนไข ดังนี้

(1) การรับรู้หรือการให้ความสนใจ ในขั้นนี้บุคคลจะถูกกระตุ้นให้รับทราบว่ามีเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าบางอย่างปรากฏอยู่ และบุคคลนั้นจะมีความยินดีหรือมีภาวะจิตใจที่พร้อมจะรับสิ่งเร้านั้นหรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น การรับรู้หรือการให้ความสนใจนี้เป็นขั้นของ “สภาพจิตใจ” ขั้นแรกที่จะนำไปสู่สภาพจิตใจขั้นต่อไป ต่อเนื่องจากคนเรามีประสบการณ์เดิมหรืออาจจะได้จากการเรียนรู้ชนิดเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ จากประสบการณ์เดิมนั้นเอง บุคคลนั้นอาจจะมีสภาพจิตใจในขั้นของการรับรู้หรือการให้ความสนใจอยู่พร้อมแล้ว โดยที่ไม่ต้องถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ การรับรู้หรือการให้ความสนใจนี้ บุคคลจะมีสภาพจิตใจ 3 ลักษณะ คือ

(1.1) เกิดความตระหนัก ถูกผิด หรือเกิดความรู้สึกว่าสิ่งหนึ่ง มีเหตุการณ์หนึ่งหรือสถานการณ์ซึ่งการรู้สึกว่ามี หรือการได้รู้สึกถูกผิดเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจเท่านั้น

(1.2) ความเต็มใจที่จะรับสิ่งนั้นมากระตุ้น

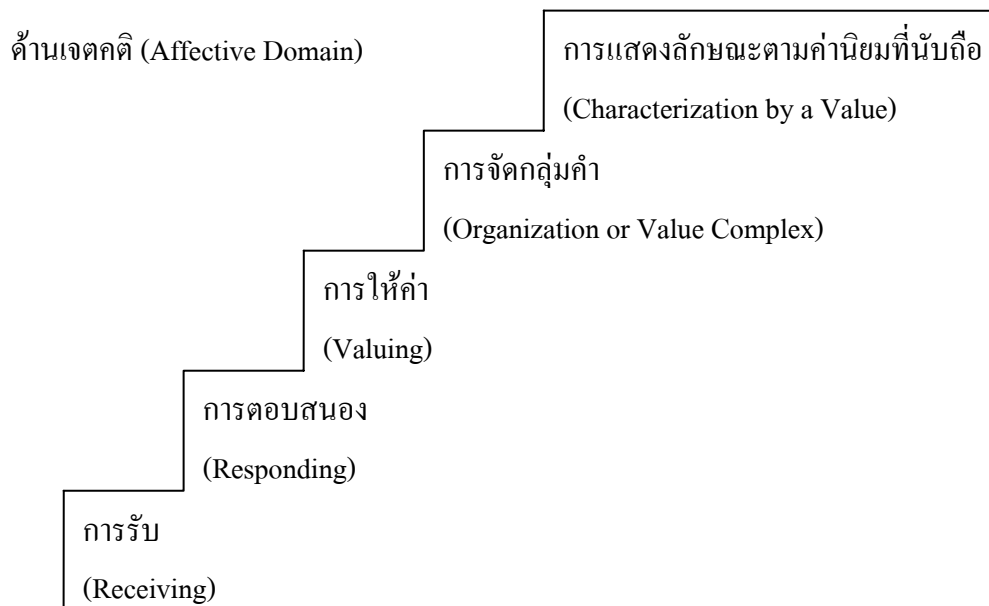
(1.3) การเลือกรับหรือการเลือกให้ความสนใจ โดยบางคนจะเลือกรับในสิ่งที่นำความพอใจมาให้ และจะไม่รับในสิ่งที่เขาไม่ชอบ

(2) การตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากพฤติกรรมในขั้นที่หนึ่ง บุคคลจะให้ความสนใจอย่างเต็มที่ มีความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่มากระตุ้น เกิดความนิยมเต็มใจและพอใจที่จะตอบสนองต่อความรู้สึกผูกมัดนี้ ยังเป็นเพียงความรู้สึกขั้นต้นเท่านั้นที่ยืนยันไม่ได้แน่นอนว่าบุคคลนั้นมีเจตคติหรือค่านิยมต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้านั้น ๆ อย่างไร

(3) การให้ค่า เป็นขั้นที่บุคคลจะกระทำปฏิกิริยาหรือมีพฤติกรรมที่แสดงว่า เขายอมรับหรือรับรู้สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีความค่าสำหรับเขา หรือแสดงว่าเขามีค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง

(4) การจัดกลุ่มค่า คือ บุคคลเกิดค่านิยมต่างๆ ขึ้นแล้ว ค่านิยมที่เกิดขึ้นนั้นจะมีหลายชนิดจึงมีความจำเป็นจะต้องจัดระบบของค่านิยมต่างๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น

(5) การแสดงลักษณะค่านิยมที่ยึดถือ พฤติกรรมในขั้นนี้อาจจะแสดงให้เห็นได้ โดยบุคคลสร้างปรัชญาชีวิตสำหรับตัวเอง หรือคิดกฎต่างๆ ในการปฏิบัติตน โดยพิจารณาถึงเหตุผลทางด้านศีลธรรมจรรยา และทางด้านหลักประชาธิปไตย ดังปรากฏตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นพฤติกรรมทางด้านเจตคติ

ที่มา: ทวีสิทธิ์ ลิทธิกร. (2535): 30

แมคกายส์ (พัชรี วรกวิน. 2522: 71-72; อ้างอิงจาก McGuire. 1968) ยังได้เสนอ ขบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติประกอบด้วยขั้นต่างๆ 5 ขั้น ซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

(1) การใส่ใจ (Attention) เป็นความสนใจ ความใส่ใจในการรับฟัง ถ้าบุคคลไม่ให้ความสนใจที่จะฟังแล้วขบวนการขั้นต่อไปก็จะไม่เกิดขึ้น และจะไม่มีเปลี่ยนแปลงเจตคติ สาเหตุที่ทำให้คนสนใจฟังก็ได้แก่ ผู้สื่อความและเนื้อหาของสารนั้นๆ

(2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความเข้าใจในความหมายของสารนั้น ความยากหรือง่ายเกินไปจะทำให้ผู้ฟังไม่สนใจและไม่เข้าใจ ดังนั้นเราจะสังเกตเห็นได้จากการโฆษณา เขาจะใช้เวลาให้น้อยที่สุด แต่ทำให้ผู้ฟังรับฟังได้มากที่สุด

(3) การยอมรับ (Acceptance) เป็นผลมาจากข้อ 1 และ 2 หากบุคคลตั้งใจฟังเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งก็จะทำให้เกิดการยอมรับ แต่ไม่ได้สนใจฟัง ไม่มีความเข้าใจก็จะยกเลิกไม่เกิดการยอมรับขึ้น

(4) การเก็บเอาไว้ (Retention) เป็นความคงทนหรือเป็นการจำ อาจจะเก็บไว้ระยะหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปอาจจะเปลี่ยนไป หรืออาจจะยังคงอยู่ ถ้าตัวผู้สื่อมีความน่าเชื่อถือ การเก็บเอาไว้ก็จะคงทนและอยู่ได้นาน

(5) การกระทำ (Action) บุคคลเมื่อเปลี่ยนเจตคติก็จะเปลี่ยนด้านการกระทำด้วย ซึ่งมีผลต่อส่วนรวมและสังคม ถ้าเราเปลี่ยนแปลงความเชื่อแล้ว แต่ไม่ได้ลงมือกระทำก็จะมีผลกระทบกระเทือนกับใคร

1.1.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติประกอบด้วยส่วนประกอบต่างๆ กัน ซึ่งนักจิตวิทยาได้เสนอไว้ 3 ลักษณะ คือ

(1) เจตคติที่มีสามองค์ประกอบ คือ

(1.1) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Cognitive Component) เป็นเรื่องของ การรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่ารู้สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนั้นได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดเจตคติขึ้น ถ้าเราารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และถ้ารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางไม่ดี เราก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยเจตคติก็就不用เกิดขึ้น หรือไม่มีสิ่งใดในโลก เราก็จะไม่เกิดเจตคติต่อสิ่งใดเลย

(1.2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component or Feeling Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากการรับรู้ นั้น เมื่อเราเกิดการรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็จะไม่ชอบและไม่พอใจในสิ่งนั้นๆ ซึ่งความรู้สึกนี้จะทำให้เกิดเจตคติในทางใดทางหนึ่ง คือ ชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมาก ไม่เหมือนกับความจริง (Facts) ต่างๆ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าถ้ามีเหตุผลเพียงพอ

(1.3) องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือ พร้อมที่สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลายขัดขวาง ต่อสู้ เป็นต้น

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ ทริแอนด์ (Triandis. 1971: 3) มอร์ริส (Morris. 1990: 610) ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3-4) เชดส์กัตต์ โฆวาสิษฐ์ (2520: 40) และพัชนี วร-กวิน (2522: 60-61)

(2) เจตคติที่มีสององค์ประกอบ คือ

(2.1) องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเจตคติ

(2.2) องค์ประกอบอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ แคทซ์ (Katz. 1960) คาร์เพลน (Kaplan. 1965) โรเซนเบิร์ก (Rosenberg. 1965) และกิลฟอร์ด (Guilford. 1975)

(3) เจตคติที่มีองค์ประกอบเดียว คือ องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ เทอร์สโตน (Thurstone. 1959) อินสโก (Insko. 1967: 2-3) นิวแมนและนิวแมน (Newman; & Newman. 1983)

1.1.1.4 ลักษณะของเจตคติ

การพิจารณาเจตคติอาจทำได้หลายแง่หลายมุม แต่จากการศึกษาของ ชอร์และไรท์ (Shaw; & Wright. 1967: 6-10) สุภาพ วาดเขียน (2525: 211-212) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

(1) เป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการณ์บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม

(2) เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้มโดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น ซึ่งจะแปรค่าได้ทั้งมาก-ปานกลาง และน้อย นั่นคือ เจตคติจะมีค่าทั้งทางบวกและลบ

(3) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง

(4) เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

(5) เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันอาจสัมพันธ์กัน

(6) เจตคติเป็นการตระเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งการตระเตรียมนั้นจะเป็นการตระเตรียมภายในของจิตมากกว่าภายนอกที่สังเกตเห็นได้

(7) สภาวะของความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะที่กล่าวในข้อ 6 นั้น เป็นลักษณะซับซ้อนที่บุคคลจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้และบางครั้งไม่มีเหตุผล

(8) เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการทำนาย หรืออธิบายเจตคติ

(9) เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อเป็นแนวทางในการทำนาย หรืออธิบายเจตคติ

(10) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกัน แตกต่างกันด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา เชื้อชาติ ปัญญา เป็นต้น

(11) เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อประสบกับ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

1.1.1.5 ความสำคัญของการวัดเจตคติ

การวัดเจตคติของบุคคลต่อเป้าหมายต่างๆ ทั้งในเรื่องของบุคคล วัตถุ และสิ่งต่างๆ ล้วนให้ประโยชน์แก่บุคคล หรือสังคมในด้านต่างๆ ดังนี้

(1) การวัดเจตคติเพื่อทำนายพฤติกรรม

เนื่องจากการวัดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ย่อมเป็นเรื่องแสดงว่าเขามีความรู้ ด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นจึงเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำไปในทำนองใดด้วย ดังนั้นการ ทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้ทำนายการกระทำของบุคคลได้ ความสามารถในการทำนาย พฤติกรรมของผู้อื่นเป็นความต้องการของมนุษย์และสังคม เพราะจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อ บุคคลนั้นได้ถูกต้อง เหมาะสมและอาจเป็นแนวทางให้ผู้อื่นสามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ ด้วย

(2) การวัดเจตคติเพื่อเข้าใจสาเหตุและผล

เจตคติต่อสิ่งต่างๆ นั้น เปรียบเสมือนสาเหตุภายในซึ่งมีกำลังผลักดันให้บุคคลกระทำ ได้ต่างๆ กัน เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้ อาจได้รับสาเหตุมาจากผลภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง และ เจตคติของบุคคลอาจเป็นเครื่องกรองหรือหันเหอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของ บุคคลนั้นได้ ดังนั้นการจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่างๆ ให้ ชัดเจนบางกรณีจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่างๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

(3) การวัดเจตคติเพื่อหาทางป้องกัน

ในสังคมนั้นการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไรนั้นเป็นสิทธิของแต่ละ บุคคล แต่การที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมย่อมเป็นไปได้เมื่อประชาชนมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกัน คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม

(4) การวัดเจตคติเพื่อหาทางแก้ไข

ในสังคมประชาธิปไตย บุคคลสามารถจะมีเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไป ได้มาก แต่ในบางเรื่องจำเป็นที่จะต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อที่ประชาชนจะ ได้มีการกระทำที่พร้อมเพรียงกัน เช่น การรักษาความสะอาดบนท้องถนนและบ้านเรือนของตน เพื่อ

ช่วยให้เกิดการกินดีอยู่ดีโดยทั่วกัน การวัดเจตคติของประชาชนจะได้ข้อมูลที่บ่งบอกว่า ประชาชนกลุ่มนั้นๆ มีเจตคติที่สอดคล้องกับนโยบายของชาติ ซึ่งต้องการความร่วมมือของประชาชน ดังนั้นการวัดเจตคติจึงอาจแสดงให้เห็นทราบว่า บุคคลมีลักษณะที่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอเพื่อประโยชน์ในการหาทางแก้ไขเจตคติที่ไม่ถูกต้องและปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อไป

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการวัดเจตคติของบุคคลต่างๆ ในเรื่องต่างๆ นั้นสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวางโดยเฉพาะแก่ส่วนรวม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องวัดเจตคติมากยิ่งขึ้น

1.1.1.6 ทฤษฎีเจตคติ

เจตคติไม่ได้เกิดโดยกำเนิดหรือพันธุกรรม แต่เจตคติเกิดขึ้นภายหลัง อาจเกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบหรือเกิดจากการได้รับแรงเสริมกำลัง ฯลฯ ก็ได้ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีใหญ่ๆ ได้ คือ (ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531: 8)

(1) ทฤษฎีการวางเงื่อนไขและการให้แรงเสริม (Conditioning and Reinforcement Theories)

เป็นทฤษฎีเจตคติที่ใช้หลักการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไขและแรงเสริมกำลัง คือจะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดก็นำสิ่งนั้นมาเป็นเงื่อนไขหรือนำไปเกี่ยวโยง (Associate) กับอีกสิ่งหนึ่งที่ชอบ หรือสิ่งที่เขามีเจตคติที่ดีอยู่ก่อนแล้ว เขาจะเชื่อมโยงของสองสิ่งดังกล่าว และจะชอบในสิ่งที่เป็นเงื่อนไขนั้นด้วย

ตัวอย่างเวลาเราซื้อของขวัญให้คนรักของเรา เราจะต้องเลือกในสิ่งที่เธอชอบมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อที่จะนำตัวเราเข้าไป Associate กับของขวัญที่เธอชอบ จะทำให้เธอชอบเรามากขึ้น

หลักการดังกล่าวเป็นหลักการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไข ซึ่งเป็นทฤษฎีของ Pavlov (1849) เรียกว่า Pavlov-Respondent Conditioning Theory หรือ Classical Conditioning Theory ซึ่งเป็นหลักการเรียนรู้โดยการทดแทน (Substitution learning)

ได้มีนักจิตวิทยานำทฤษฎีนี้มาใช้อธิบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางด้านเจตคติคือนำสิ่งที่เป็นกลาง (Neutral) มากระตุ้นให้เกิดเจตคติได้ ทางจิตวิทยาจะใช้คำที่ไม่มีมีความหมาย (Nonsense syllables) คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัว และมีสระอยู่ตรงระหว่างพยัญชนะมาเป็นตัวกระตุ้นหรือตัวสำหรับวางเงื่อนไข เช่น คำว่า นาร ทาฟ และบาว เป็นต้น นำคำใดคำหนึ่งที่มีลักษณะดังนี้ ไปจับคู่กับคำอื่นที่บุคคลรู้จักหรือตอบสนองได้ เช่น “สวย” นำสองคำนี้ (ทาฟและสวย) มาแสดงให้เห็นพร้อมๆ กันบ่อยๆ จะทำให้บุคคลถูกกระตุ้นให้สบายใจ ถึงแม้จะมีคำว่าทาฟคำเดียวก็ตาม เช่น

สรุปได้ว่าการก่อให้เกิดเจตคติจากทฤษฎีการวางเงื่อนไข และการให้แรงเสริมมี 3 วิธี คือ

(1.1) วิธีสร้างเจตคติแบบ Association คือแบบเชื่อมโยงสิ่งเร้าตั้งแต่สองตัวขึ้นไป แบบของ Pavlov ในชีวิตประจำวันของคนเราได้รับการเรียนรู้ประเภทนี้มากมาย เช่น การโฆษณา การค้าขาย เป็นต้น

(1.2) วิธีให้แรงเสริม (Reinforcement) ซึ่งเป็นหลักการของ Skinner เมื่อจะให้นุคคลเกิดเจตคติอย่างใดอย่างหนึ่งก็โดยการให้รางวัล คำชมเชย พฤติกรรมใดที่ได้รับรางวัลบุคคลนั้นก็จะประพฤติเรื่อย ถ้าไม่มีคนชมเรา เราก็ชมตัวเอง ภูมิใจตัวเอง (Self Reinforcement) ซึ่งทำให้เจตคติคงอยู่ตลอดไป

การติชม (Verbal Reinforcement) เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลมี 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะแรก เป็นการเปลี่ยนแปลงเจตคติอย่างผิวเผิน คือความคิดกับการกระทำไม่สอดคล้องต้องกัน ความคิดหรือเจตคติอย่างหนึ่ง การกระทำอีกอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ที่ปฏิบัติตามไปโดยความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นงามด้วย เพราะกลัวว่าจะเสียผลประโยชน์ไปบางอย่าง เข้าลักษณะที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม”

ลักษณะที่สอง เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดทั้งทางด้านความคิด ความเชื่อและการกระทำเป็นการยอมรับสิ่งต่างๆ ด้วยจิตใจ ด้วยความจริงใจ

(1.3) เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ (Imitation a Model) คือคนอื่นมีเจตคติอย่างไรเราก็มีเจตคติตามอย่างเขา พ่อ แม่ เพื่อน และครู จะเป็นตัวแบบที่สำคัญที่เด็กจะเลียนแบบเจตคติต่อสิ่งต่างๆ ตามตัวแบบนั้นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของตัวแบบกับกรรมของเจตคตินั้นๆ เช่น พ่อแม่นับถือศาสนาพุทธ ลูกจะมีเจตคติที่ดีต่อศาสนาพุทธและยอมรับนักถือศาสนาพุทธด้วย

(2) ทฤษฎีเครื่องล่อใจ (Incentive Theories)

สิ่งจูงใจต่างๆ จะทำให้คนเรามีเจตคติต่อสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ผื่น เป็นสิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อใจอย่างหนึ่ง เจตคติของคนทั่วๆ ไปจะมีเจตคติต่างจากพวกชาวเขาที่ปลูกผื่น คนเราจะมีเจตคติต่อสิ่งต่างๆ ในทางที่ดีต่อสิ่งที่เป็นประโยชน์หรือสิ่งที่ทำให้เราเกิดความพอใจ ชาวเขาที่ปลูกผื่นจะมีเจตคติที่ดีต่อผื่น เพราะว่าผื่นทำให้พวกชาวเขาได้รับประโยชน์มากมายจากการปลูกผื่น คนเราจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใด เราต้องเชื่อแล้วว่าสิ่งนั้นจะมีประโยชน์หรือสร้างความพอใจแก่เรา เจตคติส่วนใหญ่จะเกิดจากแรงจูงใจพื้นฐาน หน้าที่ของเจตคติแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

(2.1) เจตคติช่วยเป็นเครื่องมือทำให้เราไปถึงจุดมุ่งหมายและช่วยในการปรับตัว (Instrumental and Adjustive Function) การที่คนเราจะมีเจตคติต่อสิ่งใดทางใดก็เพราะว่าสิ่งนั้นจะนำเราไปยังจุดมุ่งหมายบางอย่างได้ ถ้าบรรลุถึงจุดหมาย เราก็มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นสิ่งที่ขัดขวางต่อจุดมุ่งหมายของเรา เราก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

(2.2) เจตคติช่วยป้องกันตัวเราเองได้ (Self-Defensive Function) เจตคติในบางเรื่องจะช่วยป้องกันตัวเราได้ คือเราเชื่อในบางสิ่งบางอย่างแบบบิดเบือน ซึ่งจะทำให้เราสบายใจขึ้นเพื่อเป็นการรักษาภาพพจน์ของตัวเอง จะทำให้เราเห็นภาพพจน์ในทางที่ดีของเรา ทำให้เราสบายใจและลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาของตัวเองได้ คนเรามักจะหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา

(2.3) เจตคติช่วยให้เราได้แสดงออกทางด้านพฤติกรรมต่างๆ (Self-Expressive Function) เรามีความคิดอย่างไร หรือมีค่านิยมอย่างไร เราก็พยายามที่จะมีเจตคติต่อสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับความคิดหรือค่านิยมของเราด้วย เพื่อให้เรามีลักษณะตามที่เราคิดว่าเราเป็นเช่นนั้น

(2.4) เจตคติช่วยทำหน้าที่ให้เกิดความรู้ (Knowledge Function) คนเราจะอยู่ในโลกได้จะต้องมีความรอบรู้พอควรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ รวมทั้งบุคคลต่างๆ ด้วย เราจะต้องสามารถคาดคะเนได้ว่าสิ่งแวดล้อมต่างๆ เหล่านั้นจะเป็นอย่างไร เราสามารถคิดและแก้ปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ได้ สามารถทำนายสถานการณ์ต่างๆ ได้เพื่อไม่ให้เราเกิดความสับสนจนเกินไป

(3) ทฤษฎีการสอดคล้องของการรู้ (Cognitive Consistency Approach)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดหรือการรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งทำให้เกิดความรู้หลายๆ ด้าน หรือมีส่วนประกอบการเรียนรู้ (Cognitive Element) หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีก็จะเกิดความสอดคล้องของการรู้ขึ้น ทำให้เราเกิดเจตคติที่ดีในสิ่งนั้น หรือถ้าเรารู้ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีก็จะเกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ ทำให้เรามีเจตคติที่ไม่ดีหรือไม่ชอบสิ่งนั้น และเมื่อเรารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีและไม่ดีพอๆ กัน จะทำให้เราเกิดความขัดแย้งของการรู้ขึ้นเรียกว่าเกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ขึ้น (Cognitive Dissonance) ดังนั้นเราจะต้องรู้ในทางที่ดีให้มากกว่าในทางที่ไม่ดี เราจึงจะมีเจตคติในทางที่ดีมากกว่า

ส่วนประกอบการเรียนรู้ (Cognitive Element) ของคนเรา ถ้ารู้ในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีจะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้หรือความคิดของคนเรา คือเกิดความมั่นคง (consistency) เกิดความสมดุล (balance) เกิดความสอดคล้อง (consonance) และเกิดความเหมาะสม (congruity)

ถ้าส่วนประกอบของการเรียนรู้ของเราอยู่ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีจะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้หรือความคิดของคนเรา คือเกิดความไม่มั่นคง (inconsistency) เกิดความไม่สมดุล (imbalance) เกิดความไม่สอดคล้อง (dissonance) และเกิดความไม่เหมาะสม (incongruity)

1.1.1.7 เจตคติในเรื่องเพศ

ประสาธ อิศรปริดา (2523: 151-152; อ้างอิงจาก Hurlock. 1973) ได้กล่าวถึงภาวะหรือเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศในระยะวัยรุ่น ได้แก่

(1) ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมาจากบิดามารดาหรือครูอาจารย์ จะช่วยให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ในทางตรงข้ามที่บิดามารดาห้ามเด็ก หรือบิดามารดาไม่ให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศ ในลักษณะที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลามกอนาจาร มักมีผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

(2) เจตคติของบุคคลมีความสำคัญต่อเด็ก โดยปกติเรามักจะเลียนแบบเจตคติของคนที่เรารักชอบ คนที่ศรัทธาเลื่อมใสหรือคนที่เราคิดว่าเขามีความสำคัญ

(3) ประสบการณ์ในวัยเด็ก ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านั้นจะพัฒนาขึ้นเป็นเจตคติและค่านิยมที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศ

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า กระบวนการทางสังคมประกิต (Socialization) ซึ่งได้จากบิดามารดา บุคคลในครอบครัว ครูอาจารย์ และกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติและบทบาททางเพศแก่เด็กเป็นพื้นฐาน และพัฒนาต่อไปในวัยผู้ใหญ่ซึ่งจะได้รับอิทธิพลจากสถาบันอื่นๆ ของสังคมต่อไป

1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.1.2.1 ความหมายของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ในแต่ละสังคมมักมีแบบแผนของพฤติกรรมทางเพศไว้โดยเฉพาะ ถ้าใครไม่ปฏิบัติตามแบบแผนที่สังคมวางไว้ก็จะถือว่าผิดปกติ ในอีกสังคมหนึ่งอาจถือว่าเป็นปกติก็ได้ เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศในประเทศต่างๆ โดยทั่วไปยังไม่ยอมรับและถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่ในบางประเทศก็ยอมรับและยอมให้ผู้ชายแต่งงานกับผู้ชายหรือให้ผู้หญิงแต่งงานกับผู้หญิง โดยถือว่าทุกคนมีสิทธิส่วนบุคคลที่เขาสามารถกระทำได้ ดังนั้นความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีต่อความผิดปกติทางเพศก็เปลี่ยน ดังนั้นแทนที่เราจะใช้คำว่า “ความปกติทางเพศ” เราก็ใช้คำว่า “ความเบี่ยงเบนทางเพศ” (เพ็ญศิริ สิมารักษ์; และ ธัญญะ บุญผาเวช. 2531: 1)

ความเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Deviation) หรือความแปรปรวนทางเพศ (Psychosexual Disorders) ได้แก่ ความบกพร่องทางเพศ หรืออาการรับรู้ตนเองทางเพศที่ผิดพลาดเนื่องมาจากปัจจัยทางจิต อาการสำคัญที่พบ ได้แก่ การไร้สมรรถภาพทางเพศ (Sexual Dysfunctions) ความเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น การต้องการผ่าตัดแปลงเพศ (Transsexualism) ความต้องการแต่งตัว

เป็นเพศตรงข้ามกับเพศทางชีววิทยาของตน (Transvestion) มักพบในชาย การมีความสุขทางเพศกับการสะสมสิ่งของ เช่น ชุดชั้นในของต่างเพศ (Fetishism) การอวดอวัยวะเพศ (Exhibitionism) พฤติกรรมถ้ามอง (Voyeurism) ซาดิสม์ (Sadism) เป็นต้น (โยธิน คັນสนยุทธ; และคณะ. 2533: 314)

1.1.2.2 ประเภทของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศนั้น เป็นลักษณะผิดปกติ เป็นลักษณะอาการเจ็บป่วยทางจิต (ฉลอง แนวพานิช. 2529: 54) และพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศนั้นกำลังเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในหมู่เยาวชนวัยรุ่นไทยที่กำลังเรียนอยู่ตามโรงเรียนต่างๆ และเริ่มเปิดเผยตัวเองมากขึ้น ไม่ปกปิดเหมือนสมัยก่อน โดยได้มีการตั้งศัพท์เรียกตัวเอง จำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ ตามบทบาทและพฤติกรรมที่ต่างกันออกไปอีกด้วย นอกจากนี้ วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2531: 1-11) ได้กล่าวถึงศัพท์บางคำที่ใช้กันอยู่ในเยาวชนกลุ่มนี้มีอยู่หลายคำซึ่งจะต้องทำความเข้าใจให้สอดคล้องกันก่อน เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในขณะนี้ที่กำลังให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาล่าช้าอยู่ รวมทั้งเรื่องมาตรการป้องกันปัญหาที่อาจจะทำได้ เพราะยังมีผู้ที่ทำหน้าที่ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการแก้ไขปัญหาวุฒิกรรมความเบี่ยงเบนต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งยังแยกแยะกันไม่ชัดเจนว่าศัพท์แต่ละคำนั้นเหมือนกันหรือต่างกันตรงไหนอย่างไร เช่น เกย์ ดู้ด ดี ทอม เป็นต้น ในวงการแพทย์และจิตวิทยาเราเรียกคนที่ชอบเพศเดียวกัน โดยที่ต้องมีทั้งความรู้สึทางเพศ และหรือมีพฤติกรรมที่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศร่วมอยู่ด้วยว่าเป็นพวก “รักร่วมเพศ” ซึ่งแปลมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “โฮโมเซ็กชวล” (Homosexual) แต่คนไทยชอบเรียกอะไรให้มันสั้นๆ เลยเรียกว่า “โฮโม” ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งหญิงและชายต่อมาคำว่า “โฮโม” กลับถูกเรียกเฉพาะผู้ชายที่รักร่วมเพศเดียวกันเท่านั้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมีจำนวนมากกว่าฝ่ายหญิงซึ่งนักวิจัยพบว่าพวกรักร่วมเพศนั้นมักเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิงประมาณ 3 เท่าถึง 6 เท่า ก็เลยแยกเรียกผู้หญิงที่มีพฤติกรรมเหล่านี้ว่า “เลสเบี้ยน” วัยรุ่นไทยชอบเรียกสั้นๆว่า “เบี่ยน”

จากการสำรวจที่ประเทศอังกฤษของนายแพทย์คินซี (Kinsey) พบว่า บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศนี้มีประมาณ 4% ของพลเมืองทั้งหมด คือ ในประชาชน 100 คน จะมีรักร่วมเพศประมาณ 4 คน นับว่าเป็นจำนวนไม่น้อยเลย หากคิดว่าจำนวนประชาชน 40 ล้านคน จะมีบุคคลรักร่วมเพศถึงล้านกว่าคน (ปราโมทย์ เชาวศิริ. 2528: 102) รักร่วมเพศ (Homosexual) คำนี้มีรากศัพท์จาก “Homolos” ซึ่งเป็นภาษากรีกที่แปลว่า “เหมือนกัน เดียวกัน” เป็นศัพท์ที่นายแพทย์ชาวฮังการีชื่อ เบนเกิร์ต (Benkert) บัญญัติขึ้นในปี 2412 (ชุมศักดิ์ พุกษาพงศ์. 2529: 14) พวกรักร่วมเพศจึงไม่ชอบให้ใครมาเรียกตนเองว่า “กระเทย” เป็นโฮโมหรือเป็นเบี่ยน ก็เลยบัญญัติเรียกตนเองให้กำกวมกันว่า “เกย์ หรือชาวเกย์” ซึ่งมาจากคำว่า “Gay” ของต่างประเทศที่แปลว่าสนุกสนาน รื่นเริง สนุก มีพลัง หรือมีชีวิตชีวา เป็นการข่มข่มด้วยตัวเอง ซึ่งมักมีการดำเนินชีวิตที่ประสพแต่ความทุกข์ ความโดดเดี่ยว

ว่าเหวและถูกสังคมรังเกียจ พร้อมกันนั้นก็ได้แยกตนเองให้ชัดเจนกว่านั้นอีก โดยเรียกพวกที่สามารถปฏิบัติทางเพศเฉพาะกับเพศเดียวกันเท่านั้นว่าเป็น “เกย์ควีน” ส่วนพวกที่ยังสามารถมีกิจกรรมทางเพศกับเพศตรงข้ามได้บ้างว่าเป็น “เกย์คิง” ทั้งนี้ ยังได้มีการแยกบทบาทพฤติกรรมทางเพศขณะที่กำลังมีเพศสัมพันธ์ กันออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ประเภทฝ่ายกระทำ หรือเรียกว่า “เกย์คิง” (Active Homosexual) ฝ่ายถูกกระทำ หรือเรียกว่า “เกย์ควีน” (Passive Homosexual) และแบบผสม คือ เป็นทั้งฝ่ายกระทำและถูกกระทำได้ ว่าเป็น “เกย์” เกย์และเกย์คิง จึงหมายถึง ผู้ชายที่รักร่วมเพศเดียวกัน โดยที่ไม่แสดงท่าทางหรือแต่งกายออกมาเป็นหญิงอย่างโจ่งแจ้ง ชาวบ้านทั่วไปจึงดูกันไม่ค่อยออก อาจนึกไม่ถึงนอกจากเกย์ด้วยกันเท่านั้นที่สังเกตกันออก ซึ่งก็ไม่ใช่ เพราะว่าพวกเขามีญาณวิเศษหรือมีประสาทอวัยวะรับรู้ที่ 6 หรือเป็นสัญชาตญาณอะไร ตามที่เข้าใจผิดกัน แม้แต่ในหมู่เกย์เอง แต่เป็นเพราะพวกเขาคอยสอดส่องแสวงหาคู่กันอยู่แล้ว จึงทำให้พวกเขาสามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมแปลกๆ ต่างๆ ได้ ในการแสวงหาคู่บำบัดความใคร่ซึ่งกันและกันได้โดยไม่ค่อยผิดพลาดนั่นเอง สำหรับพวก “ตุ๊ด” นั้น มาจากคำว่า “ตุ๊ดซี่” ซึ่งเป็นชื่อของดาราเอกเจ้าของบทบาทในภาพยนตร์ของฝรั่งเรื่องหนึ่งที่เป็นผู้ชายแต่แต่งหน้า แต่งผม และทำท่าทางเป็นผู้หญิง ความหมายก็คือ มีความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้หญิงที่อยู่ในร่างกายของชาย และต้องการให้คนอื่นในสังคมรับรู้กัน จึงเปิดเผยตัวเองอย่างโจ่งแจ้ง ทั้งน้ำเสียง การพูด และท่าทางกระตือรือร้นกระตึงกระชดกระช้อย ซึ่งมักจงใจทำขึ้นเพื่อให้เป็นจุดสนใจอย่างเด่นชัดมากกว่ากริยาลักษณะของผู้หญิงทั่วไปด้วยซ้ำ มักเป็นพวกที่ตัดสินใจแล้วว่าจะไม่แคร์ต่อสายตาหรือปากคำของชาวบ้าน จึงเป็นคำศัพท์ที่เรียกแทนกระเทยในหมู่วัยรุ่นยุคนี้ แต่บทบาทพฤติกรรมของตุ๊ต้นั้น อยู่ระหว่างคำว่า “พวกเกย์ควีนกับลักเพศ” (เพ็ญศิริ สิมารักษ์. 2531: 2)

คำว่า “ทอม” นั้น เรียกย่อมาจากคำว่า “ทอมบอย” นิยามก็คือ ผู้หญิงที่ชอบแต่งตัวแสดงกริยาท่าทางและทำนิสัยเหมือนผู้ชาย เช่น นุ่งแต่กางเกง ไม่ยอมใส่กระโปรง ชอบสวมเสื้อยืด ใส่รองเท้าแตะหรือผ้าใบ ตัดผมสั้นโกัด้วยปัตตาเลี่ยนเหมือนผู้ชาย ทำนอง ทำยีน ตลอดจนการเดินต้องทำตัวให้แข็งแรงๆ ทั่วๆ ไม่สละสลวย ไม่ยอมอ่อนหวานอ่อนโยน หรือทำจริตเอียงอายเหมือนผู้หญิงทั่วไปอย่างเด็ดขาด ความหมายลึกกว่านั้น ก็คือ เป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกันโดยจะวางบทบาทตัวเองเป็นฝ่ายรุก คอยป้องกันคุ้มครองแก่หญิงที่เธอชอบและต้องการมีสัมพันธ์ทางเพศเหมือนผู้ชายที่ต้องการทำกับผู้หญิง ถ้าจะเป็นทอมก็ต้องถือว่าตัวเองเป็นคนเข้มแข็งอ่อนแอไม่ได้ แม้กระทั่งเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ก็ไม่ยอมเป็นฝ่ายรับปล่อยให้ฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายกระทำแล้วโลมตนได้ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม ถ้ายอมปล่อยให้ถูกกระทำก็จะถูกประณามว่า “ทอมแบ” ซึ่งเป็นการดูถูกที่พวกทอมทั้งหลายทนไม่ได้ เพราะใจอ่อนแอยอมปล่อยให้คนอื่นทำ ถ้าหากว่าผู้หญิงต่อผู้หญิงตอบสนองซึ่งกันและกันในด้านบทบาททางเพศ คือ เป็นทั้งฝ่ายทำและฝ่ายรับผลัดกันก็ได้ ก็เรียกจำแนกออกมาว่า “เบี่ยน” ซึ่งย่อมาจากคำว่า “เลสเบี่ยน” ส่วนนี้นั้นมาจากคำว่า “เลดี้” ซึ่งแปลว่า ผู้หญิง เพียงแต่เป็น

ผู้หญิงที่ยอมเป็นคู่ควงและปล่อยให้ทอมกระตุ้นและล้าโลมทางเพศได้ อาจไม่ต้องการความสุขทางเพศโดยตรง แต่ก็ใจอ่อนยอมให้ทอมทำอะไรต่อมิอะไรในร่างกายเธอเพียงเพื่อแลกกับความสนใจ ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ และความรักที่กำลังเสาะแสวงหาอยู่ ดีส่วนใหญ่จึงจะหาเองได้ถ้าพบผู้ชายที่ถูกต้อง สำหรับลักเพศนั้นมาจากภาษาอังกฤษว่า “Transvestism” เป็นคนที่มีความผิดปกติในด้านการชอบแต่งตัวเป็นแบบเพศตรงข้าม คือ เป็นผู้ชายแต่ชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง หรือเป็นผู้หญิงแต่ชอบแต่งตัวเป็นผู้ชาย เพราะจะเกิดอารมณ์ทางเพศหรือรู้สึกตื่นเต้น ภาควิชาจิตในขณะที่ยังแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม แต่พวกลักเพศส่วนใหญ่จะไม่ได้เป็นพวกรักร่วมเพศไม่ต้องแปลงเพศ พฤติกรรมแบบนี้จึงมักเป็นครั้งคราว หรือเป็นช่วงระยะวัยรุ่นก่อนเป็นหนุ่มสาวเต็มตัวซึ่งมักเป็นช่วงที่เขารู้สึกพอใจ ตื่นเต้นที่ได้กระทำอะไรบางอย่างแปลกๆ แล้วก็ชื่นชมกับตัวเองในอีกรูปแบบหนึ่งต่อหน้ากระจกเงาหรือคนสนิทกัน เป็นลักษณะคล้ายกับหลงตนเอง หรือหลงเพศ ตรงข้ามกับที่ไฝฝืน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเลิกพฤติกรรมนี้ไปได้เอง ถ้าหากค่านิยมในสังคมนั้นไม่ยอมรับและไม่มีคนเด่นดังในสังคมทำตัวเป็นแบบอย่างให้เลียนแบบ จนกลายเป็นความรู้สึกชื่นชมต่อการเป็นกระเทยหรือเกย์ พวกลักเพศนี้ก็สามารถมีกิจกรรมทางเพศกับเพศตรงข้ามได้ตามปกติ เพราะเป็นเพียงการพัฒนาตามบทบาททางเพศของมนุษย์ ซึ่งก็จัดว่าเป็นสิ่งปกติและโดยส่วนมากมักพบเห็นในผู้ชายมากกว่าผู้หญิงซึ่งจากการศึกษาวิจัยในต่างประเทศ ก็มักพบว่า พวกลักเพศนี้มีส่วนน้อยที่จะเป็นรักร่วมเพศเมื่อเติบโตขึ้น เพราะฉะนั้นผู้ปกครองทั้งหลายของเด็กและวัยรุ่นจึงอย่าได้ตระหนกตกใจกลัวว่าลูกของตนจะเป็นทอม เกย์ หรือคนผิดปกติ เมื่อพบเห็นพฤติกรรมแบบลักเพศนี้ในช่วงเวลาหนึ่ง ถ้าผู้ปกครองไม่ไปคอยตอกย้ำหรือห้ามปรามมากเกินไปหรือไปส่งเสริมด้วยการพูดชมพฤติกรรมลักษณะนี้บ่อยๆ บทบาททางเพศของเด็กก็จะกลับคืนสู่ปกติเอง (เพ็ญศิริ สิมารักษ์. 2531: 3)

ความต้องการทางเพศหรือจิตสำนึกต่อเพศเดียวกันนั้น มีมาตั้งแต่โบราณแล้ว แม้แต่นักปราชญ์อริสโตเติล ก็ยังได้เขียนถึงความต้องการที่เขามีต่อเด็กหนุ่มอย่างไม่เกรงกลัวอะไรทั้งสิ้น ในยุคของจักรพรรดิโรมันก็มีโสเภณีชายบำเรอความสุขอย่างแพร่หลาย จูเลียต ซีซาร์ เองก็เป็นทีกล่าวขวัญกันว่าเป็น “บุรุษผู้หยาบของสตรีเพศ ในขณะเดียวกันก็เป็นผู้หญิงที่มั่นหมายของชายหนุ่ม” จักรพรรดิเนโร, อ็อกตาเวียสและทิเบอรอส ก็ล้วนเป็นที่รำลือว่าเคยเป็นตุ๊ดเหมือนกันทั้งนั้น บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์หลายท่านก็มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาก่อน เช่น กษัตริย์ของอังกฤษ พระเจ้าเฟลเดอร์ริคหาราช (Fesderic) คีตกวีเอก ไชคอฟสกี (Chikoffsky) และออสการ์ไวท์ (Osga White) ส่วนกลุ่มรักร่วมเพศสตรีนั้น มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมเช่นกัน ในสมัยกรีกโบราณเรียกคนกลุ่มนี้ว่า “Tribadism” รากศัพท์ที่แปลว่า “นวด” (Rab) และต่อมาได้เปลี่ยนไปใช้ “Lesbianism” หรือ “Sapphism” ซึ่งคำหลังนี้ได้มาจาก SAPPHO ซึ่งเป็นกวีหญิงผู้มีชื่อเสียงในสมัย 100 ปีก่อนคริสตกาล นักโบราณวิทยาได้ทำการศึกษาค้นคว้าและสรุปในสังคมเก่าแก่และล้าหลัง 76 สังคม พบว่า มี 49

สังคมที่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งที่ปกติและสังคมควรจะยอมรับ บางกลุ่มถึงกับยอมให้มีการแต่งงานกัน โดยให้คนหนึ่งทำหน้าที่ชายอีกคนหนึ่งแต่งกายเป็นหญิง ส่วนในสังคมยุคใหม่กลุ่มชายโหดหรือพวกฮาร์ดคอร์จะมีอาชีพที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อสภาพจิตใจรักร่วมเพศของเขา ตัวอย่างเช่น ดาราภาพยนตร์ ศิลปิน จิตรกร มัณฑนศิลป์ ช่างทำผม ส่วนกลุ่มหญิงรักร่วมเพศชอบทำงานตามโรงงาน บัมน้ำมัน งานด้านบริการสตรี ส่วนกลุ่มเลสเบี้ยนที่มีการศึกษาสูงจะเลือกอาชีพที่ส่วนใหญ่เป็นหญิงอยู่แล้ว เช่น พยาบาล ครู เป็นต้น (ชุมศักดิ์ พงษ์พานิช. 2529: 15-16)

สรุปประเภทของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศที่พบมากในวัยรุ่น (เพ็ญศิริ สิมารักษ์และธัญญา นุภาพเวส. 2531: 2)

(1) คำว่า “โหด” มาจากคำว่า “Homosexual” เรียกสั้นๆ ว่า “โหด” หมายถึง ผู้ชายรักร่วมเพศกับผู้ชายด้วยกัน ส่วนผู้หญิงที่รักร่วมเพศกับผู้หญิง เรียกว่า “Lesbian” เรียกสั้นๆ ว่า “เบี่ยน” โดยทั่วไปชาวบ้านมักจะเรียก พวกโหดว่า “กระเทย” หมายถึง เป็นพวกที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่สมประกอบ และพวกโหดก็ไม่ชอบคำว่า “กระเทย” จึงเรียกตัวเองว่า “เกย์” ซึ่งมาจากคำว่า “Gay” ซึ่งแปลว่า สนุกสนาน พวกเกย์จะมีแบบเป็นฝ่ายกระทำเรียกว่า “เกย์คิง”

(2) ตูด หมายถึง พวกผู้ชายที่ชอบแต่งตัว แต่งหน้าทำผมเป็นหญิง พวกนี้จะมีพฤติกรรมต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจจากบุคคลอื่น เขาจะไม่แคร์ต่อสายตาชาวบ้าน บทบาททางเพศอาจเป็นแบบเกย์คิง เกย์ควีน หรือลักเพศก็ได้

(3) ทอม มาจากคำว่า “Tomboy” หมายถึง ผู้หญิงที่ชอบแต่งตัว มีนิสัย กริยา ท่าทางการแสดงออกเหมือนผู้ชายไม่ยอมอ่อนหวาน เอียงอายเหมือนผู้หญิงชอบที่จะเป็นฝ่ายกระทำปกป้องผู้หญิงที่ตนรัก บทบาททางเพศจะเหมือนผู้ชายไม่ยอมให้คู่ขาเป็นฝ่ายกระทำ แต่ถ้าผู้ใดยอมให้ผู้อื่นกระทำก็จะถูกประณามว่าเป็นพวก “ทอมแบ”

(4) ดี มาจากคำว่า “Lady” เลดี้ หมายถึงผู้หญิง เป็นพวกที่ยอมเป็นคู่ควงยอมให้ทอมเป็นฝ่ายกระทำต่างๆ เพื่อแลกกับความรักและเอาใจใส่จากทอม ส่วนพวกดีถ้าไปพบกับผู้ชายที่ถูกใจก็อาจหายได้

(5) ลักเพศ มาจากคำว่า “Transvestism” เป็นพวกที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม เช่น ผู้ชายแต่งตัวเป็นผู้หญิง หรือผู้หญิงแต่งตัวเป็นชาย พวกนี้จะมีควมตื่นเต้นมีอารมณ์ทางเพศเมื่อแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม ลักเพศไม่ใช่โหดจึงไม่มีความต้องการแปลงเพศ และถ้าไม่มีคนเด่นในสังคมเป็นแบบอย่างกระเทยให้เลียนแบบ พฤติกรรมลักเพศก็อาจหายได้เอง

(6) ชอบแอบดู (Voyeurism) ในช่วงวัยรุ่นนี้ หากแอบดูเพียงเล็กน้อยถือว่าเป็นความอยากรู้อยากเห็น แต่ถ้าเป็นมากๆ ก็จะเป็นความผิดปกติ

(7) ขอบโชว์ (Exhibitionism) การโชว์นั้น สำหรับคนที่เป็นมากก็ชอบที่จะอวดโชว์อวัยวะเพศของตน พวกที่น้อยลงมาก็อาจทำโดยการเน้นสัดส่วนของร่างกายของตน หรือแต่งตัวให้โป๊นิดๆ

(8) ชอบสะสมสิ่งของ (Fetishism) การสะสมอาจจะสะสมชุดชั้นในของเพศตรงข้าม โดยมากจะเป็นผู้ชายและสิ่งสะสมที่พบบาก ก็คือ กางเกงชั้นใน เสื้อชั้นใน หรือถุงน่องของผู้หญิง

(9) ความมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ความหลงเพศ ที่กล่าวมานี้เป็นปัญหาที่พบทั่วไปในกลุ่มวัยรุ่นนอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นอีกอย่างหนึ่ง คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและมักมีความวิตกกังวลจึงทำให้เกิดปัญหา

1.1.2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.1.2.3.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) การอธิบายพัฒนาการความไม่เหมาะสมกับเพศตามทฤษฎีนี้จะเน้นความสำคัญของกระบวนการทำตามอย่าง (Identification) พ่อแม่เพศเดียวกับตนโดยอธิบายว่า การที่เด็กถอดแบบพ่อแม่นี้มีสาเหตุสำคัญร่วมกันจากความรักและความกลัวคือ โดยปกติเด็กจะรักและต้องการแม่มาก ในขณะที่เดียวกันเขาก็จะรู้ว่าพ่อก็รักและต้องการแม่มากด้วยเช่นกัน ทำให้เกิดความอิจฉาพ่อและเกิดความวิตกกังวลว่าพ่อจะไม่พอใจและทำโทษด้วยการตัดอวัยวะเพศตน เด็กชายจะตระหนักว่าเขาไม่สามารถที่จะเอาชนะพ่อได้ จึงเก็บความปรารถนาในตัวแม่ไว้แล้วหันมาลอกเลียน หรือถอดแบบให้เหมือนพ่อให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้พ่อรักและในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้เขามีคุณสมบัติของพ่อที่ทำให้แม่พอใจ ส่วนเด็กหญิงจะเข้าใจว่าแม่ทำให้ตนเกิดมาไม่สมบูรณ์ เพราะทำให้ตนไม่มีอวัยวะเพศเหมือนเด็กชาย เด็กหญิงจึงคลายความรักที่มีต่อแม่ลงแล้วหันมารักพ่อแทนและความรักที่มีต่อพ่อนั้น ทำให้เด็กหญิงพยายามที่จะพัฒนาคุณลักษณะความสามารถของความเป็นหญิง เพื่อให้พ่อพอใจด้วยการถอดแบบแม่ ซึ่งเป็นคนใกล้ชิดและเป็นที่ยรักของพ่อกมากที่สุด (ณภัทร ทรัพย์อำนวยโชค. 2545: 43; อ้างอิงจาก Bern. 1981; Citing Sear, Rau; & Alpert. 1968; & Freedman, Sears; & Carismith. 1981)

1.1.2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา (Cognitive Developmental Theory) เป็นทฤษฎีของโคลเบอร์ก (ณภัทร ทรัพย์อำนวยโชค. 2545: 43; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1966) เสนอขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ดังนั้นทฤษฎีนี้จึงเน้นความสำคัญของการเรียนรู้ว่าเป็นลำดับขั้นตอนความสามารถทางปัญญาอันเป็นผลจากพัฒนาการทางร่างกายซึ่งผูกพันกับอายุของบุคคล สิ่งแรกที่เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศตามการอธิบายของทฤษฎีนี้ได้แก่ สำนึกแห่งเพศ (Sexual or Gender Identify) ซึ่งได้แก่ การที่เด็กสามารถบอกได้ว่าตนเป็นชายหรือหญิง แต่เป็นความสามารถที่มาจากการบอกเล่าของผู้อื่นว่า เขาเป็นชายหรือหญิงและยังสามารถบอกถึงเพศของผู้อื่นได้ โดยอาศัยความแตกต่างของขนาดร่างกาย ทรง

ผม เสื้อผ้า หรือลักษณะพฤติกรรมมากกว่า เป็นการตัดสินใจจากความแตกต่างทางร่างกายโดยอวัยวะเพศโดยตรง เมื่ออายุมากขึ้นเด็กก็จะเรียนรู้ว่าเพศของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่คงที่ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จากการสังเกตการกระทำหรือบทบาทของชายหรือหญิงด้วยเหตุผลที่ว่า การกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมกับเขา เพราะเขาเป็นชายควรทำตามแบบชาย หรือเพราะเขาเป็นหญิงก็ควรทำตามแบบหญิง เมื่อเด็กโตขึ้นก็จะสร้างกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความเป็นชายหรือความเป็นหญิงสมบูรณ์ขึ้น โดยตระหนักถึงความยืดหยุ่น ความเป็นสากลและความเปลี่ยนแปลงได้ในลักษณะต่างๆ ของชายและหญิงแล้วทำตามกฎเกณฑ์นั้นๆ โดยไม่จำเป็นต้องได้รับการเสริมแรงใดๆ จากผู้อื่น แต่ทำเพราะเขาต้องการจะกระทำเช่นนั้น (ฌักทรี ทรีพีย์อำนวนยโชค. 2545: 43; อ้างอิงจาก Freedman, Sears; & Carismith. 1981)

1.1.2.3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) เป็นทฤษฎีอธิบายการเรียนรู้ด้วยกระบวนการแบบเดียวกับการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมอื่นๆ โดยเน้นความสำคัญของการเรียนรู้ 2 แบบ คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยเงื่อนไขของผลกรรม (Operant Conditioning) และการเรียนรู้จากการสังเกต (Observational Learning)

ปัจจุบันการอธิบายการเรียนรู้บทบาททางเพศหรือพฤติกรรมทางสังคมอื่นๆ ในแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ นิยมอธิบายด้วยทฤษฎีของ แบนดูรา (ฌักทรี ทรีพีย์อำนวนยโชค. 2545: 44; อ้างอิงจาก Bandura. 1977) ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการทางปัญญาในการเรียนรู้ด้วย โดยอธิบายว่าเมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเขาโดยตรง หรือเป็นประสบการณ์จากการสังเกต หรือจากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ตาม สิ่งที่เขาเรียนรู้ คือ “ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์หรือระหว่างพฤติกรรมกับผลกรรม” ซึ่งสิ่งที่เขาเรียนรู้จะก่อให้เกิด “ความคาดหวัง” (Expectation) ในเหตุการณ์ที่จะตามมาหลังเหตุการณ์หนึ่งๆ หรือเกิดความคาดหวังในผลกรรมจากพฤติกรรมในทำนองเดียวกันในอนาคตและนำไปสู่การตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมหนึ่งๆ เพื่อให้เกิดผลตามที่ต้องการและการตัดสินใจนั้นนอกจากจะเกี่ยวข้องกับความเชื่อและความคาดหวังในผลที่จะเกิดขึ้นแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความคาดหวังในความสามารถของตนและระดับการจูงใจอีกด้วย (ฌักทรี ทรีพีย์อำนวนยโชค. 2545.: 44; อ้างอิงจาก Huston. 1983; ชัยพร วิชชาวุธ; ธีระพร อุวรรณโณ; และ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญย์. 2527.)

ในการเรียนรู้บทบาททางเพศนั้น เด็กจะเรียนรู้ได้ทั้งจากประสบการณ์ตรงด้วยเงื่อนไขของการเสริมแรงและการลงโทษ และจากการสังเกตแล้วทำตามแบบอย่างการประพฤติปฏิบัติของชายและหญิงในสังคมหรืออาจจะเรียนรู้จากกระบวนการทั้งสองอย่างควบคู่กันไปก็ได้ จากการได้รับการยกย่องชมเชยหรือได้รับรางวัลเป็นการเสริมแรงการกระทำของเขา เมื่อเขามีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมา หรือได้ทำตามแบบอย่างผู้ใหญ่เพศเดียวกับ

ตน และในทางตรงกันข้ามหากทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตนแล้วก็จะได้รับการดำเนินติเตียนถูกลงโทษหรือถูกล้อเลียนให้ต้องอับอายซึ่งการเสริมแรงและการลงโทษนี้ มิได้มาจากพ่อแม่เท่านั้น หากมาจากญาติพี่น้อง ครู รวมทั้งเพื่อนๆ และบุคคลทั่วไปในสังคมด้วย

1.1.2.4 สาเหตุและแรงกระตุ้นที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศ

ปัจจุบันนี้สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาความเบี่ยงเบนทางเพศนั้น มีความเชื่อต่างกันไปอย่างกว้างขวางจนเกิดเป็นทฤษฎีต่างๆ กันขึ้นมากมายแต่อย่างไรก็ตามแต่ละทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้ก็มีความถูกต้องอยู่ในด้านการศึกษาวิจัยแทบทั้งสิ้น ซึ่งมีข้อสรุปข้อหนึ่ง ก็คือมนุษย์เรานั้นเกิดมาก็ต่างมีความคิดความรู้สึกตลอดจนเรื่องอารมณ์ทางเพศเหมือนกันทั้งนั้น ต่างกันตรงที่ว่าใครจะมีมากกว่าน้อยกว่าหรือเร็วกว่าช้ากว่าหรือถูกกระตุ้นได้ง่ายกว่าหรือยากกว่าเท่านั้น ถ้าจะพูดว่าความเบี่ยงเบนทางเพศนั้นมันมีอยู่ในตัวเราทุกคนอยู่แล้วไม่ว่าจะเกิดมาเป็นชายหรือหญิงก็ตาม เพราะทุกคนมีอารมณ์ทางเพศอยู่ในร่างกายโดยธรรมชาติ การระบายอารมณ์ทางเพศจึงเป็นความต้องการเหมือนต้องการน้ำหรืออาหาร ซึ่งไม่ใช่เป็นความต้องการของร่างกายที่ต้องการอาหาร น้ำ ความอบอุ่น และไม่ใช่เป็นความต้องการของจิตใจหรือสังคมแต่อย่างใด เพียงแต่เรื่องเพศนั้นเป็นสิ่งเสพติดได้ชนิดหนึ่ง คือ เมื่อได้เสพแล้วก็มักจะเกิดติดที่เรียกว่า “ติดใจ” จึงกลายเป็นเรื่องของจิตใจไป เมื่อมีประสบการณ์มากขึ้นก็จะเป็นลักษณะคล้ายกับเรามีอารมณ์เพศเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ถ้าถูกสิ่งใดกระตุ้นขึ้นมาอารมณ์นั้นก็จะเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งนั้น เช่น เกิดมาเป็นรูปร่างชาย แต่ถูกผู้ชายอื่นมากระตุ้นทางอารมณ์ทางเพศให้เกิดขึ้นก็สามารถเกิดเป็นภาวะติดประทับกับความคิดความรู้สึกและอยากกระทำกับเพศเดียวกันอีก ถ้าไม่มีสิ่งใดมาปะทะให้เกิดการวางเงื่อนไขกลับกลายเป็นนิสัยติดตัวไปเป็นต้น (เพ็ญศิริ สิมารักษ์. 2531: 4; อ้างอิงจาก วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2531)

สาเหตุของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ อาจแบ่งออกเป็น 3 แหล่งใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ (เพ็ญศิริ สิมารักษ์. 2531: 2-3)

(1) สาเหตุจากทางบ้านและการเลี้ยงดู

- (1.1) ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร
- (1.2) บุคลิกภาพของบิดา
- (1.3) ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร
- (1.4) ความคาดหวังเรื่องเพศของบิดามารดา
- (1.5) การรักลูกแบบลำเอียง
- (1.6) ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง

(2) สาเหตุจากการเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

- (2.1) การขาดแบบอย่างของบุคลิกภาพในแต่ละเพศ

- (2.2) การล้อเลียนจากเพื่อนหรือครูในโรงเรียน
- (2.3) ระบบการศึกษาของโรงเรียนที่แบ่งแยกเพศ
- (2.4) ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน
- (2.5) การจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- (2.6) การจัดหลักสูตรการสอนในโรงเรียน
- (2.7) การอยู่ในกลุ่มที่มีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศ

(3) สาเหตุจากอิทธิพลทางสังคม

- (3.1) แบบอย่างทางเพศที่สามจากสื่อมวลชน
- (3.2) เกิดจากประสบการณ์ในรักร่วมเพศ
- (3.3) เกิดจากค่านิยมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม
- (3.4) เกิดจากการพัฒนาบทบาทของผู้หญิงในสังคม
- (3.5) เกิดจากระบบสังคมและเศรษฐกิจ
- (3.6) เกิดจากการให้สังคมยอมรับ
- (3.7) เกิดจากผลของลัทธิต้องการเด่น

ซึ่งแยกอธิบายได้ คือ

(1) สาเหตุจากทางบ้านและการเลี้ยงดู

(1.1) ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนพฤติกรรมของลูกชายที่เอนเอียงไปในทางเพศหญิงนี้เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เป็นมารดามักรักใกล้ชิดลูกชายจนทำให้ความคิด เจตคติ ค่านิยม ความรู้สึกและลักษณะท่าทางของความเป็นผู้หญิงเข้าไปในจิตใจของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าในครอบครัวนั้นมีทั้งคุณย่า คุณยาย คุณน้า คุณอาหรือคนเลี้ยง คนรับใช้ที่เป็นผู้หญิง อยู่ร่วมกันมากในบ้านด้วยแล้ว เอกลักษณ์ของความเป็นผู้หญิงก็จะยิ่งซึมซาบเข้าไปในบุคลิกภาพของเด็กชายคนนั้นมากขึ้น

(1.2) บุคลิกภาพของบิดาส่วนใหญ่แล้วเด็กเหล่านี้มักมีบิดาเป็นคนมีนิสัยแข็งแรงแ็งเกรี้ยว เติ้งการหรือเป็นคนเด่นเกินไปจนเด็กชายนั้นไม่สามารถเลียนแบบอย่างได้ หรือในทางตรงข้ามก็มักเป็นบิดาที่มีนิสัยอ่อนแอ ไม่มีบทบาทอะไรในบ้าน เป็นคนเจี๊ยบเจี๊ยบ แยกตัวจนเด็กเกิดความรู้สึกละอายใจแทนที่จะเป็นความภาคภูมิใจ เด็กก็ไม่ยอมเลียนแบบได้เช่นกัน

(1.3) ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นลักษณะค่อนข้างห่างเหินไม่ได้ใกล้ชิดกันอาจเพราะบิดาไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับบ้านหรือมักคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูลูกนั้นเป็นหน้าที่ของมารดาแต่เพียงอย่างเดียว จึงปลีกตัวออกห่างหรืออาจเป็นเพราะตายจากไปเมื่อลูกชาย

ยังเล็กอยู่ ในอีกทางหนึ่งบิดาก็อาจเป็นคนเจ้าอารมณ์ ดุร้าย โมโหง่าย จนเด็กมองภาพพจน์ของบิดา ค่อนข้างน่ากลัว ก็ไม่อยากเลียนแบบได้เช่นกัน

(1.4) ความคาดหวังเรื่องเพศของบิดามารดา การคาดหวังของบิดามารดาที่อยากได้ลูกเป็นเพศหญิงทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีลูกชายหลายคนแล้วจึงอยากได้ลูกสาวแต่เมื่อคลอดออกมาเป็นลูกผู้ชายอีกก็เลยชดเชยความต้องการของตนเองโดยการแต่งตัวลูกชายให้เหมือนผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าลูกชายเป็นคนหน้าตาดี รูปร่างสวย กริยาท่าทางนุ่มนวลด้วยแล้วก็อาจยิ่งถูกจับแต่งตัวให้เหมือนผู้หญิงมากขึ้นและบ่อยขึ้นอีก และเกิดความพอใจขึ้นทั้งสองฝ่าย เด็กชายก็อาจจะรู้สึกภาคภูมิใจในบทบาทความเป็นหญิงมากกว่าความเป็นชายเพิ่มขึ้นตามกาลเวลาอยู่ในใจ

(1.5) การรักลูกแบบลำเอียง เช่น พ่อหรือแม่ที่ตนรักเกิดตามใจและเอาใจใส่สนใจลูกสาวมากกว่าลูกชาย ก็อาจทำให้เด็กชายเกิดความรู้สึกอิจฉา หลงคิดว่าถ้าตนเองเป็นผู้หญิง พ่อแม่ก็คงจะรักเอาใจใส่ตนเองมากขึ้นจึงเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการต่อต้านมารดาในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้พ่อแม่เดือดร้อนสมกับที่เคยทอดทิ้งปล่อยปละละเลยตนเอง

(1.6) ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ในการพัฒนาเอกลักษณ์ของเด็กในด้านหนึ่ง นั่นก็คือการไม่อยากเหมือนอีกคนหนึ่ง เช่น ถ้าพี่เป็นคนสนใจแต่เรื่องเรียนจนไม่มีเพื่อน น้องก็จะปฏิบัติตนในทางตรงกันข้าม คือ ไม่สนใจเรียนแต่มีเพื่อนมาก เช่นเดียวกันถ้าพี่สาวชอบทำตัวมีนิสัยเหมือนผู้ชายคอยทำตัวเป็นผู้ปกป้องทุกอย่างให้ หรือพี่ชายทำตัวแข็งแกร่งเกินไปเด็กชายซึ่งเป็นน้องก็อาจทำตัวเองให้มีนิสัยเหมือนผู้หญิง เป็นคนอ่อนแอต้องการความคุ้มครองเพราะไม่ต้องการเหมือนพี่ที่มีลักษณะนิสัยที่ตนไม่ชอบหรือเป็นอย่างเดียวกันนั่นเอง

(2) สาเหตุจากการเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

(2.1) การขาดแบบอย่างของบุคลิกภาพผู้ชาย ในโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษาส่วนใหญ่แล้วมักมีครูผู้หญิง โดยเฉพาะครูผู้หญิงที่สนใจและรักเอาใจใส่ต่อเด็กค่อนข้างดี และเป็นคนที่หน้าตาดี เรือนร่างดีเด่นด้วยแล้วเด็กผู้ชายที่หาแบบอย่างความเป็นชายจากบิดาที่บ้าน ไม่ได้อยู่แล้ว เมื่อมาอยู่โรงเรียนก็ไม่มีแบบอย่างความเป็นชายจากครูอีก จึงจำแบบอย่างบุคลิกภาพของความเป็นหญิงเพิ่มมากขึ้นไปอีกในช่วงเด็กเล็กนี้อย่างไม่รู้ตัว

(2.2) เกิดจากการล้อเลียนของเพื่อนหรือครูในโรงเรียน อาจเป็นเพราะเด็กชายนั้นมีหน้าตาดีหรือท่าทางอ่อนแอจนจึงมักถูกล้อเลียนว่าเป็นกะเทย เมื่อถูกล้อเลียนบ่อยเข้าเด็กชายก็อาจเกิดความรู้สึกสับสนจนเกิดความไม่แน่ใจสงสัยตัวเองถึงขนาดขาดความเชื่อมั่นในด้านเอกลักษณ์บทบาททางเพศกันมากขึ้น

(2.3) ระบบการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนชายล้วนจะมีโอกาสถูกกระตุ้นให้เด็กชายเกิดอยากเป็นผู้หญิงมากกว่าโรงเรียนที่เป็นสหศึกษา โดยเฉพาะในแง่จิตวิทยาเมื่อสองคน

ต้องการอยู่ร่วมกันคนหนึ่งจะพยายามทำตัวเป็นผู้นำและอีกฝ่ายหนึ่งก็เป็นผู้ตามโดยไม่รู้ตัว ในโรงเรียน ชายล้วนเด็กชายที่อ่อนแอว่าต้องให้เพื่อนชายที่แข็งแรงกว่าปกป้องไม่ให้ถูกล้อเลียน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจน กลายเป็นความพึงพอใจในบทบาทนี้ต่อไป แต่ในโรงเรียนสหศึกษานั้นมักมีนักเรียนหญิงซึ่งแสดงตัว เป็นฝ่ายเรียบร้อยอ่อนแออยู่แล้ว ก็จะผลักดันให้เด็กชายที่อ่อนแอทั้งทางกายและทางใจต้องทำตัวให้ เข้มแข็งและทำตัวให้เป็นผู้ชายมากขึ้น

(2.4) ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน ถ้าเด็กชายที่มีแนวโน้มคล้าย ผู้หญิงตั้งแต่อยู่ที่บ้าน เมื่อมาเข้าโรงเรียนก็มีแนวโน้มอยากเข้าใกล้ซิดสนิทสนมกับผู้หญิงมากกว่า ผู้ชายอยู่แล้ว ถ้าเด็กผู้หญิงยอมรับเข้ามาอยู่ในกลุ่มด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเด็กผู้ชายคนนั้นเคยถูก ปฏิเสธ ถูกรังแกจากกลุ่มเพื่อนชายด้วยกันซึ่งเป็นลักษณะการซ้ำเติมให้เกิดความเกรงกลัวผู้ชายมาก ขึ้นมาก่อนก็จะมีลักษณะเป็นผู้หญิงมากขึ้น

(2.5) การจัดกิจกรรมของโรงเรียน ครูบางคนรู้เท่าไม่ถึงการณ์เมื่อเห็นเด็กที่ หน้าตาดี น่ารัก ก็จับเด็กชายนั้นแต่งตัวแสดงเป็นบทผู้หญิงเมื่อมีการจัดแสดงละครหรือการแสดงต่างๆ บนเวทีกันบางแห่งถึงกับมีการประกวดเทพีชายประเภทสอง เทพีจำลองหรือให้แต่งตัวเป็นผู้หญิงหรือ เป็นเชียร์ลีดเดอร์ เป็นคนเด่น ฯลฯ เด็กชายซึ่งไม่เคยได้รับความสนใจเมื่อปฏิบัติตัวเป็นชาย ก็จะหันมา ปฏิบัติตัวหรือแสดงกริยาท่าทางเป็นผู้หญิงกลับ เพราะมีแต่คนสนใจชื่นชมซึ่งอาจทำให้เกิดความ ภาคภูมิใจในตัวเองว่ามีคุณค่าและเป็นความรู้สึกเด่นก็เลยแสดงต่อไปจนติดเป็นนิสัยและไม่อยากเป็น ผู้ชายหรือแสดงท่าทางเป็นผู้ชายอีกต่อไป

(2.6) การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียน โรงเรียนหลายโรงเรียนก็มี หลักสูตรที่บังคับให้เด็กชายต้องเรียนเย็บปักถักร้อยหรือกิจกรรมซึ่งถือว่าเป็นบทบาทของผู้หญิง เมื่อ เด็กชายได้มีโอกาสเรียนแล้วเกิดความรู้สึกความถนัดและภาคภูมิใจก็อาจทำให้เกิดความสับสนใน เอกลักษณ์ของตนเองมากขึ้น รวมทั้งด้านการเล่นกีฬาต่างๆ เป็นต้น

(2.7) การอยู่ในกลุ่มที่มีแนวโน้มเป็นรักร่วมเพศเหมือนกัน เพราะการไม่ สามารถเข้ากลุ่มผู้ชายที่ปฏิเสธและคอยแต่รังแกตนเองจึงต้องจับกลุ่มอยู่ด้วยกันก็ยิ่งทำให้เกิด ความรู้สึกมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากขึ้นและเนื่องจากเป็นวัยที่อยู่ในช่วงพัฒนาการของการ คล้อยตามกลุ่มเพื่อนบุคลิกภาพจึงขึ้นอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่สนิทสนมด้วยกัน เมื่อมารวมกันอยู่เป็นกลุ่ม สังคมย่อยความสนุกสนานก็ยิ่งมากขึ้นเป็นจุดเด่นมากขึ้น การแสดงตัวกันแปลกๆ เพื่อดึงดูดความ สนใจจากคนอื่นก็จะเปิดเผยมากขึ้น

(3) สาเหตุจากอิทธิพลทางสังคม

(3.1) แบบอย่างเพศที่สามจากด้านสื่อมวลชนโดยเฉพาะจากตัวแสดงใน โทรทัศน์ภาพยนตร์หรือในหนังสือ เมื่อคนแสดงเป็นผู้ชายแต่แสดงท่าทางดัดจริตเหมือนผู้หญิง ซึ่งก็มัก

ทำให้คนชมรู้สึกชอบใจ พอใจสนุกสนาน เรียกร้องความสนใจเป็นเรื่องเด่นอยู่แล้ว เด็กชายที่ขาดแบบอย่างผู้ชายจากผู้ที่เป็นบิดาที่บ้านหรือผู้เป็นครูผู้ชายที่โรงเรียนก็อาจเลือกแบบคนแสดงชาย แต่ทำทางกระตุ้นกระตุ้นขึ้นมาเป็นแบบอย่างของตนแทนก็ได้ เพราะความที่มีแนวโน้มอยู่ก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะถ้านักแสดงคนนั้นเป็นคนมีชื่อเสียง มีคนชื่นชมมากและประสบความสำเร็จในชีวิตด้านการงานที่เขาหรือเธอทำอยู่ เช่น เป็นคนแสดงเก่ง ร้องเพลงเก่ง พุดเก่ง หรือเป็นคนที่มีความสามารถเฉพาะทางใดทางหนึ่งเก่ง เด็กก็จะยิ่งเกิดการจำแบบอย่างได้มากขึ้น โดยเฉพาะคนที่กำลังแสวงหาตัวเองทั้งด้านการทำงานและการดำเนินแบบอย่างได้มากขึ้น โดยเฉพาะคนที่กำลังแสวงหาตัวเองทั้งด้านการงานและการดำเนินชีวิตส่วนตัวอยู่

(3.2) เกิดจากการมีประสบการณ์รักร่วมเพศมาก่อน ส่วนใหญ่อาจเป็นเพียงแสดงบทรักด้วยกันเพราะวุฒิภาวะทางอารมณ์เพศของเด็กเหล่านี้มักเร็วกว่าและมีมากกว่าเด็กทั่วไป จึงอยากรู้ อยากลองแล้วก็จะเกิดความประทับใจติดใจได้ เพราะเรื่องเพศนั้นก็เปรียบเสมือนสิ่งเสพติดลองแล้วชอบถูกใจก็อยากจะทำอีกหรืออาจเกิดจากผู้ใหญ่กระทำการรักร่วมเพศโดยใช้ความอบอุ่นหรือให้สิ่งที่เป็นรางวัลต่างๆ เด็กก็อาจเกิดความรู้สึกฝังใจ เพราะเกิดความรู้สึกได้รับความสนใจมีคุณค่าและรักตัวเองมากขึ้น

(3.3) เกิดจากค่านิยมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม เช่น ค่านิยมที่สร้างเชื่อว่า การเป็นผู้ชายนั้นเป็นคนแข็งแรงชอบเล่นกีฬา พุดจาโผงผาง หยาบคาย ก้าวร้าว เกเร ต้องชกต่อยกันไปจนถึงต้องสูบบุหรี่ กินเหล้า เทียวผู้หญิงเป็น และถ้าเป็นเด็กผู้ชายที่มีความสับสนในเอกลักษณ์ของตนและไม่สามารถที่จะรู้สึกว่าจะเป็นคนที่มีเอกลักษณ์นิสัยดังกล่าวนี้อยู่เลยก็มีความสับสนได้อีกว่าตนเองคงเป็นผู้หญิงมากกว่าเพราะนิสัยตัวเองนั้น เป็นคนสุภาพอ่อนโยนสำรวม เรียบร้อยและอ่อนแอเหมือนผู้หญิงทั่วไปซึ่งไม่ใช่เป็นลักษณะของผู้ชายทั่วไปจึงยิ่งวางตัวไม่ถูก ย้ำคิด สับสนอยู่ในใจ

1.1.2.5 ข้อเสียของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศ

หากจะมองในแง่ดีแล้วเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น ผลดีจะมีน้อยมากเมื่อเทียบกับผลเสีย ผลดี คือ การที่ต้องพยายามข่มข่มขืนของตัวเองด้วยการมูานะสร้างอะไรที่ดึงดูดหรือแปลกใหม่ขึ้นมา เพื่อเป็นปมเด่นชัดเชยกันไปจึงมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจสูง ขยันอดทน รวมทั้งพยายามต้องฝึกนิสัยให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมและเป็นที่ยอมรับในความเป็นคนของตน

คนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศส่วนใหญ่มักจะเอาดีในด้านการแสดงหรือด้านศิลปะแขนงต่างๆ ซึ่งมักจะประสบความสำเร็จได้ดี ทั้งนี้เนื่องจากมักเป็นคนอารมณ์อ่อนไหวง่าย มีความรู้สึกไวและละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของคนอื่น งานที่ทำได้ดี เช่น นักแสดง ศิลปินวาดภาพ

แต่งงาน ทำผม กู้ก ชอบทำอาหารที่แปลกๆ ชอบงานดีไซน์หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวกับความสวยงามต่างๆ ยกเว้นทอม ซึ่งมักหันมาเอาดีทางด้านกีฬาอยากเป็นผู้นำหรือผู้บริหาร

ส่วนผลเสียของผู้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีมาก โดยเฉพาะด้านสุขภาพจิต อย่างเดียวสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ ความคิดอิจฉาริษยา แกร่งแย่งหาคู่กัน ความรู้สึกเป็นปมด้อย ปัญหาสาส์นทางเพศ บุคลิกภาพหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจคนอื่น มีความกดดันทางจิตใจสูง ทำให้เกิดอารมณ์รุนแรงแปรปรวนง่าย โดดเดี่ยว ว่าเหวและมักจะประสบความผิดหวังทั้งด้านชีวิตส่วนตัว และด้านการทำงานได้ง่ายกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป ดังมีอาการต่อไปนี้

(1) เกิดความรู้สึกมีปมด้อย ถึงแม้ว่าเขาจะสามารถชดเชยปมด้อย การสร้างปมเด่นชดเชยในด้านใด อย่างไร แต่ในส่วนลึกของหัวใจยังมีความรู้สึกผิดปกติไม่มีใครจริงใจด้วย หรือการดำเนินชีวิตอย่างเป็นปกติธรรมดา จึงมีชีวิตอยู่ภายใต้ความกดดันสูงมากเมื่อเกิดอุปสรรคอะไรขึ้นมาจึงมักแก้ปัญหาด้วยการใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล เรื่องเล็กน้อยก็มักกลายเป็นเรื่องใหญ่

(2) เกิดอารมณ์รุนแรงแปรปรวนได้ง่าย เพราะชีวิตรักร่วมเพศนั้น ต้องใช้ความพยายามและความอดทน เสียสละในการที่จะสามารถชนะใจผู้ชายจริงคนหนึ่งได้ เมื่อต้องทุ่มเททุกอย่างให้แล้วก็มักเกิดความหึงหวง ต้องการความเป็นเจ้าของมากกว่าความเป็นคนปกติทั่วไป เพราะฉะนั้นถ้าเกิดผิดหวังขึ้นมากก็อาจจะทำอัตวินิบาตกรรม หรือทำลายฆ่าคนอื่นได้ด้วยอารมณ์รุนแรงนี้

(3) กลายเป็นคนสาส์นทางเพศ ทั้งนี้เพราะว่ารักร่วมเพศชายมักไม่เคยถูกตำหนิว่าการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งเสียหายเหมือนผู้หญิงจึงกล้าลองกล้าปฏิบัติทางเพศอย่างไม่ยับยั้งชั่งใจ เพราะร่างกายเป็นชายอยู่แล้ว ขณะเดียวกันพวกรักร่วมเพศก็มักต้องการมีเพศสัมพันธ์กับชายจริง เพราะใจนั้นเป็นผู้หญิงจึงไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับพวกรักร่วมเพศด้วยกัน แต่ชายจริงใจกับช่วงวัยตนเอง หรือพวกที่มีอาชีพพิเศษนี้จะไม่รักจริง หรือต้องการอยู่อย่างมั่นคงกับพวกรักร่วมเพศ เมื่อมีโอกาสก็จะไปจี้ทำให้พวกเขาต้องไปแสวงหาคนอื่นใหม่กันไม่สิ้นสุดกันเสียที

(4) การป่วยเป็นโรคต่างๆ การสาส์นทางเพศนี้ รวมกับปัญหาทางด้านจิตใจของรักร่วมเพศก็ไม่สามารถมีอารมณ์ร่วมอย่างจริงจังกับคนอื่นได้อยู่แล้วจึงต้องมุ่งเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมทางเพศมากกว่าด้านความอบอุ่น เพื่อต้องการสร้างความพึงพอใจให้อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอาจเพิ่งรู้จักกันจึงต้องหาวิธีการแปลกพิสดารต่างๆ ในการร่วมเพศกัน เช่น ร่วมทางทวาร ร่วมด้วยการใช้ปากและการใช้วัตถุกระตุ้นทางกามารมณ์ เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะติดเชื้อโรคเป็นโรคต่างๆ จึงเป็นไปได้ง่ายมาก เช่น โรคโกโนเรีย ซิฟิลิส เริมและโรคเอดส์ เป็นต้น

(5) เกิดความรู้สึกระแวงไม่ไว้วางใจคน เพราะชีวิตของคนรักร่วมเพศ มักถูกหลอกจากชาย หญิง หรือพวกชายที่มีอาชีพพิเศษเป็นประจำ จึงมักเกิดความคิดหวาดระแวงจนเป็นนิสัยติดตัว

ขึ้นได้และจะมีผลต่อต้านการงานอาชัฟที่ต้งเกี่ยวข้องกัเบื่องที่ต้งรักษาความลับกัน จึงเกิดตดินิสัยที่ ทำให้เป็นคนขีระแวงคนอื่น

(6) พฤติกรรมต่อต้านสังคม เพราะความขัดแย้งที่อยู่ภายในจิตใจ ใจหนึ่งก็อยาก เปิดเผยแสดงตัวอย่างอิสระแต่อีกใจหนึ่งก็ตระหนักว่าสังคมยังไม่ยอมรับ โดยเฉพาะด้านแรงงาน บางอย่าง จึงทำให้เกิดความรู้สึกต่อต้านสังคม ซึ่งก็มักออกมาในรูปแบบของความก้าวร้าวเยียบเป็น การแค้นตอกกลับ เพราะถูกปฏิเสธมาตั้งแต่เด็ก คือ จากบ้านที่เป็นสังคมแรกของเด็กโตขึ้นมาอาจมี ความรู้สึกต้องการต่อต้านสิ่งที่สังคมยอมรับ หรือสิ่งที่เป็อนุรักษนิยมต่าง ๆ

(7) เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว ว่าเหวในวัยที่ยังเด็กหรือวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ตอนต้นอยู่นั้น ชีวิตก็ยังไม่ต้งรับผิชอบอะไรมากไม่ต้งจริงจกกับชีวิต ยังหาคุณค่าอันคู่เที่ยวได้ไม่ยากแต่เมื่อยิ่งแก่ตัว ลง การทำงานไม่คล่องแคล่วเหมือนก่อนการหาคู่ที่จะมารักร่วมเพศก็ยิ่งยากโดยเฉพาะญาติผู้เกี่ยวข้อง มักไม่ยอมรับพฤติกรรมนี้อยู่แล้ว จึงต้งดำรงชีวิตอยู่ตามลำพังโดดเดี่ยวจึงมักลงเอยด้วยการฆ่าตัว ตายหรือถูกฆ่าตาย เพราะความรู้สึกโดดเดี่ยวนี้อะและมักจะถูกข่มขู่บังคับจากผู้รู้จุดอ่อนหรือความลับ ชีวิตส่วนตัวของเขาในด้านนี้หากทำงานอยู่ในหน่วยงานสำคัญ ก็ถือเป็นเรื่องเสี่ยงอันตรายถึง ประเทศชาติก็ได้ (เสมอขวัญ ตันติกุล. 2538: 29; อ้างอิงจาก วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2532)

ชายที่เป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นคนที่ชอบเปลี่ยนคู่ขาบ่อยกว่าคนที่มีรักต่างประเทศ แต่ก็มี มากคู่ที่อยู่กันได้นาน จากการสำรวจจนพบว่าร้อยละ 6 อยู่ได้นานกว่า 10 ปี ร้อยละ 20 อยู่ได้นาน 5 ปี และร้อยละ 68 ไม่สามารถจะอยู่ด้วยกันนานได้ ยกเว้นพวกเลสเบียนที่อาจจะอยู่ด้วยกันนานขึ้น ปัญหาที่พวกรักร่วมเพศต้งลำบาก คือ ปัญหาด้านงานและครอบครัว สำหรับชายที่เป็นรักร่วมเพศ ต้งผจญวิกฤตกาลของชีวิตอยู่ 3 ช่วงด้วยกัน คือ ช่วงวัยรุ่นนั้นเริ่มไม่แน่ใจตัวเองและรู้สึกว้าชอบเพศ เดียวกัน พอถึงช่วงอายุ 20-30 ปี อาจจะประสบปัญหายังหาคู่ที่ถาวรไม่ได้และเมื่อแก่ตัวเขาก็จะ สูญเสียโอกาสที่จะหาคู่ใหม่ที่เขาต้องการได้ ดังนั้น พวกนี้จะต้องเกิดความรู้สึกเหงา รู้สึกผิดในใจความ เหงา ความโดดเดี่ยวจะยิ่งเพิ่มขึ้นตามอายุ และแนวโน้มของการฆ่าตัวตายมีสูงขึ้น (ชุมศักดิ์ พฤษชา พงศ์. 2529: 17-18)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เทย์เลอร์ (Taylor. 1994: 40-62) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวัดเจตคติและความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษาในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมผิดปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากการแพร่ระบาดของ โรคเอดส์และการเพิ่มจำนวนของวัยรุ่นที่มีการตั้งครรรค์ ซึ่งการสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหา

ต่างๆ เหล่านี้ได้ โดยที่การสอนเพศศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการพัฒนาการเรียนการสอน การเห็นคุณค่าของการสอนเพศศึกษา ตลอดจนการมีเทคนิค สื่ออุปกรณ์ในการสอนด้วย โดย ทำการศึกษาได้กลุ่มนักเรียนชายซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ทั้งนักเรียนและ ผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองสอนแนะนำเกี่ยวกับเพศศึกษา จะมีความรู้ดีกว่า นักเรียนที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากกลุ่มเพื่อนหรือทางโทรทัศน์ โดยส่วนใหญ่เป็นความรู้ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การเกิดและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ แต่ขาดความรู้ ในเรื่องของการมีประจำเดือน และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ทำให้เป็น แนวทางว่าผู้ปกครองควรจะมีส่วนในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาให้กับบุตรของตนเอง ซึ่งจะเป็นการ ป้องกันการเกิดปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเด็กอีกด้วย

1.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

ศรทรง สุขสุเมธ (2522: 35) ทำการศึกษาเจตคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่เรียนวิชาจิตวิทยามานับกับ นิสิตที่ไม่เคยเรียนจิตวิทยามาเลย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยามานับ จะมีเจตคติ ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านิสิตที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยามาเลย นิสิตหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรม รักร่วมเพศดีกว่านิสิตชาย นิสิตชั้นปีที่ 1 มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านิสิตปีที่ 4

เยาวนุช อินทรเดโชกุล (2526: 50) ศึกษาความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติตนใน เรื่องเพศของสหภาพแรงงานไทยในคูราโบ โดยพาดพิงถึงเกย์ พบว่า ทศนคติของคนงานต่อเกย์ส่วน ใหญ่เป็นลักษณะก้าวร้าวกึ่งระหว่างความรู้สึกเห็นใจ และรังเกียจ โดยคนงานชายร้อยละ 81.84 และ คนงานหญิงร้อยละ 55.56 เห็นว่าเกย์เป็นคนผิดปกติ นำหัวเราะเยาะ และนำรังเกียจ และคนงานชาย หญิงร้อยละ 72.81 เห็นว่าเกย์เป็นคนที่มีความชอบแปลกไปจากคนทั่วไปและเป็นคนที่น่าเห็นใจ และ ยังพบว่า ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อายุ การศึกษา และสถานภาพสมรสไม่มีผลต่อความแตกต่างใน ทศนคติของคนงานที่มีต่อเกย์

บุปผา คุณพิโน (2530: 68-69) ได้ศึกษาเจตคติ และพฤติกรรมรักร่วมเพศของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายโรงเรียนของรัฐบาล จำนวน 680 คน ชาย 347 คน หญิง 333 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน คือ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน และมีเจตคติโดยรวมค่อนข้างดี และนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ แตกต่างกัน และพบว่านักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย

รุ่งกานดา พงศ์ธรรณพานิช (2530: 92) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร ผล

การศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ต่อพวกรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนตระหนักว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศชายเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวผู้ที่มีพฤติกรรมเองและบุคคลแวดล้อม อย่างไรก็ตาม นักเรียนมีความเข้าใจเห็นใจ และยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ร่วมสังคมเดียวกัน ขณะเดียวกันก็มีความคิดเห็นจำกัดสิทธิบางประการ เช่น การเป็นผู้นำ การจำกัดขอบเขตของการเลือกประกอบอาชีพ ทั้งยังมีความคิดเห็นยับยั้งกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักร่วมเพศชายด้วย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นพบว่า ภูมิฐานะเดิมของนักเรียนเท่านั้นที่สัมพันธ์กับความคิดเห็น คือ นักเรียนที่มีภูมิฐานะในกรุงเทพมหานคร จะมีความคิดเห็นด้านบวกต่อพวกรักร่วมเพศชายมากกว่านักเรียนที่มีภูมิฐานะต่างจังหวัด ส่วนประเภทโรงเรียนที่ต่างกันคือ โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนสหศึกษา ปริมาณสัมพันธภาพกับพวกรักร่วมเพศและปริมาณความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศที่ได้รับในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา พบว่าไม่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิดเห็นต่อพวกรักร่วมเพศชาย

นันทิรัตน์ คุณากร (2532: 104-118) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 1 ผลปรากฏว่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศคือ ลักษณะเด่นบางประการของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง และการได้รู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มรักร่วมเพศมาก่อนและยังพบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย นักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วนตามลำดับ นักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วน

เนตรชนก บัวนาค (2532: 85) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว เนื่องจากครอบครัวต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัวและมีการติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งก็เป็นรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ทำให้ตัวแปรความสัมพันธ์ในครอบครัวและตัวแปรรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันสูง เพราะจะไม่ปรากฏความสัมพันธ์ในครอบครัวหากไม่มีการสื่อสารในครอบครัว โดยกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับกลางมากที่สุดและจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศผลปรากฏว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ที่มี

ความสัมพันธ์ในครอบครัวใกล้ชิด มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

รังรอง งามสิริ (2532: 72) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น ณ ศึกษาศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 7 ผลการศึกษพบว่า สถิติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งหมดร้อยละ 3.1 เป็นนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 2.4 และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 0.7 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศได้แก่ ลักษณะของบิดามารดาที่มีเสน่ห์ การแยกจากครอบครัว การรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ การแสดงออกของบิดา และการเข้มงวดในการคบเพื่อนต่างเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องที่มีลักษณะสนิทสนมกับพี่น้องผู้หญิง และการรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

ธงชัย ปิ่นเกษ (2542: 72-73) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายโรงเรียนวัดบวรนิเวศ จำนวน 146 คน ผลปรากฏว่าทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยภาพรวม มีทัศนคติเฉยๆและอายุ ระดับการศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ย จำนวนพี่น้อง สถานภาพสมรสของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และโอกาสในการรับสื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าเจตคติด้านความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่คิดรู้สึกต่อเรื่องนั้นๆอย่างไรบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าเจตติน่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

1.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แดงค์ (Dank. 1972: 354-355) ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศใช้กลุ่มตัวอย่างชายที่เป็นรักร่วมเพศจำนวน 182 คน ให้ตอบแบบสอบถามอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 55 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผลการศึกษพบว่า ร้อยละ 15 ของพวกรักร่วมเพศเริ่มเป็นรักร่วมเพศเมื่ออายุ 10-14 ปี ร้อยละ 44 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นรักร่วมเพศเมื่ออายุ 15-19 ปี ร้อยละ 29 ของพวกรักร่วมเพศเริ่มเป็นเมื่ออายุ 20-24 ปี ร้อยละ 11 เริ่มเป็นเมื่ออายุ 20-24 ปีขึ้นไป พวกรักร่วมเพศที่มีอายุน้อยมักจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศมาตั้งแต่วัยเด็ก

ฟรอยด์ และคนอื่นๆ (บุปผา คุณพิโน. 2530: 26-27; อ้างอิงจาก Freud; and Other. 1974) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรของพวกรักร่วมเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จำนวน 52 ราย และรักร่วมเพศชายที่ไม่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแต่อย่างใด จำนวน 206 ราย เปรียบเทียบกับพวกรักร่วมเพศชาย จำนวน 193 ราย ผลการศึกษาพบว่า พวกรักร่วมเพศชายกับรักร่วมเพศ มีความแตกต่างกันในเรื่องการขาดบิดาและมารดา หรือขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยไม่มีการทดแทนแต่อย่างใด ส่วนใหญ่รักร่วมเพศชายจะได้รับการเลี้ยงดูโดยญาติ หรือพ่อแม่บุญธรรมมากกว่าพวกรักร่วมเพศชาย ส่วนความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดา พวกรักร่วมเพศชายจะใกล้ชิดกับมารดามากกว่าพวกรักร่วมเพศ แต่จะใกล้ชิดกับบิดาน้อยกว่าพวกรักร่วมเพศ

นิวแมน (รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช. 2530: 52; อ้างอิงจาก Newman. 1976) ได้วิจัย เปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนชนิดต่างๆ คือ การลักขโมย การจี้ปล้น เกย์ การเสพยาเสพติด การร่วมประเวณีกับผู้สืบสายโลหิตเดียวกัน การเรียกร้องต่อต้านมวลชน และการไม่ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก 6 ประเทศ คือ อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิตาลี สหรัฐอเมริกา และยูโกสลาเวีย โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกว่า พฤติกรรมเหล่านี้ควรใช้การลงโทษแบบใด ซึ่งเสนอมา 3 แบบ คือ บำบัดรักษา ลงโทษ และไม่ทำอะไรเลย ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นต่อเกย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจาก 3 ประเทศ คือ อินเดีย อินโดนีเซีย และสหรัฐอเมริกา เห็นว่า เกย์เป็นเรื่องปกติธรรมดา (ร้อยละ 52.9 , 57.6 และ 60.4 ตามลำดับ) คือ ยอมรับอดทน (Tolerance) ต่อเกย์มีมาก กลุ่มตัวอย่างจากประเทศอิหร่าน เห็นว่าควรลงโทษ (ร้อยละ 60.9) คือ มีความอดทนต่อเกย์ในระดับต่ำสุด และกลุ่มตัวอย่างจากประเทศอิตาลี และยูโกสลาเวีย เห็นว่า วิธีการจัดการกับเกย์ คือการบำบัด (ร้อยละ 65.5 และ 58.8 ตามลำดับ) สรุปว่า ผลการศึกษาของนิวแมนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มนตรี ต้นประยูร (2531: 18) ได้ศึกษาเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร เฉพาะที่มีพฤติกรรมของเพศหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศเมื่อระดับอายุต่ำกว่า 13 ปี ด้วยสัดส่วนร้อยละ 82.23 หรือกำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยสัดส่วนร้อยละ 86.25

ธีรพัฒน์ พร้อมมูล (2543: 120-121) ได้ศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่นที่ไปชมคอนเสิร์ตตามสถานที่จัดแสดงคอนเสิร์ต ณ เดอะมอลล์บางแค เซ็นทรัลปิ่นเกล้า และอิมพีเรียลเวิร์ด จำนวน 378 คน ผลการศึกษพบว่า เพศ การศึกษา การอบรมเลี้ยงดู และพฤติกรรมชมคอนเสิร์ต เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่นส่วนตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ และความพึงพอใจ ที่วัยรุ่นได้รับการชมคอนเสิร์ต เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่นที่ไปชมคอนเสิร์ต

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงคาดว่าพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ น่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

โจนส์ (พระมหาพิทย โบุญเสริม. 2548: 20; อ้างอิงจาก Jones. 1970) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกกับมิตรชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกกับมิตรชอบน้อย และมีช่วงความรับมิตรชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปี ขึ้นไปจะมีความรับมิตรชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึง อายุ 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหน้า

โฟรดี และคนอื่นๆ (สิริชัย ประทีปฉาย. 2533: 170; อ้างอิงจาก Frodi; and others. 1977) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อมๆ กับอายุ

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าระดับชั้นที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีลักษณะความเข้าใจใบบางประการแตกต่างกัน เช่น เด็กโตจะมีความรับมิตรชอบ มีความขยันหมั่นเพียร มีความเข้าใจใบบ้านการเรียนมากกว่าเด็กเล็ก ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่าระดับชั้น น่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.3.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 26; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาและพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ

ดิงค์เมเยอร์ (พระมหาพิทย โบุญเสริม. 2548: 28; อ้างอิงจาก Dinkmeyer. 1965) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพ คือสภาวะทุกอย่างอันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล นับตั้งแต่สภาวะทางกาย อารมณ์ ทักษะ ความสนใจ ความคิด ลักษณะท่าทาง ความรู้สึก นิสัย ความสามารถทางปัญญา

เบอร์นาร์ด (พระมหาพิทย โบุญเสริม. 2548: 28; อ้างอิงจาก Bernard. 1970) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำ ความสามารถซึ่งอยู่ภายในและสิ่งที่แสดงออกให้เห็น

กู๊ด (พระมหาพิทยั ญญเสริม. 2548: 28; อ้างอิงจาก Good. 1973) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2530: 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

สิริชัย ประทีปฉาย (2533: 3) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535: 14) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกซ้ำๆ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และสังเกตได้จากความสามารถ ความสนใจ ลักษณะเด่น ค่านิยม ทักษะคติ ภาพพจน์ที่เกี่ยวกับตนและความประพฤติ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2539: 19) กล่าวว่า บุคลิกหรือคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์แต่ละบุคคลแสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

ความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกทั้งด้านความรู้สึกรู้จักคิด ทักษะคติ ค่านิยม ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมภายนอกและภายในด้วย

2.1.3.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2533: 4-5) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก ดังจะพิจารณาได้จากประเด็นต่างๆ ดังนี้

(1) ความมั่นใจ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดี จะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าแสดง เพราะคนอื่นๆ ที่พบเห็นจะให้ความสนใจและเชื่อมั่น ดังนั้นโอกาสที่จะประสบความสำเร็จจึงมีมากขึ้น

(2) การคาดหมายพฤติกรรม ถ้ารู้ว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะทำนายได้ว่าในสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร

(3) การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่งได้โดยอาศัยการสังเกตดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอแก่ตัวบุคคลนั้นๆ

(4) การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล บุคลิกภาพ ทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นของตนเอง เป็นแบบอย่างแก่เยาวชน

(5) การปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ การที่รู้บุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้ปรับตัวเข้ากับเขาได้ง่ายเอาชนะศัตรูได้ แก้ปัญหาได้ บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้น รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น

(6) ความสำเร็จ คนที่มีบุคลิกภาพดี ได้เปรียบคนอื่นเสมอ เป็นพื้นฐานแห่งความศรัทธา เชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้ธุระการทำงานสำเร็จง่ายขึ้น ได้รับความช่วยเหลือ และการติดต่อด้วยดี ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

(7) การยอมรับ คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ใครๆ ก็เรียกร้องการชอบให้ร่วมอยู่ในกลุ่มทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ

2.1.3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 42; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดอยู่แต่ในวัยเด็กแต่จะพัฒนาลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 41-44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพนั้นประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตแห่งบุคคล กล่าวคือ

(1) พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากนั้นเน้นลักษณะทางกายภาพ เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน นิ้วติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของบุคคลทั้งสิ้น

(2) สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งพัฒนาการทางกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ สำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการพัฒนาการของมนุษย์ ก็คือ บุคคลอื่นๆ รอบๆ ตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์นั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทศนคติและพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

(3) ช่วงเวลาแห่งชีวิตของบุคคล ซึ่งแสดงถึงระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจอันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของบุคคล

กาญจนา คำสุวรรณ (2540: 194-195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้นมี 2 ลักษณะ คือ

(1) ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรมเป็นประสบการณ์ที่มีผลให้บุคลิกภาพแตกต่างกันซึ่งเกิดจากความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนทางสังคมนั้นๆ

(2) ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน

จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมต่างๆ และการอบรมเลี้ยงดู ส่งผลต่อบุคลิกภาพของบุคคล

2.1.3.4 บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว

จุง (ทศพร ประเสริฐสุข. 2518: 67; อ้างอิงจาก Jung. 1967) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพว่า โดยทั่วไปบุคลิกภาพของคนเรามีอยู่ 2 ลักษณะ คือ หันเข้าหาตัวเอง ซึ่งเป็นพวกเก็บตัว และอีกลักษณะหนึ่งคือ หันออกจากตัวเอง หรือเรียกว่าพวกแสดงตัว ลักษณะของพวกแสดงตัวจะเป็นบุคคลที่สนใจภายนอกและความเป็นจริงทางสังคมเป็นสำคัญเป็นพวกปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ไม่ค่อยวิจารณ์ตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับการโลกภายนอกคือ ฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก ส่วนพวกเก็บตัวก็จะสนใจแต่เรื่องของตนเองเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจหรือการทำงาน จึงเป็นคนที่มีความเกอณท์ ตายตัว ไม่ยืดหยุ่น ชอบวิจารณ์ลงโทษตัวเอง แต่ก็มีคามละเอียดอ่อน

ไอแซกซ์ (Eysenck. 1969: 253) กล่าวว่า การพิจารณามุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวได้จากการมีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนร่วม การเข้าสังคมหรือการแยกตัว การเข้าใกล้ หรือการถอยหนี การกระตือรือร้นหรือเฉื่อยชา ความมั่นคงทางอารมณ์

จุง (Hall; & Lindzey. 1975: 89-91; อ้างอิงจาก Jung. 1971) ให้ความเห็นว่า บุคลิกภาพแบ่งได้เป็น 2 มิติ (Dimension) คือ มิติที่มักแยกตัวเอง เมื่อเกิดความกดดันทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่า การเก็บตัว (Introversion) และมิติที่ชอบเข้าสังคม และชอบมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ที่เรียกว่า การแสดงออก (Extroversion) นอกจากนี้ จุง (Jung. 1971: 68) ก็ได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว เพื่อจะได้มองเห็นภาพความชัดเจนดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introversion) บุคคลที่มีลักษณะเด่นดังนี้	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extroversion) บุคคลที่มีลักษณะเด่นดังนี้
1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่ 2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอน ควบคุมอุปนิสัยของตน 3. ไม่มีการยืดหยุ่นอะลุ่มอล่วย 4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ 5. การปรับตัวมักจะเป็นในรูปการหลบหนี 6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Anxiety	1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริง ข้อมูลที่ได้นั้นต้องยุติธรรม 2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม 3. พร้อมที่จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ 4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก 5. การปรับตัวมักเป็นในรูปการชดเชย 6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Hysteria

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัว เป็นบุคลิกภาพที่ชอบเข้าสังคม เปิดเผย สามารถปรับตัวให้เข้าได้กับทุกสถานการณ์ ส่วนบุคลิกภาพแบบเก็บตัวเป็นบุคลิกภาพที่ไม่ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น ขาดความยืดหยุ่นและตัดสินใจโดยใช้ตนเองเป็นหลัก ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าว จะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.1.3.5 บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี

บุคลิกภาพแบบเอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ.1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์โรสแมน (Roseman) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากคนอื่น ๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่า แก้วอี้ที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้วอี้เท่านั้น แสดงว่าคนใช้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้วอี้ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบเร่ง มักนั่งแก้วอี้แค่ตรงขอบแก้วอี้จะได้ลุกขึ้นได้อย่างรวดเร็วคล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันทีจากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่าน่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย เพราะแต่เดิมนั้นพบว่า การมีคอเลสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลานาน 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพของผู้ป่วยโรคหัวใจและในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเขาใช้ชื่อว่า บุคลิกภาพเอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้ามเรียกว่า บุคลิกภาพแบบบี การ

ค้นพบบุคลิกภาพแบบเอ นั้นถือว่าการค้นพบที่สำคัญ เพราะบุคลิกภาพแบบเอ มีปัจจัยเสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกปัจจัย ถ้าเปรียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอแล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจมากที่สุด (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 38; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก. 2532)

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.1.4.1 ความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัว

กุลวรรณ วิทยาวงศจุติ (2526: 5-7) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัว (Family Relations) หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่ และพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกัน โดยจำแนกพฤติกรรมที่แสดงถึงสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ ดังนี้

(1) การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

(2) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่างๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เกี่ยวกับทุกขัซุข ความลับในเรื่องต่างๆ ของพ่อแม่ เช่น ปัญหาทางการเงิน ปัญหาทางการงาน

(3) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

(4) การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำ ความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ปฏิเสธข้อเสนอนะะ ข้อคิดเห็น หรือการกระทำต่างๆ ของลูก

(5) ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อลูก เช่น การช่วยเหลือคลลยปัญหาต่างๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก

(6) ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจในตัวลูกว่า สามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

(7) การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมต่างๆ ของเพื่อนๆ ลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความเห็นด้วยกับการที่ลูกได้ไปมีกิจกรรมกับเพื่อนๆ โดยไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรค หรือแสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจในการไปร่วมกิจกรรม

(8) การที่ลูกยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรมต่างๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของ

พ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทศนคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี

(9) ความรักและเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรัก ความเคารพพ่อแม่โดยการเชื่อฟังพ่อแม่ ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

(10) การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการกำหนดหรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

(11) การไม่เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใดๆ ที่สื่อแสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยืดหยุ่นในระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความพร้อม

(12) การปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงต่อลูก มีการปกป้องคุ้มครองมากเกินไป เหมือนลูกไม่มีความสามารถดูแลตนเองได้ หรือเหมือนลูกเป็นเด็กเล็กๆ

(13) การที่พ่อแม่ไม่ค่อยย้าเตือนถึงความสำเร็จให้มากพอ หมายถึง พ่อแม่ไม่ค่อยย้าเตือนหรือบงการให้ลูกได้รับความสำเร็จในการทำงานให้มากพอ เช่น ไม่เคยชื่นชมให้ลูกกระทำสิ่งต่างๆ ให้มากพอ

(14) การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและคำพูด

(15) ความกลมกลืนของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในขณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

สุชา จันทน์อม (2528: 48) ได้กล่าวถึงครอบครัวกับการอบรมเลี้ยงดูต่อการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นไว้ว่า เด็กที่เกิดจากพ่อแม่ซึ่งเป็นคนชั้นต่ำจะมีการควบคุมเด็กในด้านการคบเพื่อนต่างเพศน้อยที่สุด เด็กเหล่านี้จะมีเสรีภาพมาก เพราะพ่อแม่มักปล่อยลูกให้เป็นอิสระ เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาในด้านความสัมพันธ์ทางเพศมาก และมักจะเป็นปัญหาของสังคม ส่วนครอบครัวที่พยายามเข้มงวดกวดขันกับเด็กไม่ให้เกิดติดต่อกับเพศตรงข้าม การสนิมสนมกับเพศตรงข้ามถือเป็นเรื่องที่น่าละอาย วัยรุ่นจึงกลายเป็นเด็กเก็บกด ไม่สามารถแสดงออกตามใจปรารถนา เมื่อได้มีโอกาสทางการควบคุม ก็จะปล่อยกายใจขาดการยับยั้ง บางคนมีปมด้อยว่าตนไม่มีเสน่ห์ ยากจน การติดต่อกับเพื่อนต่างเพศมักถูกรังเกียจหรือไม่มีโอกาสติดต่อกัน มองว่าตนเองไร้ค่า จึงไม่กล้าติดต่อกับเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย ถ้าเป็นชายเมื่ออยู่ในที่ลับตาคนก็อาจก่อคดีความผิดทางเพศได้ง่าย และถ้าเป็นหญิงก็แอบหา

โอกาสในการคบเพื่อนชาย ซึ่งสุกก่อนห้าม หรืออาจปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศไม่ได้ (ฉวีวรรณ สุขพันธุ์ไพธาราม. 2527: 138-147; และวันเพ็ญ บุญประกอบ. 2520: 66)

อิสรา อวรณ์ (2540: 45) กล่าวว่าสัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าได้ได้รับความรัก การดูแลอย่างดีในครอบครัว มีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมั่นใจในตนเองถึงความสัมพันธ์กับคนอื่นในบ้าน ดังนั้นสัมพันธภาพในครอบครัวจึงมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม ถ้าครอบครัวสมบูรณ์ด้วยระเบียบและคุณธรรมอันดีทุกประการแล้ว สมาชิกทุกคนก็จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัวขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกแต่ละคน เพราะความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นในครอบครัวจะช่วยให้ความเป็นอยู่ในครอบครัวราบรื่น และทุกคนมีความสุขกายสบายใจและมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ อัญมณี สมด้ว (2544 :28) กล่าวว่า สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง พ่อ แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจกัน รักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แก่กัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนรวมทั้งการอบรมสั่งสอน ชดเชยลูกหลานให้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก. 2520: 19; อ้างอิงจาก Kay. 1975) ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว โดยเห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจจะเป็นตัวเพิ่มหรือลดความเร็วของพัฒนาการทางบุคลิกภาพทางจริยธรรมของบุคคลได้ และนักสังคมวิทยาพบว่าบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและปานกลางมีค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์แตกต่างกัน เช่น การเก็บของตกได้แล้วคืนให้เจ้าของนั้นเป็นความดีควรสรรเสริญในสังคมของบุคคลฐานะปานกลางและสูง แต่เป็นสิ่งที่โง่เขลาและไม่ควรทำอย่างยิ่งในสังคมของคนระดับต่ำ

โสภา ชูพิชัยกุล (2529: 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนี้ อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมหมายถึงการมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะตึงเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว

2.1.6.1 ปัญหาและผลกระทบต่อเด็กที่เกิดจากการหย่าร้างของบิดามารดา

สภาพครอบครัวแตกแยก ไม่ว่าจะครอบครัวที่มีเฉพาะบิดาหรือมารดา เพียงคนเดียว หรือไม่มีทั้งบิดาและมารดา ก็ก่อให้เกิดความเจ็บปวดและปัญหาตามมาคือ เด็กจะมีความเจ็บปวดทางอารมณ์ยาวนาน เด็กจะมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าคนอื่น เมื่อต้องเผชิญกับความกดดันที่เท่ากัน (หทัย

ขวัญ สหชัยยันต์. 2547: 52; อ้างอิงจาก Mavis E. 1979) ยังมีผลกระทบต่อสุขภาพกายและปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาด้านการเรียน ความประพฤติ เป็นต้น

ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์ (หทัยขวัญ สหชัยยันต์. 2547: 51; อ้างอิงจาก ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์. 2529) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยกว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ดังนี้

(1) ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน การหย่าร้างของพ่อแม่ นับว่าเป็นผลร้ายต่อกาพัฒนาทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าเหว่ ไม้มีความมั่นใจในตนเอง ไม้อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายอาจจะกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรุกรานผู้อื่นก็มี นอกจากนี้ เด็กจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริง และไม่คิดว่าใครจะรักเขาจริง ทั้งนี้เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เล็กนั่นเอง

(2) ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน จะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันก็อาจจะดีกันได้ อาจจะพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็ก โดยเฉพาะเด็กเล็กนั้นมักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สุุดจะทนทานได้ บ่อยครั้งที่เดียวเด็กเล็กมักจะคิดว่าตนเองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เด็กๆ ไม้อาจจะวางตัวเป็นคนกลางเพราะในใจของเด็กจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรู้สึกอันนี้ อาจจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนานิสัยเป็นคนที่ชอบหาเรื่องผู้อื่น ชอบหาทางเล่นงานคู่สมรส ยกตนข่มท่าน ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ ไม้มีความรับผิดชอบ ไม้มีความซื่อสัตย์และมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้

(3) ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว มีผลที่ทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาโดยไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร ความเศร้าโศกเสียใจของสามีภรรยา ความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการที่จะต้องปรับตัวของคู่สมรส และส่งผลกระทบมาถึงเด็กได้ทั้งสิ้น

ปัญหาครอบครัวแตกแยกหรือการหย่าร้างกันถือว่าเป็นปัญหาที่ทำให้ร้ายจิตใจเด็กอย่างรุนแรง เพราะเด็กไม้มีส่วนรู้หรือเห็นหรือเป็นต้นเหตุของปัญหาทะเลาะวิวาทแต่อย่างใด แต่กลับเป็นผู้ที่รับกรรมจากเหตุนี้มากที่สุด เด็กจะต้องมีความว่าเหว่ มีปมด้อย และรู้สึกว่าตัวไร้ค่า เมื่อโตขึ้นย่างเข้าสู่วัยรุ่นเด็กเริ่มรู้จักอาย เด็กจะไม้อยากตอบคำถามใครๆ เมื่อถูกถามถึงพ่อแม่ว่าอยู่ที่ไหนทำงานอะไร อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเริ่มโกหก สร้างคำกล่าวเท็จโดยใช้การเพ้อฝันเป็นสิ่งที่ช่วยกลบเกลื่อนอารมณ์ที่ขาดความรัก ความอบอุ่นที่แท้จริงของครอบครัว นอกจากนี้ยังมีผลกระทบกระเทือนถึงการเล่าเรียน ตลอดจนบุคลิกภาพของเด็กด้วย บางคนอาจจะกลายเป็นคนเงียบขรึมไม่ชอบสมาคมกับใคร บางคนอาจกลายเป็นคนชอบแสดงตัว เอะอะ ก้าวร้าวมากเกินควร ทั้งก็เพื่อจะชดเชยความกดดันที่ตนได้รับจากทางบ้าน นอกจากนี้ ยังอาจกลายเป็นเด็กที่เป็นปัญหาของสังคม ในเมืองใหญ่ๆ เด็กจะไปอยู่ตามโรงภาพยนตร์ ชอบเล่นการพนัน ซ่องสุ่มกันทำสิ่งที่ผิด อาจจะเป็นแก๊ง

ร่วมกันปล้นจี้ ซึ่งเด็กเหล่านี้ เมื่อมีการสอบประวัติแล้วมักจะพบว่ามาจากครอบครัวแตกแยกเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่รักใคร่ปรองดองกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ย่อมนับว่าเป็นโชคดีของเด็กผู้นั้น เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีอารมณ์มั่นคง มีสุขภาพจิตและสุขภาพกายดี เป็นผู้ที่ไม่ล้าเผชิญปัญหาต่างๆ ยอมรับสภาพที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใส มองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กคนใดโชคร้าย ตกอยู่ในครอบครัวที่มีลักษณะแตกแยก หรือพ่อแม่ไม่ลงรอยกันอยู่เสมอ ก็จะต้องตกอยู่ในสภาพที่น่าสงสาร และน่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง (ยุวดี เทียรประสิทธิ์. 2536: 20-22)

นอกจากนี้ วิชา มหาคุณ (2538: 20) กล่าวว่าไว้ว่าลักษณะของวัยรุ่นที่ถูกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยว ต้องใช้ชีวิตตามลำพังเนื่องจากบิดามารดาหย่าร้างกัน แยกกันอยู่หรือวัยรุ่นต้องดิ้นรนหางานทำ ทำให้ถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย รวมทั้งการมีวามสุขทางเพศโดยขาดความยับยั้งชั่งใจ

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

จำเนียร ช่างโชติและคณะ (2524: 394-395) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นเริ่มเห็นความสำคัญของเพื่อนและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของตนมีมากขึ้น วัยรุ่นจะพยายามตีตนออกห่างจากพ่อแม่ คุณค่าหรือคำสั่งที่พ่อแม่มอบให้เริ่มลดความสำคัญลงเรื่อยๆ ในขณะที่ความคิดเห็นและทัศนคติของเพื่อนกลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างจริงจัง ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กวัยรุ่นจะเป็นทั้งความรัก ความรู้สึกผิด และการโต้แย้งขัดดกขัดใจกัน แต่ในมิตรภาพของเด็กวัยรุ่นนั้นเต็มไปด้วยความรู้สึกแบบเพื่อน การมีความสัมพันธ์แบบเคียงบ่าเคียงไหล่กัน การใกล้ชิดในลักษณะที่จะช่วยให้เขาสามารถมองเห็นลักษณะความเป็นตัวของตนเองได้ ความสัมพันธ์กับเพื่อนของเด็กวัยรุ่นแตกต่างกับความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเด็กๆ เพราะก่อนวัยเด็กจะเข้าสู่วัยรุ่น เขาเลือกคบเพื่อนโดยการเลือกเพื่อนที่มีความสนใจในกิจกรรมการเล่นหรือการเรียนที่คล้ายคลึงกัน แต่ในระยะวัยรุ่นนั้นเป็นเรื่องของความสนใจในตัวเพื่อนซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างมิตรภาพระหว่างเพื่อนอย่างใกล้ชิดสนิทสนมกันมากกว่าในวัยเด็ก การคบหาสมาคมระหว่างเด็กวัยรุ่นหญิงกับเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีลักษณะค่อนข้างไปทางเสริมมิตรภาพ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายกับเด็กวัยรุ่นชายค่อนข้างจะเป็นแบบการร่วมเล่นกิจกรรมต่างๆ มากกว่า และมิตรภาพระหว่างเด็กวัยรุ่นหญิงมักจะมีลักษณะใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนหญิงมากกว่าเด็กชายมีต่อเด็กชายด้วยกัน นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นทั้งชายหญิง มักจะเลือกคบเพื่อนจากคนที่อยู่ในสังคมคล้ายคลึงกัน มีสติปัญญา ความสนใจ คุณค่าที่ยึดถือมีวุฒิภาวะทางสังคมคล้ายคลึงกัน และเด็กวัยรุ่นหญิงยังสนใจเลือกเพื่อนที่สวามีเสน่ห์ต่อเพื่อนเพศตรงข้ามเป็นเพื่อนอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เพื่อนชักนำให้ตนพลอยเป็นจุดสนใจของเพื่อนเพศตรงข้ามอีกด้วย

สุพัตรา สุภาพ (2526: 71) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในชีวิตวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำตัวให้เพื่อนฝูงยอมรับนับถือ วัยรุ่นจะมีความเข้าใจดีว่าเพื่อนมีความรู้สึกต่อตนเองอย่างไร ถ้าวัยรุ่นได้รับความนิยมนอกจากเพื่อนฝูงมากเพียงใด ย่อมทำให้เขาเป็นคนที่มึนลักษณะเป็นมิตรน่าคบ กล้าแสดงออกวางตนในการเข้าสังคมเป็น และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเพียงนั้น ซึ่งลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพดังกล่าวย่อมจะช่วยให้วัยรุ่นได้รับความนิยมนอกจากกลุ่มเพื่อนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในแง่ที่ดีด้วยอีกต่อหนึ่ง วัยรุ่นที่มีการปฏิบัติตนในการเข้าสังคมกับเพื่อนไม่ดี และไม่เป็นที่นิยมนอกของเพื่อนฝูง มักจะสร้างทัศนคติต่อตนเองในแง่ไม่ดีขึ้นมา โดยเฉพาะจะมีความรู้สึกแค้นเคืองและบางครั้งก็หวาดหวั่นใจ วัยรุ่นจะพยายามที่จะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็น การกระทำทุกอย่างของเพื่อนผู้เป็นที่รักใคร่และนิยมนอกของกลุ่ม ทั้งๆ ที่บางครั้งอาจรู้สึกไม่เต็มใจก็ตาม และบางครั้งจะพยายามแสดงตัวโอ้อวด เพื่อให้เพื่อนประทับใจในความสามารถของตน

ณรงค์ เสียงประชา (2538: 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกใจและอาจนำเอาพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตน

สุชา จันทน์เอม (นิตยสารวิทยุ สหทัยยันต์. 2547: 58; อ้างอิงจาก สุชา จันทน์เอม. 2542) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่าวัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ใกล้กันหรือคบหาด้วยกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาไว้อวดหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์กลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างนั้นจะนำไปเพื่อความโก้เก๋และเพื่อให้เกิดเป็นจุดสนใจขึ้น แม้จะขัดต่อสายตาของผู้ใหญ่ก็ตาม

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเริ่มเห็นเด่นชัดกว่าแต่ก่อนเพราะการยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติในวัยรุ่นหย่อนยานลง มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลบางประการแก่วัยรุ่น เช่น การแต่งกาย อีสุระเสรีภาพทางเพศ ใกล้เคียงสนิทสนมกันง่าย ประกอบกับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น สื่อต่างๆ ได้แก่ ทีวี ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ วีดีโอ อีกทั้งสถานบันเทิงต่างๆ ที่มีมากจนทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิด ปล่อยตัวปล่อยใจให้เป็นไปตามความปรารถนาของธรรมชาติ (กุลขลิ สุกันทะเกตุ. 2532: 51)

สื่อมีหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนสาระความรู้ และความบันเทิง หลากหลายรูปแบบ ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลและบทบาท

สำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมต่างๆ ให้กับวัยรุ่น โดยเฉพาะสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับด้านเพศ ไม่ว่าจะเป็นนำเสนอมาโดยตรงหรืออยู่ในรูปแบบแฝงออกมาก็ตาม ล้วนแต่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่มีความสนใจในเรื่องเพศมากเมื่อได้รับการกระตุ้นด้วยสื่อเหล่านี้ก็จะออกมาทางด้านเพศตามสื่อที่ได้รับ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน วิดีทัศน์ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ สำหรับหนังสือการ์ตูนการดำเนินเรื่องมักเป็นเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งมักจะเป็นโรงเรียนประถมหรือมัธยม แนวรักๆ ใครๆ ในสถาบันศึกษามีน้อยมากที่จะพูดถึงการเรียน

ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับเพศในหน้าหนังสือพิมพ์แบ่งได้เป็นข่าว หรือภาพข่าวที่ยั่วยุ กามารมณ์ ข่าวหรือภาพข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประพฤติดังกล่าวในเชิงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือความวิปริตทางกามารมณ์ ข่าวหรือภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ใช่เป็น เรื่องคู่สาวตามปกติของสังคม รวมทั้งข่าวหรือภาพที่มีเนื้อหาที่เป็นการชักจูงใจผู้อ่านนิยมชมชอบและนำไปประพฤติ ทำให้เสื่อมเสียต่อจารีตประเพณี วัฒนธรรมอันดี ไม่ว่าเป็นเรื่องเสรีทางเพศ พฤติกรรม ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ การค้า และการล่อลวงผู้หญิง (พิมพ์พร ยิ่งยง. 2539: 48-49)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

นัตต์ (ชาติชาย หมั่นสมิคร. 2542: 30; อ้างอิงจาก Nutt. 1972) ได้ศึกษาปัญหา วัยรุ่นโดยการศึกษาวิเคราะห์จากบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7- ปีที่ 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คนจากโรงเรียนมัธยมเวลด์เซนทรัล (Weld Central Junior Senior High School) รัฐโคโรราโด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่างๆดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันติภาพ และการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศ และระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าระดับชั้น ที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น เด็กเล็กจะมีการประพฤติดังกล่าวของโรงเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัยในตนเองมากกว่าเด็กโต ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าระดับชั้นน่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

อารีย์ เศรษฐชัย (2520: 47-48) ได้วิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สภาการศึกษาไทย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์กันและกันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในด้านความรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเองพบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 3 มีลักษณะ 2 ประการสูงกว่านักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 103) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียน ทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆ เป็นแบบสุ่มปัญหา

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าระดับชั้นหรือช่วงอายุที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีลักษณะหรือเอาใจใส่แตกต่างกัน เช่น ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองที่ยิ่งบุคคลที่มีอายุมากขึ้นจะมีแนวโน้มลักษณะดังกล่าวมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าจะระดับชั้นน่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ (มีน้อยมากยังไม่พบ)

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรัญญา จันทรดั่ง (2536: 51) ศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับนิยดา พงศ์พานานูเวช (2535: 94-95) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดราชบุรี พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ กับนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

คณิตา ต๊ะปินตา, นพวัน สุขสำราญ, สกัณฑ์ วิแก้วมรกต (2547: 82) ได้ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2544 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน และพบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่

เรียนอยู่ในแผนการเรียนวิทย์-คณิตและนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-ภาษา

ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่าแผนการเรียนน่าจะมียุทธิต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุช พงษ์ศิริ. 2535: 28; อ้างอิงจาก Bumental. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ของนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะเป็นคนที่มีความเครียดสูงกว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี ชาวทซ์และคนอื่นๆ (ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์. 2539: 24; อ้างอิงจาก Schwartz; and Others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่บางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ แต่จะไม่เอาตัวเองไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

2.2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

หทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548: 84) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ พบว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีเจตคติทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้เพราะลักษณะของบุคลิกภาพแสดงตัวเป็นคนที่สนใจโลกภายนอก และความเป็นจริงทางสังคม เป็นพวกที่ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ เป็นคนเปิดเผย ร่าเริง สนุกสนาน และชอบเข้าสังคม ทำให้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว ดังที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว ส่งผลให้เด็กมีลักษณะแตกต่างกันในด้านของพฤติกรรม การแสดงออก และความสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว น่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

ชมพูนุช พงษ์ศิริ (2535: 73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานห่อผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ผลการศึกษา

พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบบี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีวิธีเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบบี มีวิธีเผชิญปัญหาด้านต่างๆ แบบยอมยอม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเอ-บี ดังที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพเอ-บี ส่งผลให้เด็กมีลักษณะแตกต่างกันในด้านของพฤติกรรม การแสดงออก และความสัมพันธ์กับผู้อื่น

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ที่ ดับเบิลยู อาดอร์โน และคนอื่นๆ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520: 66; อ้างอิงจาก T.W.Adorno; and Others. 1959) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเกิดทัศนคติว่าบุคคลที่บิดามารดาไม่ใกล้ชิด ชอบเกรี้ยวกราด ชอบลงโทษ อบรมบุตรแบบเผด็จการ บุคคลนั้นจะมีบุคลิกภาพแบบอัตตาธิปไตย มีอคติ ไม่เป็นมิตรกับบุคคลอื่นๆ และมีทัศนคติ การรับรู้ ความคิดเห็น และมีรูปแบบของพฤติกรรมในลักษณะเดียวกับบิดามารดาด้วย

แมคแนบ (ผกาพันธ์ ชนะภัย. 2528: 18; อ้างอิงจาก Macnab. 1976) ศึกษาทัศนคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ว่า มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องเพศของลูก ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศของลูก นั่นคือพ่อแม่มีอิทธิพลต่อลูกในทัศนคติทางเพศ

2.2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

นิสาร์ตน์ ทองอุปการ (2538: 62) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว และทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด คือ มีการพูดคุยสื่อสารกันมากระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการที่วัยรุ่นจะมีทัศนคติต่อเรื่องเพศในเชิงบวก และเป็นกลาง

บำเพ็ญ ช่างเงิน (2541: 121-128) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสาเหตุหนึ่งมีผลมาจากอิทธิพลของครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรม และสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์ทชอร์น และเมย์ (พระมหาทิติย์ บุญเสริม. 2548: 38.; อ้างอิงจาก วรพรรณ ศรีอุบล. 2535; Hartshorne; & May. n.d) ได้วิจัยพบว่า เด็กที่พ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะโง่น้อยกว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และคนที่อายุมากจะโง่น้อยกว่าคนที่อายุน้อย ถึงแม้ว่าจะให้ค่านิยมของความซื่อสัตย์สุจริตไว้เหมือนกัน

2.2.5.2 งานวิจัยในประเทศ

พวงสร้อย วรกุล (2522: 88) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวระหว่างนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ปีการศึกษา 2521 จำนวน 678 คน ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา พบว่าโดยส่วนรวมแล้วนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ปานกลาง สูง มีสภาพปัญหาในการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและสูง

วิวรรธน อามระดิษ (พระมหาทิติย์ บุญเสริม. 2548: 39; อ้างอิงจาก วิวรรธน อามระดิษ. 2522) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพฯ ในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ การประหยัด การออมทรัพย์ และการเคารพผู้อาวุโส พบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีฐานะเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จินตนา อินทรไทย (2525: 48-49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531: 160) ได้ศึกษาคำนิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 1,500 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมในการทำงานด้านความอิสระและด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิราภรณ์ ไชยรัตน์ (2539: 95) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรที่ศึกษา 5 ตัวแปร คือ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ขนาดของครอบครัว บรรยายภาศในครอบครัว และบรรยายภาศการเรียนรู้การสอน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีสภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ขนาดของครอบครัว บรรยายภาศในครอบครัว และบรรยายภาศการเรียนรู้การสอนแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางอารมณ์แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับลักษณะบางประการ ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มมีลักษณะเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบหรือมีความมั่นคงทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว

2.2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โคลแมน (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529: 14; อ้างอิงจาก Coleman. 1980) ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวที่ขาดพ่อแม่จะประสบปัญหาในเรื่องบทบาททางเพศของตน บางครอบครัวก็ให้ความรู้ และทัศนคติที่ค่อนข้างสับสนในเรื่องเพศแก่วัยรุ่นอีกด้วย

อมาโต้ (เสาวภา เอกอดิศักดิ์. 2540: 52; อ้างอิงจาก Amato. 1988) ได้สำรวจทัศนคติต่อครอบครัว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชาวออสเตรเลียที่มีอายุระหว่าง 8-13 ปี ที่มีประสบการณ์ครอบครัวหย่าร้างเมื่ออยู่ในวัยเด็ก หรือพ่อแม่เสียชีวิตขณะที่ยังเด็กอยู่ โดยเปรียบเทียบกับคนที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ครบ โดยการใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อการแต่งงาน และชีวิตครอบครัว ผลการศึกษาพบว่าคนที่มาจากครอบครัวที่หย่าร้างมีทัศนคติต่อครอบครัวทางลบ

2.2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

ยั้งยง ยุทธศักดิ์ (2539: 132-137) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางสังคมของเด็กที่มีลักษณะทางครอบครัวและสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวที่สมบูรณ์มีผลต่อลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ มากกว่าสภาพครอบครัวที่แตกแยก

อัญมณี สมตัว (2544: 74-76) ศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอนลูกเรื่องเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่สภาพครอบครัวเป็นแบบสามีภรรยาอยู่ร่วมกัน พบว่า การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ และการปฏิบัติตนเรื่องทางเพศของนักเรียน และปัจจัยภายนอกด้านวิถีชีวิต (บทพร่อง) คือ การมีเวลาให้ลูกน้อย มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ และกลุ่มที่ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพโสด หย่าร้าง และแยกทางกัน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวและการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเรื่องทางเพศ และการปฏิบัติตนเรื่องทางเพศ

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่มีปัญหาของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า สภาพครอบครัวน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

2.2.7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David. 1971: 578) ได้ศึกษาผลของความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของมหาวิทยาลัยเฟรชแมนพบว่า นักศึกษามีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนชั้นต่ำ สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจและการขัดแย้งสมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล เดวิด (David. 1971 : 578) ยังศึกษาผลของความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน การปรับตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของมหาวิทยาลัยเฟรชแมน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมากและมีการปรับตัวที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนน้อยและมีการปรับตัวที่ไม่ดี

เฮิร์ด (Hurd. 1971: 3793) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยจูเนียร์ ผลการศึกษาพบว่า

การพัฒนาเป็นตัวของตัวเอง ได้รับอิทธิพลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการในมหาวิทยาลัย

รอเจอร์ส (Rogers. 1972: 253) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่นอเมริกันจำนวน 187 คน ที่เคยมาใช้บริการปรึกษากับการปรับตัวทางสังคมของพวกเขาในเวลา 9-15 ปีต่อมา ได้ค้นพบว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีต่อกลุ่มเพื่อน เมื่อครั้งเป็นวัยรุ่นจะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ปรับตัวไม่ดี เช่น มีปัญหาทางอารมณ์และเป็นคนเห็นแก่ตัว

เลย์แมน (Layman. 1975: 7210) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอกลาโฮมา ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่ตั้งใจเรียนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ตั้งใจเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและความมีระเบียบวินัย

2.2.7.2 งานวิจัยในประเทศ

สมบัติ วัจนะสาริกุล (2525: 117) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมและสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่านักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในแนวทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

รัตนา ศิริพานิช (2530: 60) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นปีที่ 1 มีปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมากที่สุดคือ มีความรู้สึกลำบากในการแข่งขันในการเรียน และรู้สึกว่าตัวเองไม่อบอุ่นมั่นคง รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนคือ รู้สึกว่าตนเองว่าเหวเมื่อขาดเพื่อน เมื่อไปขอความช่วยเหลือ รู้สึกว่าเพื่อนไม่จริงใจต่อกัน

วัชรินทร์ แก้วลา (2531: 85) ได้เสนอแนะการพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษานั้น วิทยาลัยครู ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของเพื่อน กลุ่มพัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และการจัดให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ สรุปได้ว่ากลุ่มเพื่อนน่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

2.2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮอร์เบิร์ต (หทัยขวัญ สหชัยยันต์. 2547: 61; อ้างอิงจาก Herbert. 1968) ได้ศึกษาเรื่องเพศและความรุนแรงบนแผงหนังสือพิมพ์โดยศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ 3 ประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวันในเมือง นิตยสารเฉพาะกลุ่ม หนังสือปกอ่อน ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันในเมืองได้มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในปริมาณมากกว่าหนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก ส่วนนิตยสารเฉพาะกลุ่มนั้น นิตยสารผู้ชาย นิตยสารตำรวจ นิตยสารสืบสวนสอบสวนได้เน้นการนำเสนอเรื่องเพศและความรุนแรงมากกว่านิตยสารประเภทอื่น หนังสือปกอ่อนแนวรักๆ ใครๆ และแนวชาดิสัม จะมีการนำเสนอเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงมากกว่าหนังสือปกอ่อนแนวอื่นๆ

ไดยอร์ ลีหมิง และโอลิเวอร์ (สกล วรเจริญศรี. 2545: 30; อ้างอิงจาก Dwyer, Leeming; & Oliver. 1996) ได้ศึกษาประเด็นปัญหาในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ (Media) ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทยของ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ ที่ศึกษาในเรื่องการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยได้สำรวจวัยรุ่นหญิงชายตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี และวัยรุ่นหญิงชายตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นทั้งสองกลุ่มร้อยละ 68 ใช้อินเทอร์เน็ตดูเรื่องเซ็กส์ในเวลากลางคืน โดยให้เหตุผลว่า เป็นเวลาส่วนตัว ไม่มีใครมารบกวน ไม่ต้องกลัวพ่อแม่ ผู้ปกครองจะรู้ และวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ครึ่งหนึ่ง จะใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศสัปดาห์ละครั้ง และร้อยละ 28 ดูเรื่องเซ็กส์ทุกวัน นอกจากนั้นในกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมในการหาข้อมูลเรื่องเพศบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย (“วัยรุ่นไทยท่องไซเบอร์เซ็กส์หญิงหนักกว่าชาย”. 2544: 5)

2.2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

วันทนี วาสิกะสิน (2526: 64) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ พบว่า วัยรุ่นมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศจากสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้องนั้น จะส่งผลต่อความรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อ และเจตคติที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ

สุชิน บัวงาม (2528: 94) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ พบว่าแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศของนักศึกษามากที่สุดคือ หนังสือ หนังสือพิมพ์ และเพื่อน ตามลำดับ

สมนา ชมพูทวีป และคณะ (2532: 33) ศึกษาความรู้ เจตคติ และประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตกรุงเทพมหานคร 21 โรงเรียน จำนวน 4377 คน พบว่านักเรียนได้รับข่าวสารข้อมูลเรื่องเพศจากนิตยสารมากที่สุดถึงร้อยละ 77.7

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533: 102) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยด้านการรับข่าวสารเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติ กันภัย (2534: 46) ได้ศึกษาลักษณะของการสร้างฝัน จินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนไทย ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้แก่ สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อวีดิโอเทป ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า ลักษณะของการสร้างฝัน จินตนาการทางเพศ ในสื่อมวลชนไทย สอดคล้องกับจินตนาการมนุษย์ในเชิงจิตวิทยา นอกจากนั้นยังพบจินตนาการในลักษณะอื่นๆ เช่น จินตนาการรูปธรรมซึ่งปรากฏในสื่อมวลชนที่นำมาศึกษานั้นถูกถ่ายทอดความหมายจากผู้ผลิตสู่ผู้รับสาร โดยผ่านกระบวนการสร้างความหมายนานาประการ ได้แก่ การกำหนดโครงเรื่องที่ชัดเจนตายตัว การใช้อุปมาอุปลักณ์ ความหมายทางจินตนาการทางเพศเหล่านี้จะก่อประโยชน์ให้แก่ผู้รับสารโดยนำพาผู้รับสารเข้าสู่โลกแห่งความฝันจินตนาการ ทำให้ผู้รับสารรู้สึกผ่อนคลาย หลีกหนีจากความเครียดทางเพศ ให้การพึงพาและสร้างความบันเทิงแก่ผู้เปิดรับ

จรรยา เศรษฐบุตร (2536: 59) ที่ศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น ผลจากการศึกษาพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีผลกระทบต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจากการที่วัยรุ่นเปิดรับข่าวสารมากมีผลทำให้วัยรุ่นรับความรู้ด้านเพศศึกษาในเชิงลบ

พิมพ์พร ยิ่งยง (2539: 44) ได้ศึกษาข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน ผลการวิจัยพบว่า ข่าวสดนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศเฉลี่ยเดือนละ 3 ชิ้น และเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ส่วนมติชนเฉลี่ยเดือนละ 1 ชิ้น และนำเสนอข่าวเพศเกี่ยวกับการข่มขืนเด็กมากที่สุด ส่วนการใช้ภาษาในข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงนั้น หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการใช้ภาษาที่หยาบคายและเร้าอารมณ์มากกว่ามติชน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยคาดว่าอิทธิพลจากสื่อที่น่าจะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายล้วน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 524 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 630 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 562 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,716 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายล้วน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 175 คน นักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 210 คน และนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 188 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 573 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยมีระดับชั้นเป็นชั้น (Strata) ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร แบ่งตามระดับชั้นเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 524 คน
- 1.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 630 คน
- 1.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 562 คน

2. ผู้วิจัยประมาณค่าของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) จึงได้สัดส่วน 3 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

- 2.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 524 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 175 คน
- 2.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 630 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 210 คน
- 2.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 562 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 188 คน

รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 573 คน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
มัธยมศึกษาปีที่ 4	524	175
มัธยมศึกษาปีที่ 5	630	210
มัธยมศึกษาปีที่ 6	562	188
รวม	1716	573

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัวและอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกลักษณะ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัวและอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 4
- () มัธยมศึกษาปีที่ 5
- () มัธยมศึกษาปีที่ 6

2. แผนการเรียน

- () คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์
- () ศิลปศาสตร์-คำนวณ
- () ศิลปศาสตร์-ภาษาฝรั่งเศส
- () ภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

- () รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน
- () รายได้ระหว่าง 15,001–30,000 บาทต่อเดือน
- () รายได้สูงกว่า 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

4. สภาพครอบครัว

- () บิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน
- () บิดามารดาหรือผู้ปกครองหย่าร้างกัน
- () บิดามารดาหรือผู้ปกครองถึงแก่กรรม

5. ท่านคิดว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อใด ที่ทำให้เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเกิด
การเลียนแบบหรือปฏิบัติตาม เกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

- () วิทยุ
- () โทรทัศน์
- () สิ่งตีพิมพ์
- () อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของ
ธงชัย ปิ่นเกษ (2542) และพรนิตา รัตนชื่น (2545)

3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2

4. ลักษณะของแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้ ด้านความรู้ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมคือ เป็นประจำ บ่อย บางครั้ง น้อยครั้ง นานๆ ครั้ง

แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบ่งเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง : ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ได้แก่

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ท่านคิดว่าเพื่อนผู้ชายส่งเสียงวิ๊ดว้ายเมื่อพึงพอใจเป็นเรื่องปกติ					
00	สาเหตุสำคัญที่สุดของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเกิดจากความผิดพลาดในการอบรมเลี้ยงดู					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง : ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ได้แก่

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลเลยเมื่อทราบว่าเพื่อนของข้าพเจ้ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
00	ข้าพเจ้ามีความลำบากใจที่จะคบหากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง : ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ได้แก่

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำอยู่ทุกครั้ง

บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำอยู่เกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำบ้าง ไม่ตรงบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำน้อยครั้ง

นานๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำอยู่น้อยมากจนแทบไม่ทำเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นานๆ ครั้ง
0	ข้าพเจ้าสนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
00	ข้าพเจ้าไม่ยอมรับผู้นำกลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด เป็นประจำ ให้คะแนน 5 คะแนน

เห็นด้วย มาก บ่อย ให้คะแนน 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง ให้คะแนน 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย น้อย น้อยครั้ง ให้คะแนน 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด นานๆ ครั้ง ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด เป็นประจำ	ให้คะแนน 1 คะแนน
เห็นด้วย มาก บ่อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย น้อย น้อยครั้ง	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
 คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง มีเจตคติปานกลางต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
 คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง มีเจตคติทางลบต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวของ พระมหา-
ทิศย์ บุญเสริม (2548)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะและความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบพูดต่อหน้าชุมชน					
00	ข้าพเจ้ากลัวการตอบคำถามครู แม้ว่าอาจตอบถูกต้องก็ตาม					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของสมจิตร อภินาพงศ์ (2523: 2) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย หมายถึง ผู้มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย หมายถึง ผู้มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของ พระมหาพิชัย บุญเสริม (2548)

3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ขอให้
นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง					
0	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน					
00	ผู้ปกครองสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ข้าพเจ้าปฏิบัติที่โรงเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67–5.00	หมายถึง มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
คะแนนเฉลี่ย	2.34–3.66	หมายถึง มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
คะแนนเฉลี่ย	1.00–2.33	หมายถึง มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของ ธงชัย ปิ่นเกษ (2542) และหทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2547)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้
นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 8) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและจุดมุ่งหมาย แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง

2.1 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง–กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test เลือกเฉพาะค่า t ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นำมาใช้ในการวิจัย ได้ผลดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

แบบสอบถามด้านความคิด จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.695 - 7.173

แบบสอบถามด้านความรู้สึก จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.478 - 11.056

แบบสอบถามด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.520 – 12.439

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.119 - 7.815

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.151 - 10.376

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.149 - 8.766

2.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.1 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) แล้วนำมาใช้ในการวิจัย ได้ผลดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบ่งเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

แบบสอบถามด้านความคิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7155

แบบสอบถามด้านความรู้สึก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8398

แบบสอบถามด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8579

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8410

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9021

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8494

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขออนุญาตและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากโรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไปขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 573 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรับคืนแบบสอบถาม ได้คืนมาครบทุกฉบับ โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 6-10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามตัวแปร บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว โดยใช้ t-test independent
 - 3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้ให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
df	แทน Degree of Freedom
ss	แทน Sum of Squares
MS	แทน Mean Squares
Y	แทน เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
X_1	แทน ระดับชั้น
X_2	แทน แผนการเรียน
X_3	แทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_4	แทน สภาพครอบครัว
X_5	แทน อิทธิพลจากสื่อต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
X_6	แทน บุคลิกภาพ
X_7	แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_8	แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามตัวแปรระดับชั้น แผนการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของ

ครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยใช้ t-test independent และโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งแสดงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จำแนกตามตัวแปร บุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งแสดงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรต่างๆ

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	175	30.50
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	210	36.60
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	188	32.80
	รวม	573	100.00
แผนการเรียน	คณิต-วิทย์	132	23.00
	ศิลป์-คำนวณ	157	27.40
	ศิลป์-ภาษา	130	22.70
	ภาษาอังกฤษ-สังคม	154	26.90
	รวม	573	100.00
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน	132	23.00
	ระหว่าง 15,001-30,000 บาทต่อเดือน	251	43.80
	สูงกว่า 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป	190	33.20
	รวม	573	100.00
สภาพครอบครัว	อยู่ร่วมกัน	507	88.50
	หย่าร้างกัน	41	7.20
	ถึงแก่กรรม	25	4.40
	รวม	573	100.00
อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม ไม่เหมาะสมกับเพศ	วิทยุ	18	3.10
	โทรทัศน์	247	43.10
	สิ่งตีพิมพ์	26	4.50
	อินเทอร์เน็ต	282	49.20
	รวม	573	100.00
เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่ เหมาะสมกับเพศ	เจตคติทางบวก	108	18.80
	เจตคติปานกลาง	448	78.20
	เจตคติทางลบ	17	3.00
	รวม	573	100.00
บุคลิกภาพ	บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	297	51.80
	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	276	48.20
	รวม	573	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ผู้ปกครอง	สัมพันธภาพดี	326	56.90
	สัมพันธภาพดีพอใช้	244	42.60
	สัมพันธภาพไม่ดี	3	0.50
	รวม	573	100.00
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม กับเพศ	สัมพันธภาพดี	95	16.60
	สัมพันธภาพดีพอใช้	435	75.90
	สัมพันธภาพไม่ดี	43	7.50
	รวม	573	100.00

จากตาราง 3 จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 210 คน ร้อยละ 36.60 รองลงมาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 188 คน ร้อยละ 32.80 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 30.50

จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า นักเรียนแผนศิลป์-คำนวณ มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 27.40 รองลงมาคือ นักเรียนแผนภาษาอังกฤษ-สังคม ร้อยละ 26.90 นักเรียนแผนคณิต-วิทย์ ร้อยละ 23.00 และนักเรียนแผนศิลป์-ภาษา ร้อยละ 22.70 ตามลำดับ

จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ระหว่าง 15,001-30,000 บาทต่อเดือน มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 43.80 รองลงมาคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงกว่า 30,001 บาทต่อเดือน ร้อยละ 33.20 และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 23.00

จำแนกตามสภาพครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีจำนวนมากที่สุด 507 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 รองลงมาคือบิดามารดาหย่าร้าง มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 และน้อยที่สุดคือ บิดามารดาถึงแก่กรรมมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40

จำแนกตามอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศซึ่งนักเรียนคิดว่าเป็นสื่อที่ทำให้เกิดการเลียนแบบหรือปฏิบัติตาม พบว่า อินเทอร์เน็ต มีจำนวนมากที่สุด 282 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 รองลงมาเป็นโทรทัศน์ จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 สื่อสิ่งตีพิมพ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และสื่อวิทยุจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10

จำแนกตามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติปานกลาง จำนวน 448 คน คิดเป็นร้อยละ 78.20 รองลงมาคือ มีเจตคติทางบวก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และเจตคติทางลบจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 และบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีจำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20

จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ปกครอง จำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 รองลงมาคือมีสัมพันธภาพดีพอใช้จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60 และมีจำนวน 3 คนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีต่อผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 0.50

จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีพอใช้ต่อผู้ปกครอง จำนวน 435 คน คิดเป็นร้อยละ 75.90 รองลงมาคือมีสัมพันธภาพดีต่อผู้ปกครอง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 และที่มีสัมพันธภาพไม่ดีต่อผู้ปกครอง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรต่างๆ

ตัวแปรที่ศึกษา		เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	S.D.	
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.328	.341	ปานกลาง
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.336	.326	ปานกลาง
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.537	.380	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
แผนการเรียน	คณิต-วิทย์	3.505	.372	ปานกลาง
	ศิลป์-คำนวณ	3.380	.361	ปานกลาง
	ศิลป์-ภาษา	3.419	.415	ปานกลาง
	ภาษาอังกฤษ-สังคม	3.312	.272	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา		เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรม ไม่เหมาะสมกับเพศ		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	S.D.	
ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน	3.383	.358	ปานกลาง
	ระหว่าง 15,001-30,000 บาทต่อเดือน	3.390	.349	ปานกลาง
	สูงกว่า 30,001บาทต่อเดือนขึ้นไป	3.423	.380	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
สภาพครอบครัว	อยู่ร่วมกัน	3.400	.360	ปานกลาง
	หย่าร้างกัน	3.367	.335	ปานกลาง
	ถึงแก่กรรม	3.436	.433	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
อิทธิพลจากสื่อ เกี่ยวกับพฤติกรรมไม่ เหมาะสมกับเพศ	วิทยุ	3.506	.586	ปานกลาง
	โทรทัศน์	3.435	.376	ปานกลาง
	สิ่งตีพิมพ์	3.273	.336	ปานกลาง
	อินเทอร์เน็ต	3.373	.327	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
เจตคติต่อเพื่อนที่มี พฤติกรรมไม่เหมาะสม กับเพศ	เจตคติทางบวก	3.844	.306	ทางบวก
	เจตคติด้านกลาง	3.316	.267	ปานกลาง
	เจตคติทางลบ	2.773	.323	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	3.241	.290	ปานกลาง
	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	3.570	.353	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง	สัมพันธภาพดี	3.585	.312	ปานกลาง
	สัมพันธภาพดีพอใช้	3.163	.255	ปานกลาง
	สัมพันธภาพไม่ดี	2.469	.074	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อนที่มี พฤติกรรมไม่เหมาะสม กับเพศ	สัมพันธภาพดี	3.838	.349	ทางบวก
	สัมพันธภาพดีพอใช้	3.342	.275	ปานกลาง
	สัมพันธภาพไม่ดี	3.014	.320	ปานกลาง
	รวม	3.399	.361	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ย เจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ อยู่ในระดับทางบวก ส่วนค่าเฉลี่ยของตัวแปรอื่นๆ อยู่ในระดับปาน

ตอนที่ 2 เสนอผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จำแนกตามตัวแปร บุคลิกภาพ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 573 คน จำแนกตามตัวแปรบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	297	3.126	.506	-2.809
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	276	3.247	.529	
รวม	573	6.373	1.035	

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 573 คน จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระดับชั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	8.03	4.02	15.60**
	ภายในกลุ่ม	570	146.79	.26	
	รวม	572	154.83		
แผนการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.12	2.04	7.80**
	ภายในกลุ่ม	569	148.71	.26	
	รวม	572	154.83		
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	.01	.00	.01
	ภายในกลุ่ม	570	154.82	.27	
	รวม	572	154.83		
สภาพครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	.65	.33	1.21
	ภายในกลุ่ม	570	154.17	.27	
	รวม	572	154.83		
อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.50	1.50	5.68**
	ภายในกลุ่ม	569	150.32	.26	
	รวม	572	154.83		
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	2	9.90	4.95	19.48**
	ภายในกลุ่ม	570	144.92	.25	
	รวม	572	154.83		
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ	ระหว่างกลุ่ม	2	51.39	25.69	141.59**
	ภายในกลุ่ม	570	103.44	.18	
	รวม	572	154.83		

จากตาราง 6 พบว่า เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มเดียวกัน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกัน

เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จำแนกตามสภาพครอบครัวระหว่างกลุ่ม และภายในกลุ่มเดียวกัน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ พบว่า ระดับชั้น แผนการเรียน อิทธิพลจากสื่อต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของตัวแปรที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเป็นรายคู่ ดังแสดงไว้ในตาราง 7, 8, 9, 10 และ 11

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น		ม.4	ม.5	ม.6
		3.10	3.10	3.35
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.10	-	.00	.25**
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.10	-	-	.25**
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.35	-	-	-

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน		อังกฤษ-สังคม	ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์-ภาษา	คณิต-วิทย์
		3.04	3.16	3.27	3.30
อังกฤษ-สังคม	3.04	-	.13	.24**	.26**
ศิลป์-คำนวณ	3.16	-	-	.11	.13
ศิลป์-ภาษา	3.27	-	-	-	.02
คณิต-วิทย์	3.30	-	-	-	-

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 นักเรียนแผนการเรียนคณิต-วิทย์ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-สังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-สังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

อิทธิพลจากสื่อ		สิ่งตีพิมพ์	อินเทอร์เน็ต	โทรทัศน์	วิทยุ
		3.01	3.12	3.26	3.45
สิ่งตีพิมพ์	3.01	-	.11	.24	.44
อินเทอร์เน็ต	3.12	-	-	.14*	.33
โทรทัศน์	3.26	-	-	-	.19
วิทยุ	3.45	-	-	-	-

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 นักเรียนที่คิดว่าอิทธิพลจากสื่อโทรทัศน์ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนที่คิดว่าอิทธิพลจากสื่ออินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง		ไม่ดี	ดีพอใช้	ดี
		2.24	3.06	3.29
สัมพันธภาพไม่ดี	2.24	-	.82*	1.05**
สัมพันธภาพดีพอใช้	3.06	-	-	.23**
สัมพันธภาพดี	3.29	-	-	-

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดี กับผู้ปกครอง มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีและสัมพันธภาพดีพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้ กับผู้ปกครอง มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

สัมพันธภาพ นร./เพื่อน		ไม่ดี	ดีพอใช้	ดี
		2.59	3.11	3.78
สัมพันธภาพไม่ดี	2.59	-	.52**	1.19**
สัมพันธภาพดีพอใช้	3.11	-	-	.67**
สัมพันธภาพดี	3.78	-	-	-

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดี กับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีและสัมพันธภาพดีพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้ กับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างจากนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร ระดับชั้น แผนการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
2. นักเรียนที่มีการศึกษาในระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน
9. นักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายล้วน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 524 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 630 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 562 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,716 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายล้วน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 175 คน นักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 210 คน และนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 188 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 573 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยมีระดับชั้นเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัวและอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

แบบสอบถามด้านความคิด จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.695-7.173 ความเชื่อมั่นเท่ากับ .7155

แบบสอบถามด้านความรู้สึก จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.478-11.056 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8398

แบบสอบถามด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.520-12.439 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8579

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.119-7.815 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8410

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.151-10.376 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9021

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.149-8.766 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8494

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขออนุญาต และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากโรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไปขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ และการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรับคืนแบบสอบถาม
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบคำถามครบทุกข้อ มาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามตัวแปรระดับชั้น แผนการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
2. นักเรียนที่มีการศึกษาระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05
6. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
8. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
9. นักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ไม่ไปในทางบวกหรือทางลบ นักเรียนไม่รังเกียจหรือไม่ชื่นชมเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จึงสามารถพูดคุยสนทนา ปรึกษากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้ ทั้งนี้เพราะในสังคมปัจจุบันมีบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศอาศัยอยู่มากขึ้น ทำให้นักเรียนเคยชินและมีความเข้าใจต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และสังคมปัจจุบันเริ่มยอมรับและเปิดโอกาสแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากขึ้น โดยบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศบางคนมีอิทธิพลและบทบาทในสังคมอย่างมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้อาจจะสะท้อนถึง เจตคติในอนาคตได้ เพราะเด็กในวันนี้จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสังคมต่อไป นอกจากนี้การได้รับอิทธิพลของแพชชั่นต่างประเทศ ทำให้

เจตคติ ค่านิยมทางสังคม ตลอดจนวัฒนธรรมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยเฉพาะค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าว

2. นักเรียนที่มีการศึกษาระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ อภิปรายได้ดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจนเกิดความคุ้นเคยมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เพิ่งรู้จักกัน นอกจากนี้การศึกษและการเรียนรู้ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีความคิด ความเข้าใจ ความเห็นใจต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นสูงกว่า จะมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มากกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า เนื่องจากนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นสูงกว่าได้มีการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม การเข้าสังคม กับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า จึงทำให้เกิดความเคยชินต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่า

3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ อภิปรายได้ดังนี้

3.1 นักเรียนที่มีแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์มีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา ทั้งนี้เพราะแผนการเรียนแตกต่าง ความสนใจใส่ใจในการเรียนจึงแตกต่างกัน แผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ มีการเรียนการสอนที่ยากทำให้ต้องสนใจในการเรียน ไม่สนใจว่าเพื่อนจะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศหรือไม่ ซึ่งตรงข้ามกับในแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษาที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันมากกว่า ไม่เครียดกับการเรียนเท่าแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์

3.2 นักเรียนที่มีแผนการเรียนศิลปศาสตร์-ภาษาฝรั่งเศสและแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนศิลปศาสตร์-ภาษาฝรั่งเศสมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา ทั้งนี้เพราะแผนการเรียนศิลปศาสตร์-ภาษาฝรั่งเศสมีการเรียนแบบเน้นเนื้อหาด้านภาษาแตกต่างจากแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษาจึงทำให้ต้องสนใจในการเรียน ไม่สนใจว่าเพื่อนจะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศหรือไม่ สอดคล้องกับสังคมปัจจุบันของมนุษย์ที่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม ซึ่งทำให้เราพบบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน เจตคติด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านการกระทำของคนในสังคมจึงแตกต่างกันด้วย

4. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นนักเรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบงานสังสรรค์รื่นเริง มีเพื่อนมาก ช่างพูดช่างคุย ไม่ชอบการเรียนรู้หรือการทำงานตามลำพัง ชอบความสนุกสนาน ตลกขบขัน มองโลกในแง่ดี แต่อาจจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวบ้าง และค่อนข้างอารมณ์เสียง่าย สำหรับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวเป็นนักเรียนที่มีลักษณะเงียบขรึม ชอบอ่านหนังสือมากกว่าเข้าสังคม ไม่ชอบพบปะพูดคุยกับคนอื่นยกเว้นคนใกล้ชิดหรือเพื่อนสนิท ไม่ชอบเข้าสังคม ไม่ชอบความตื่นเต้น ใช้ชีวิตอย่างเคร่งเครียด มีระเบียบแบบแผน ควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี โดยปกติไม่มีพฤติกรรมในทางก้าวร้าว และค่อนข้างมองโลกในแง่ร้าย ดังนั้นนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวสามารถพูดคุยสนทนากับคนอื่นง่ายกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จึงสามารถคบเพื่อนได้หลากหลายและเข้าใจเห็นอกเห็นใจเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวที่เป็นคนพูดน้อยหรือไม่พูดกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเลย จึงทำให้นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวนั้นมีเจตคติด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านการกระทำแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ หทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548: 84-85) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ อภิปรายได้ดังนี้

5.1 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองและนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีเจตคติทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้กับผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองให้ความเข้าใจ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้ และให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ จึงทำให้นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ สำหรับนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้กับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจจะได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาต่างๆ น้อยกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ นิสารัตน์ ทองอุปการ (2538: 12) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว และเจตคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดคือ มีการพูดคุยสื่อสารกันมากระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการที่วัยรุ่นจะมีเจตคติต่อเรื่องเพศในเชิงบวกและเป็นกลาง

5.2 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองและนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีเจตคติทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีครอบครัวที่ให้ความรัก ความเข้าใจ สามารถปรึกษาเรื่องต่างๆ ได้ ซึ่งตรงข้ามกับนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ ผู้ปกครองไม่สามารถให้คำแนะนำและคำปรึกษาได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ โบว์ลบี (Bowlby, 1946: 35-48) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น พบว่าครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่นมีส่วนทำให้การปฏิบัติในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กออกนอกกลุ่มนอกทางของศีลธรรมและขนบธรรมเนียมอันดีงาม

5.3 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองและนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้กับผู้ปกครองมีเจตคติทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้กับผู้ปกครองมีครอบครัวที่ให้ความรัก ความเข้าใจ สามารถปรึกษาเรื่องต่างๆ มากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับการศึกษาของ ะวีวรรณ ดนัยดุขฎีกุล (2547: 65) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการละเว้นเพศสัมพันธ์ จะเห็นได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน

กับผู้ปกครองมีความสำคัญมากต่อความคิดและการตัดสินใจในการละเว้นเพศสัมพันธ์ซึ่งสำคัญกับชีวิตของนักเรียน

6. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง ต่ำ มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศอยู่ทุกฐานะทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าฐานะทางเศรษฐกิจใดนั้นนักเรียนทุกฐานะมีความเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ทำให้ไม่รู้สึกละอายหรือไม่ดีต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ดังนั้นเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสำคัญโดยตรงต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธาวิณี มิ่งวงศ์ (2532: 129) ศึกษาการเปรียบเทียบสุขภาพจิตของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศกับวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศกับวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับเดียวกัน มีสุขภาพจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 แสดงว่านักเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันมีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะในทุกสภาพครอบครัวนักเรียนจะได้พบปะกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจึงทำให้เข้าใจเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ นอกจากนี้นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวต่างๆ มีผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาพอในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่แตกต่างกัน ดังนั้นเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจึงไม่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว และโรงเรียนก็มีส่วนสำคัญในการให้ความเข้าใจและความสามัคคีในหมู่คณะ สามารถชดเชยสภาพครอบครัวของนักเรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ จึงทำให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมไปในแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ หทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548: 87-89) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่าองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้น: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, สภาพครอบครัว: บิดามารดาอยู่ร่วมกัน, สภาพครอบครัว: บิดามารดาหย่าร้างกัน,

สภาพครอบครัว: บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม, อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ: สิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต

8. นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 8 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ อภิปรายได้ดังนี้

8.1 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศและนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีเจตคติทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้กับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศนั้นจะมีสัมพันธภาพที่ดีต่อเพื่อนทั่วไปและเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มให้ความสำคัญกับเพื่อนมากขึ้น มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมากขึ้น มีการสร้างมิตรภาพ มีการทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังที่ สุชา จันทน์เอม (2542: 153-154) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่า วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาใจคบหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกันเพื่อให้เกิดสัญลักษณ์กลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างนั้นจะทำไปเพื่อความโก้เก๋และเพื่อให้เกิดเป็นจุดสนใจขึ้น แม้จะขัดต่อสายตาของผู้ใหญ่ก็ตาม จึงทำให้นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีมีความเข้าใจต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้

8.2 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศและนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีเจตคติทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศสามารถพูดคุยคบหาสมาคม มีความเข้าใจต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้ดีกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ หทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548: 85) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8.3 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศและนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้มีเจตคติทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจะไม่พูดคุยกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีพอใช้กับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศที่พูดคุยสนทนากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ นอกจากนี้ถ้าศึกษาในส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ จะมีการรวมกลุ่มเฉพาะพวกที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกัน ไปไหนด้วยกัน จะเข้าใจซึ่งกันและกันเพราะได้รับความกดดันเหมือนกันทั้งจากที่บ้านและที่โรงเรียน ซึ่งไม่ได้รับการยอมรับทางสังคมและไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนๆ ได้ จึงส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดี โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฅมภัทร ททรัพย์อำนวยโชค (2545: 83-87) ศึกษาเรื่องการศึกษารายการณิชนิทัศน์ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่าสัมพันธภาพกับเพื่อนในชั้นเรียนไม่ดี เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับ จึงทำให้ไม่สามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนๆ ได้

9. นักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศต่างกัน มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ อภิปรายได้ดังนี้

นักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากโทรทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศและนักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ มีเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศแตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากโทรทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีเจตคติทางบวกต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมากกว่านักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ทั้งนี้เพราะนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม มีความคิดว่าอิทธิพลจากสื่อคือโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตนั้น ทำให้เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้รับและเกิดการเลียนแบบมากที่สุด สำหรับสื่อประเภทโทรทัศน์เป็นสื่อที่นิยมที่สำคัญและก่อให้เกิดการเลียนแบบได้มากที่สุด เพราะสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง เห็นทั้งภาพและเสียงทำให้เร้าความสนใจ เกือบทุกครัวเรือนจะมีสื่อประเภทนี้อยู่เพื่อไว้รับข่าวสารจึงทำให้สื่อนี้มีผลต่อการเกิดเจตคติหรือเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมได้ง่าย สื่อทางอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการเลียนแบบเช่นกัน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้รับความสนใจโดยเฉพาะการเล่นอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นการสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็วที่สุด สามารถ

พูดคุย ดูภาพประกอบได้ แต่เป็นสื่อที่ควบคุมยากและไม่มีให้ทุกคนรู้เรื่อง ดังนั้นสื่อทางโทรทัศน์จึงเป็นสื่อที่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม ของวัยรุ่นปัจจุบันได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลของการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว บิดามารดา หรือผู้ปกครอง นำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตลอดจนนำไปส่งเสริมและเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เห็นถึงด้านดีและด้านไม่ดีของผลกระทบที่เกิดจากตัวแปรต่างๆ โดยควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลร่วมด้วย นอกจากนี้สามารถจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ให้เกิดความเข้าใจ ความช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ ทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว รวมถึงการสร้างเจตคติที่เหมาะสมต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยนำตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศและควรนำมาแก้ไขเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ระดับชั้น แผนการเรียน อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรร่วมกันเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้เจตคติของนักเรียนไปในทางบวก นอกจากนี้ควรควบคุมพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศให้อยู่ในขอบเขต และวางแผนเพื่อรับผลดีและป้องกันผลเสียต่างๆ ดังนี้

1.1 ระดับชั้น ควรมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีที่เหมาะสมให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สร้างความคุ้นเคยกันและกันระหว่างเพื่อนๆทั้งในและนอกห้องเรียน โดยจัดกิจกรรมด้านการเรียนและด้านอื่นๆร่วมกัน เพื่อให้เกิดความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนและเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เป็นต้น ดังนั้นเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เหมาะสม

1.2 แผนการเรียน ควรมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีและเหมาะสมให้กับนักเรียนในแผนการเรียนต่างๆ โดยเฉพาะแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดเจตคติที่เหมาะสมต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยจัดกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยระหว่างเพื่อนๆทั้งในและนอกห้องเรียน อย่างไรก็ตามควรจัดกิจกรรมสร้างความผ่อนคลายความเครียดแก่นักเรียนในแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างความสนใจเอาใจใส่เพื่อนๆในห้องเรียน นอกจากนี้ควรควบคุมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศให้มีพฤติกรรมการแสดงออกอยู่ในกรอบและ

กฎระเบียบต่างๆ ที่สำคัญควรควบคุมจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่ให้ขยายวงกว้างขึ้นอีก

1.3 อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด ทุกครัวเรือนมีสื่อประเภทนี้อยู่ ดังนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรพิจารณาให้คำแนะนำในการรับชมรับฟังสื่อประเภทนี้ นอกจากนี้ควรมีการควบคุมการแสดงออกของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศที่ออกจากสื่อประเภทนี้อย่างเคร่งครัด จากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อย่างไรก็ตาม สื่อประเภทอินเทอร์เน็ตนั้นก็เป็นอีกสื่อที่สำคัญและได้รับความนิยมรองลงมา ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ครู อาจารย์ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ควรให้คำแนะนำ สอดส่อง ดูแลนักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์ เล่นอินเทอร์เน็ต เนื่องจากในอนาคตมีแนวโน้มในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากขึ้นตามเทคโนโลยีความทันสมัยต่างๆ

1.4 บุคลิกภาพ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้บุคคลมีบุคลิกแบบแสดงตัว โดยครู อาจารย์ รวมถึงบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สามารถช่วยส่งเสริมการเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออกที่ถูกต้อง เป็นต้น เมื่อมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้ว จะทำให้มีเจตคติที่เหมาะสมต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศตามไปด้วย

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ควรช่วยกันส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องนั้น ช่วยกัน สนับสนุนให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น จัดกิจกรรมสัมมนาผู้ปกครองร่วมกับโรงเรียน เป็นต้น เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ดังนั้นเมื่อมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองแล้ว จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่เหมาะสมต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศด้วย

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ควรมีการสนับสนุน ให้คำแนะนำและมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อเกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสนิทสนม เข้าใจ ช่วยเหลือ ฟังพาทซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการเรียน ด้านส่วนตัว เป็นต้น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความห่วงใยใกล้ชิดซึ่งกันและกัน และสามารถทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อนทั่วไปรวมถึงกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้ เพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านต่างๆที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศโดยเพิ่มตัวแปรอื่นๆ เช่น สุขภาพจิต อึดทนในทัศน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1,ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นต้น หรือนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสังกัดแตกต่างกัน เช่น นักเรียนที่เรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือ สังกัดกรมการศึกษาเอกชน เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1,ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นต้น หรือนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสังกัดแตกต่างกัน เช่น นักเรียนที่เรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือ สังกัดกรมการศึกษาเอกชน เป็นต้น

2.4 ควรทำการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชาการพิมพ์.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บำรุงศาสตร์.
- กัญชลี ศรพรหม. (2541). เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว 2. กรุงเทพฯ: บำรุงศาสตร์.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ทวีการพิมพ์.
- กำธร จ่างทอง. (2541). สุขภาพจิตและการพัฒนาตน. สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- กิตติ กันภัย. (2534). ลักษณะของการสร้างฝัน จินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนไทย. วิทยานิพนธ์
นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่าย
เอกสาร.
- กุลชลี สุกันหาเกตุ. (2532, มีนาคม). "การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น". วารสารจิตแพทย์. 22(31): 51.
- กุลวรรณ วิทยาวงศจุ. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณิตา ต๊ะปิ่นตา. (2547). ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน
ระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2510). ปัญหาและการหย่าร้างในครอบครัว. สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา เศรษฐบุตร. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอก
ครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินิพนธ์
กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- จำเนียร ช่างโชติ และคณะ. (2524). จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ตำราการสอนกระบวนกร
วิชา PC304 ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- จินตนา อินทรไทย. (2525). *ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จุมพล หนีพานิช. (2517). *แผนการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5*. วิทยานิพนธ์ สว.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง แนวพานิช. (2529, กุมภาพันธ์-มีนาคม), “รกร่วมเพศเป็นปัญหาทางสังคมจริงหรือ”, *วารสารแนะแนว*. 20(103): 54-55.
- ฉวีวรรณ คล้ายนาค. (2544). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะชีวิตของหญิงให้บริการทางเพศที่มารับบริการในโรงพยาบาลบางรัก กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. (2527). *พัฒนาวัยรุ่นและบทบาทครู*. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภาากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย หมั่นสมัคร. (2542). *การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชุมศักดิ์ พงษ์พานิช. (2529, สิงหาคม). “รกร่วมเพศ”, *ใกล้หมอ*. 10(8): 14-16.
- ชูลีกร โชติดี. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โหมวสินธุ์. (2522). *การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2530). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณภัทร ทรัพย์อำนวยโชค. (2545). *การศึกษารายการณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ณรงค์ เส็งประชา. (2538). *มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.*
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2521). *จิตวิทยาชั้นสูง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิน. (2520). “จริยธรรมของเยาวชนไทย,” *รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.*
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2518). *คู่มือวิชาการศึกษา 3. จิตวิทยาการศึกษา วิทยาลัยครูนครสวรรค์.*
- ทัศนีย์ ทองก้อน. (2542). *ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- ทิพย์ บุญเสริม, พระมหา. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อจิตตะด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดปากน้ำวิทยาคม เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- ธงชัย ปิ่นเกษ. (2542). *ทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนวัดบวรนิเวศ กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- ธัญญารัตน์ แสงสว่าง. (2545). *การศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวผสม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- ธารินี มิ่งวงศ์. (2532). *การเปรียบเทียบสุขภาพจิตของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศ กับวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

- ธิษณิน อินทรทูต. (2545). อิทธิพลตัวละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกับทัศนคติการเลียนแบบพฤติกรรมของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสตรีสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธีรพัฒน์ พร้อมมูล. 2543. พฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่นที่ไปชมคอนเสิร์ต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงนุช พรหมวีระไชย. (2543). เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นพวัน สุขสำราญ. (2547). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นริศรา ริชาร์ดสัน. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นริสา พัฒนรัฐ. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นันทิรัตน์ คุณากร. (2532). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิศารัตน์ ทองอุปการ. (2538). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติต่อเพศของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วารสารศาสตร์และสื่อมวลชน) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เนตรชนก บัวนาค. (2532). ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บำเพ็ญ วังเงิน. (2541). อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน
กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- บุญโชติ แก้วแสนสุข. (2532). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ
ชายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. (2527). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระ
นคร.
- บุปผา คุณพิโน. 2530. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประพันธ์ สุทธาวาส. (2519). ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราโมทย์ เชาวศิลป์. (2528, พฤษภาคม). "รักร่วมเพศ", สารคดี. 1(4): 102-103.
- ผกา สัตยธรรม. (2516). การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูของบุคคล
รักร่วมเพศกับบุคคลปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผกาพันธ์ ชนะภัย. (2528). การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา
กับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี ในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
พัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พรนิตา รัตนชื่น. (2545). ทศนคติของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:
คณะพัฒนาลังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พวงผกา มหาวีระชาติกุล. (2545). ทศนคติของบุคคลแวดล้อมต่อบุคคลรักร่วมเพศเดียวกันกับการปรับตัว
ของบุคคลรักร่วมเพศเดียวกัน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชนี วรกวิน. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์
วิทยาลัยครูจันทบุรีเกษม.

- พันธ์ศักดิ์ จันทรแก้ว. (2545). เจตคติต่อการทำงานเป็นทีมของพนักงาน บริษัท เจ มาร์ท จำกัด. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พร ยิ่งยง. (2539). ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญมาศ กำเนิดโทน. (2528). การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์: ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพ็ญศิริ สิมารักษ์. (2531). “ความเปี่ยงเบนทางเพศ”, ในเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องความเปี่ยงเบนทางเพศ. หน้า 1-3. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพ็ญศิริ สิมารักษ์ และธัญญา นุปผาเวส. (2531). “จิตวิทยาวัยรุ่น”, ในเอกสารประกอบการบรรยาย ในการอบรมครูและอาสาสมัครแนะแนวโครงการให้คำปรึกษาแนะแนววัยรุ่นและหนุ่มสาว. หน้า 3-5. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มนตรี ต้นประยูร. (2531, เมษายน). “เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเปี่ยงเบนทางเพศ”, การศึกษา กทม. 12(6): 18-20.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาสหกรณ์การขายการซื้อและการบริการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เมทินี รุ่งรังษี. (2547). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคเหนือ จังหวัดนครสวรรค์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ยิ่งยง ยุทธศักดิ์. (2539). พฤติกรรมทางสังคมที่มีลักษณะทางครอบครัวและสัมพันธภาพทางครอบครัวต่างกัน. ปรินซ์นิพนธ์ กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุวดี เทียรประสิทธิ์. (2536). การพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โยธิน ศันศุภุทธ และคณะ. (2533). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- ระวีวรรณ ดนัยดุขฎิกุล. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รังรอง งามศิริ. (2532). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: ศึกษากรณีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 7. ปรินญาวิทยาสาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตน ศิริพานิช. (2530). ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สาขาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราณี อาษาเจริญ. (2544). การศึกษาเจตคติของครูต่อการทารุณกรรมเด็กและบทบาทในการป้องกันและช่วยเหลือของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช. (2531). ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศ: กรณีศึกษา กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์ มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ. (2518). การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ แก้วลา. (2531). สภาพแวดล้อมสังคมในกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยศรีนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลลภ ตั้งคนานุรักษ์. (2535). เด็กที่ถูกลี้ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2531). “ความเป็ยเบนทางเพศ”, ในเอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ระดับชาติครั้งที่ 1 เรื่องพัฒนาสังคมและชีวิตด้วยจิตวิทยา. หน้า 1-11. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.

- วารุณี ใจดี. (2542). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู ครูแนะแนว และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). *ค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้*. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3): 8-11.
- วิชา มหาคุณ. (2538). *กฎหมายกับความรัก*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ดวงแสดมปี.
- วิชาญ รุ่งอุทัย. (2533). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2533). *ปัญหาเศรษฐกิจสังคมที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เล็ก.
- ศรทรง สุขสุเมธ. (2522). *ทัศนคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ*. วิทยานิพนธ์ ปรินิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. (2535). *พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- ศิริบุญญา แสนสอน. (2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนาเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สกล วรเจริญศรี. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตร อภิธนาพงศ์. (2523). *ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว กับตัวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ. (2512, มกราคม-กุมภาพันธ์). *การทดสอบ The Maudsley Personality Inventory ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย*. วารสารสมาคมจิตวิทยาคลินิก.

- สมบัติ วัจนะสาริกุล. (2525). สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ลิภาสุรพิสุทธิ. (2518). การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน ในเขตการศึกษา 2. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สามารถ คงสัตย์. (2517). ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสิงห์บุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ลำรวย ประโทธิศรี. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยรำไพพรรณี.
- สิริพรรณ บุรี. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตวิทย์วิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2528). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2542). จิตวิทยาเด็กเกร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชิน บัวงาม. (2528). การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิวรรณ ชินสาย. (2548). เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ ชอมรัมย์. (2541). เจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2536). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาพ วาดเขียน. (2525). มาตรฐานและประเมินผลพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุนนา ชุมพูนีป และคณะ. (2532). *การศึกษา ความรู้และทัศนคติ และประสบการณ์ทางเพศของนักเรียน นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. การประชุมวิชาการ ประชากรศาสตร์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 9-10 พฤศจิกายน.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2539). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์ ห้วยธาร. (2535). *บุคลิกภาพกับความเครียดของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พยาบาล). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสมอขวัญ ตันติกุล. (2538). *เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ การแสดงบทบาททางเพศ รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูของมารดาที่บุตรมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกับมารดาที่บุตรมีพฤติกรรมปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เสรี วงศ์มณฑา. (พฤศจิกายน 2530). “สาเหตุอะไรที่ทำให้ลูกมีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบน”, *หมอชาวบ้าน*. 9(103): 24-27.
- เสาวภา เอกอดิศักดิ์. (2540). *สังกัดและทัศนคติเกี่ยวกับครอบครัวคนไทย ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ. (2547). *การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมนุชย์. (2518). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาสนา.
- หทัยขวัญ สหชัยยันต์. (2547). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรรัตน์ เสวตนันท์. (2529). *การศึกษาความรู้ และเจตคติและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อรัญญา จันทรดู่. (2536). *สุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- อัญมณี สมตัว. (2544). *การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอนลูก เรื่องทางเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ: ศึกษาเฉพาะครอบครัวของนักเรียนหญิงในโรงเรียน บางละมุง จังหวัดชลบุรี*. สารนิพนธ์ สส.ม. สมุทรปราการ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัว เฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.
- อัสรา อารณ. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับการสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยทางชีวสังคม กับความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ป่วยสูงอายุในชมรม ผู้ป่วยสูงอายุ โรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร.
- อาภาพร สุขาวงษ์. (2520). *การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มี ต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารีย์ เศรษฐชัย. (2520). *ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึก รับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม หนูทอง. (2518). *การศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด นครศรีธรรมราชที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เอื้อมฟ้า บานชื่น. (2546). *การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและ เยาวชนชาย ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการ แนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่าย เอกสาร.
- Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3 rd Ed. Wood Cliff, W.B.: Prentice-Hall.
- Bowlby, J. (1964). *Forty-four Juvenile Thieves: Their Characters and Home Life*. London: Ballfere, Tindall and Cox.

- Child, Dennis. (1964, June). "The Relationship Between Introversion Extroversion, Neuroticism and Performance in School Examination", *The British Journal of Education Psychology*. 34(2): 187-195.
- Dank, Barry M. (1972). *Coming out in the Gay World*. Psychological Abstracts.
- David, Arthur Decoster. (1964, June). "Some Effects of Different Classroom Conditions upon Interpersonal Relationship Personal Adjustment and Achievement for College Freshman", *Dissertation Abstracts International*. 31(3): 5789 A.
- Dwyer, O. William, Leeming C. Frank and Oliver P. Diana. (1996). *Issue in Adolescent Sexuality*. Boston: Allyn and Bacon.
- Eysenck, Hans J. (1969, June). "Personality in Primary School Children (part II)", *The British Journal of Education Psychology*. 34(2): 187-195.
- Fishbein, Martin. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: John Wiley & Sons Inc.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Guilford, J.P. (1975). *Psychometric Methods*. New York: McGraw-Hill Book Co., Inc.
- Hall, Calvin S and Lindzey Garner. (1975). *Theories of Personality*. New York: John Wiley and Sons, Inc.
- Hurd, Donald Eugene. (1971, May). "The Relationship of Effective Variables to College Achievement", *Dissertation Abstracts International*. 11(2): 3795 -A.
- Insko, Chester A. (1967). *Theories of Attitude Change*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Kaplan, Louis. (1965). *Foundations of Human Behavior*. New York: Harper & Row, Publishers, Inc.
- Katz, Daniel. (1960). "The functional Approach to the Study of Attitude," *Public Opinion Quarterly*. Summer.
- Layman, Barbara Jean. (1975, May). "Perception of College Environment at Oklahoma State University by Incoming Freshman Students", *Dissertation Abstracts International*. 36(11): 721 0-A.

- Lynn R. and I.E. Gordon. (1961, June). "The Relation of Neuroticism and Extroversion to Intelligence Educational Attainment", *The British Journal of Educational Psychology*. 31(2): 194-203
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology*. 7 th ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Newman, Philip R. and Newman M. (1983). *Principle of Psychology*. Illinois: The Dorsey Press.
- Ringness, Thomas A. (1968). *Mental Health in The School*. New York: Randin House.
- Rosenberg, Milton J. (1965). "Inconsistency Arousal and Education in Attitude Change," *In Current Studies in Social Psychology*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Shaw, Marvin E. and Jack M. Wright. (1967). *Scales for the Measurement of Attitude*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Taylor, Jolin William. (1994). *An Examination of Attitudes and Knowledge of Sex Education of Rural Junior High School Male Students with Behavior Disorders and Other Parents*. Master's degree. West Virginia University.
- Thurstone, L.L. (1959). "The Measurement of Social Attitudes," *Journal of Abnormal and Social Psychology*. Reprinted in Thurstone.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York: John Wiley and Sons, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/1429

วันที่ ๑8 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง อาจารย์ขั้วไสลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/1436

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ และ รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-604-6626

ที่ ศร 0519.12/ 14.38

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๘ กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขออนุญาตขออนุญาตเพื่อการศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธวราราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิศา แสนคำเครือ และ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 600 คน ตอบแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตขออนุญาต ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-604-6626

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบ่งเป็น 2 ตอน
ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัว สภาพครอบครัว และอิทธิพลสื่อต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ แบ่งเป็น 3
ด้านได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับ
เพศ

2. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับ
เพศ ดังนั้นคำตอบของนักเรียนในแต่ละข้อจึงไม่มีถูกหรือผิด ไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียน และไม่
นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง

3. โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเบี่ยงจริงของนักเรียนมากที่สุด และขอความกรุณา ตอบให้
ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาว กฤตยา ประพันธ์โกมล

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 4
- () มัธยมศึกษาปีที่ 5
- () มัธยมศึกษาปีที่ 6

2. แผนการเรียน

- () คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์
- () ศิลปศาสตร์-คำนวณ
- () ศิลปศาสตร์-ภาษาฝรั่งเศส
- () ภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

- () รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน
- () รายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาทต่อเดือน
- () รายได้สูงกว่า 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

4. สภาพครอบครัว

- () บิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน
- () บิดามารดาหรือผู้ปกครองหย่าร้างกัน
- () บิดามารดาหรือผู้ปกครองถึงแก่กรรม

5. ท่านคิดว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อใด ที่ทำให้เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเกิดการเลียนแบบหรือปฏิบัติตาม เกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

- () วิทยู
- () โททส์น
- () สิ่งตีพิมพ์
- () อินเทอร์เน็ต

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ (ต่อ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง : ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใด

ช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ได้แก่

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
- เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก
- ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ท่านคิดว่าเพื่อนผู้ชายส่งเสียงวิ๊ดวิ๊วเมื่อพึงพอใจเป็นเรื่องปกติ					
2	สาเหตุสำคัญที่สุดของพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเกิดจากความผิดพลาดในการอบรมเลี้ยงดู					
3	พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ					
4	บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมักมีปัญหาทางอารมณ์ เช่น มีอารมณ์แปรปรวนง่ายกว่าปกติ					
5	บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีโอกาสรับและแพร่เชื้อโรคเอดส์ มากกว่าบุคคลทั่วไป					
6	พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ					
7	พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ					
8	บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมักอาภัพด้านความรัก เช่น ว้าเหว่ เดี่ยวดายในชีวิต					
9	ถ้าไม่ช่วยกันรักษาแก้ไขบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ อาจทำให้บุคคลนั้นมีปัญหาทางจิตต่อไปได้					
10	บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศนั้นจะแตกต่างจากบุคคลทั่วไป เช่น ด้านความคิดที่บุคคลนั้นคิดว่าการปฏิบัติทางเพศของเขาทำถูกแล้วดีแล้ว					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง : ให้อ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือข้อใด

ข้อหนึ่งใน 5 ข้อ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ได้แก่

- มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
 น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านไม่ยอมไปไหนมาไหนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกว่เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเป็นบุคคลที่น่าตลกขบขัน					
3	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกรังเกียจบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเป็นความพึงพอใจส่วนบุคคล					
5	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลเมื่อทราบว่าเพื่อนของข้าพเจ้ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
6	ข้าพเจ้ามีความลำบากใจที่จะคบหากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
7	ข้าพเจ้ามีความลำบากใจในการสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกรังเกียจที่จะติดต่อหรือเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญเมื่อเห็นเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศทางสื่อต่างๆ					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจะยังได้รับความรักเป็นอย่างดีจากครอบครัว แม้ครอบครัวจะรู้ว่าเพื่อนบุคคลนั้นมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศจะยังได้รับความเข้าใจเป็นอย่างดีจากครอบครัว แม้ครอบครัวจะรู้ว่าเพื่อนบุคคลนั้นมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ รู้สึกน้อยใจในโชคชะตาที่ทำให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง : ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ได้แก่

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำทุกครั้ง

บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำบ้าง ไม่ทำบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำน้อยครั้ง

นานๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำที่ท่านทำน้อยมากจนแทบไม่ทำเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นานๆ ครั้ง
1	ข้าพเจ้าสนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
2	ข้าพเจ้าให้ความสนใจแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
3	ข้าพเจ้าไม่ยอมรับผู้นำกลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
4	ข้าพเจ้าให้สิทธิแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ เท่าเทียมกับบุคคลอื่นในสังคม					
5	ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศให้ได้ทำในสิ่งที่ตนเองชอบ					
6	ข้าพเจ้าคอยจับผิดความประพฤติของบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					

ลำดับ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อย ครั้ง	นานๆ ครั้ง
7	เวลาทำงานกลุ่มข้าพเจ้าไม่ให้คุณคที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศเข้าร่วมกลุ่ม					
8	ข้าพเจ้ามักแสดงท่าทีที่ไม่เป็นมิตรกับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
9	ข้าพเจ้าไม่รับฟังปัญหา เมื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมาขอคำปรึกษา					
10	ข้าพเจ้าไม่สนใจ เมื่อบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมาขอคำปรึกษา					
11	ข้าพเจ้าให้การยอมรับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ เช่น ด้านกีฬา ด้านการแสดง ด้านการเรียน ฯลฯ					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะและความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบพูดต่อหน้าชุมชน					
2	ข้าพเจ้าดีใจมาก ถ้าได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม					
3	ข้าพเจ้าไม่กลัวที่จะต้องพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน					
4	ข้าพเจ้ากลัวการตอบคำถามครู แม้ว่าอาจตอบถูกก็ตาม					
5	ข้าพเจ้าชอบแสวงหาการผจญภัยที่น่าตื่นเต้น					
6	ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา					
7	เมื่อพบเพื่อนใหม่ ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายก่อน					
8	การทำกิจกรรมกลุ่ม ไม่ว่าจะอยู่กลุ่มใดข้าพเจ้าก็ไม่กังวล					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	ข้าพเจ้าเข้ากับคนอื่นได้ง่าย					
10	ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความมั่นใจอยู่เสมอ					
11	ข้าพเจ้าพร้อมทำงานร่วมกับคนอื่น					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองคบเพื่อนได้เร็ว					
13	ข้าพเจ้ามักเปิดโอกาสให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น					
14	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ					
15	ข้าพเจ้ามองว่าความคิดของแต่ละคนมีประโยชน์ทั้งสิ้น					
16	ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดต่อหน้าชุมชน					
17	เมื่อมีการแสดงความคิดเห็น ข้าพเจ้าเลือกการเขียนมากกว่าการพูด					
18	ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครูและเพื่อน เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัย					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจ เมื่อครูให้ทำกิจกรรมหน้าห้องเรียน					
20	ข้าพเจ้าวิตกกังวลในการพูดคุยกับเพื่อนใหม่					
21	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือมากกว่าเข้าสังคม					
22	เมื่ออยู่ในกลุ่มคนจำนวนมาก ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่จะหาเรื่องมาคุยกับคนพวกนั้น					
23	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำตามคนอื่นในกลุ่ม					
24	ข้าพเจ้าไม่ชอบรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น					
25	ข้าพเจ้าไม่ชอบอยู่ในกลุ่มคนจำนวนมาก					

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ขอให้
นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง						
1	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
2	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ปกครองก่อนไปและกลับจากโรงเรียน					
3	ข้าพเจ้าไม่เห็นความหวังดีของผู้ปกครอง					
4	ข้าพเจ้าเชื่อฟังผู้ปกครอง					
5	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนตามความคาดหวังของผู้ปกครอง					
6	ข้าพเจ้าขออนุญาตผู้ปกครองทุกครั้งเมื่อออกนอกบ้าน					
7	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
8	ข้าพเจ้าทำอะไรโดยไม่สนใจผู้ปกครอง					
9	ข้าพเจ้าเล่าเรื่องของเพื่อนให้ผู้ปกครองฟัง					
10	ข้าพเจ้าเล่าเรื่องราวที่ประสบมาให้ผู้ปกครองฟัง					
11	ข้าพเจ้ารักและภูมิใจในตัวผู้ปกครอง					
การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน						
12	ผู้ปกครองสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ข้าพเจ้าปฏิบัติที่โรงเรียน					
13	ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องเรียนของข้าพเจ้า					
14	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					
15	ผู้ปกครองดีใจถ้าข้าพเจ้าเรียนดี					
16	ผู้ปกครองคอยแนะนำข้าพเจ้าในการทำกรบ้าน					
17	ผู้ปกครองมักพูดให้กำลังใจข้าพเจ้าเสมอ					
18	ผู้ปกครองแสดงความรักให้เห็นด้วยการกระทำ เช่น กอด ลูบศีรษะ เป็นต้น					
19	ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเมื่อข้าพเจ้าไม่สบาย					
20	ผู้ปกครองลงโทษข้าพเจ้าก่อนฟังเหตุผล					
21	เมื่อข้าพเจ้าทำความผิดผู้ปกครองมักจะถามเหตุผลก่อนเสมอ					
22	ถ้าข้าพเจ้าประสบอุบัติเหตุ คนที่เสียใจที่สุดคือผู้ปกครอง					
23	ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
24	ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถพิเศษของข้าพเจ้า					
25	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจในการเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ					
26	ผู้ปกครองสั่งห้ามพาเพื่อนมาบ้าน					
27	ผู้ปกครองดีใจและภูมิใจที่ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้าน					

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้
 นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
 นักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
2	ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศในห้องได้					
3	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้					
4	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้					
5	เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่มีความจริงจังต่อข้าพเจ้า					
6	ข้าพเจ้าไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
7	ข้าพเจ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้ดี					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
8	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศที่เรียนอ่อน					
9	เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันและกัน					
10	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้					
11	ข้าพเจ้ากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศไม่เคยทะเลาะกัน					
12	ข้าพเจ้ากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศความสามัคคี					
13	เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
14	เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ					
15	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ					
16	ข้าพเจ้าสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศได้					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
	ก. ด้านความคิด		ข. ด้านความรู้สึก		ค. ด้านพฤติกรรม
1	4.888	1	8.399	1	4.520
2	4.665	2	3.760	2	6.724
3	5.853	3	9.661	3	6.753
4	4.729	4	5.394	4	10.431
5	6.398	5	7.974	5	4.959
6	2.695	6	11.056	6	5.028
7	4.959	7	10.646	7	8.154
8	4.046	8	7.452	8	12.439
9	7.173	9	8.241	9	11.674
10	3.076	10	2.609	10	11.674
		11	2.609	11	4.724
		12	2.478		
	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7155		ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8398		ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8579

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.698	14	3.650
2	2.119	15	7.242
3	4.072	16	5.090
4	2.700	17	2.455
5	4.300	18	4.387
6	4.427	19	7.815
7	4.929	20	5.472
8	4.970	21	4.168
9	6.293	22	6.217
10	5.305	23	2.467
11	6.759	24	5.626
12	5.701	25	6.310
13	3.851		
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8410			

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.131	15	9.194
2	7.074	16	4.149
3	5.365	17	10.376
4	6.387	18	5.649
5	4.218	19	6.200
6	4.544	20	6.234
7	6.269	21	6.160
8	4.000	22	8.011
9	4.451	23	7.347
10	5.641	24	10.371
11	6.771	25	6.557
12	3.151	26	3.762
13	7.578	27	5.356
14	4.548		
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9021			

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.590	9	6.300
2	8.515	10	5.981
3	8.252	11	3.806
4	4.855	12	7.347
5	6.240	13	8.766
6	4.535	14	5.681
7	4.843	15	4.744
8	3.149	16	8.184
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8494			

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาว กฤตยา ประพันธ์โกมล
วันเดือนปีเกิด	15 พฤศจิกายน 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	247/1 ซ.เจริญกรุง 43 (ตรอกสะพานยาว) สี่พระยา บางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี การศึกษาดัชนี (วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2549	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร